

JA
E16

The Sacred Heart College
Annual

Thevara

1953

THE HOUSE FULL OF SELECTIONS
ANYTHING IN PIECE GOODS & SILKS
PLEASE STEP IN OUR SHOW-ROOM

— AT —

BROADWAY, ERNAKULAM
&
MATTANCHERRY, COCHIN

Shah & Co.

Estd. 1933 A. D. Phone No. 173, Ek.n.

Fashion Creators

Thousands of
new varieties in
Sarees, Silks
just received

Satisfaction
and
service is our
asset.

DIRECT IMPORTERS OF
HIGH CLASS PIECE GOODS

Wedding Sarees & Suitings are our
Specialities.

KANIAMPURAM BROTHERS WATCH COMPANY

കണിയാമ്പുരം ബ്രദേഴ്സ്

—= വാച്ച് കമ്പനി =—

ബ്രോഡ്വേ

എറണാകുളം

ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള സുപ്രധാന വാച്ചുകമ്പനിക്കാൽ ഏറ്റവും നവീനമായ മാതൃകകളിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട വാച്ച്, ടൈംപീസ്, ക്ലോക്ക്, സ്ക്വാപ്പ് മുതലായവ മിതമായ വിലയ്ക്ക് കിട്ടത്തക്കവിധം ശേഖരിച്ചിരിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ

—= ഹോ റം നന്ദർശിക്കുക =—

വിദ്യമരക്കുതി ഉപയോഗിച്ച് ശാസ്ത്രീയമായും യാത്രികസഹായത്തോടുകൂടി ഉത്തരവാദിത്വമേററ് വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ ജോലിക്കാർക്ക് കൃത്യസമയത്ത് നല്ല ഇനം വാച്ചുകൾ റിപ്പെയർ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതു ഞങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതയാകുന്നു.

—= തടി ഡിപ്പോ =—

ഞങ്ങളുടെ വകതന്നെ പോഞ്ഞിക്കര പള്ളിക്കു വടക്കുവശമുള്ള തടി ഡിപ്പോയിൽ തേക്ക്, ഇഴുതി, ഇരൂർ, തേമ്പാവ്, തമ്പകം, മരുത്ത്, വെന്തേക്ക് മുതലായ തടികൾ മിതമായ വിലയിൽ വിറ്റുവരുന്നു. 1000 കൃഷിക്കടി ഒന്നായി എടുക്കുന്നവർക്ക് പ്രത്യേകവിലയ്ക്കും, ഓർഡർ അനുസരിച്ച് അറപ്പിച്ച് ഉരുപ്പടിയാലും കൃത്യസമയത്ത് കൊടുക്കുന്നതാണ്.

PHONE NO. 205.

TELE: 'LUCKY'

K. T. CHANDY & BROS.

General Merchants, Mill Owners & Commission Agents,

Basin Road—ERNAKULAM

H. O.—VADUTHALA.

Branch—PACHALAM.

Dealers in all commodities, *Viz.* Coconut Oil, Gingily Oil, Oil Cakes, Pulses, Tapioca—all varieties, and General Merchants.

Stationery Articles, Beedi Leaves, Tin Provisions. etc. etc.

HALLO!

WHY YOU WASTE MONEY IN GETTING
YOUR **SPORTS** GOODS
FROM HERE AND THERE?

TRY

The Cochin All Sports
ERNAKULAM

EXCELLENT IN WORKMANSHIP
SATISFACTORY IN SERVICE
COMPETITIVE IN PRICES

“വൈദ്യനം”

K. P. ഗോവിന്ദൻനായർ,
D. A. I. T.
Mental Specialist, Malabar

ഈ അസ്ത്രത്തിൽ ഹല്ലാ ദിവ്യ
സ്വം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

ദോസ്, അപസ്മാരം

ഇവയ്ക്കു പ്രത്യേക ചികിത്സ
ആയുർവ്വേദ ഭ്രാന്താസംപത്രി

പെരുമാന്തർ—എറണാകുളം.

കൈവിഷസംബന്ധമായോ, മറ്റു വല്ല കാരണങ്ങളാലോ
ഉണ്ടാകുന്ന എല്ലാവിധ മാനസികരോഗങ്ങളേയും ആതു കാ
വ്യപ്പരക്കം ചെയ്തതായാലും ചികിത്സിച്ചു സുഖപ്പെടുത്തുന്ന.
രോഗികൾക്കു താമസിക്കുന്നതിനു് എല്ലാവിധ
സൗകര്യങ്ങളുണ്ടു്.

ഓർമ്മക്കു, പ്രഭാസനതക്കു, ഓർമ്മു്, വിദ്വം ഇവ വർദ്ധി
പ്പിക്കുവാൻ പഠനിയ സാരസപതാഘൃതം, പൈശ്യാര
ബാധയെ നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതാക്കുന്ന **അപസ്മാരമാരകം**
എന്നീ ദൗഷധങ്ങൾ ഇവിടെ വിൽപ്പനക്കുണ്ടു്.

ജനറൽ മാനേജർ.

FOR EVERYTHING ELECTRICAL

Telephone: 232.

CONTACT:—

Telegram: SERVICE.

M/S. Indo-Burma Sales & Services Co.,

P. O. Box No. 66.

CONVENT ROAD,

ERNAKULAM.

Dealers & Stockists of:—

ELECTRICAL WIRES, CABLES, CONDUIT PIPES, IRON CLAD SWITCH GEAR
AND FUSES & ELECTRICAL ACCESSORIES.

Enquire for:—

ELECTRIC MOTORS, STARTERS, PUMPSSETS ETC.

Sole Agents for:—

KIRON LAMPS FOR TRAVANCORE-COCHIN STATE
&

PRINCESS REFRIGERATORS FOR (COCHIN).

Accredited dealers of:— I. E. W. FANS
&

Stockists of:— CROMPTON CEILING FANS.

COCHIN BAKERY

Bakers & Confectioners

ERNAKULAM

**"C" BLUES SPORTS
HOUSE**

Broadway, Ernakulam.

**FOR EVERYTHING IN
STATIONERY, TEXT BOOKS & PROVISIONS**

LEELA STORES

BOOK-SELLERS & GENERAL MERCHANTS

THEVARA, ERNAKULAM.

Bharath Lunch Home

Near S. H. COLLEGE, Thevara.

EXCELLENT COOL DRINKS & COFFEE

Special arrangements for Students.

N. B. Orders for Tea parties are Undertaken.

A TRIAL PLEASE

BHARAT STUDIO

Near Ferry Jetty,

ERNAKULAM

We are specialised

FOR OUT-DOOR GROUPS OF ANY SIZE

&

STUDIO PORTRAITS & GROUPS.

WHY THE S. H. COLLEGE
STUDENTS RUSH INTO THE

COCHIN CAFE

PERUMANOOR,

ERNAKULAM?

THEY GET ALL COMFORTS THERE.

Universal Studio

ARTISTS, PHOTOGRAPHERS AND PHOTO GOODS DEALERS

Blocks & Cinema Slide makers

Broadway - ERNAKULAM.

Approved Photographers to the I. N. S. Venduruthy.

VISIT OUR SILK MANZIL
WEDDING SAREES AND BLOUSE PIECES
OUR SPECIALITY

STEP IN!

"JINNAH STORES"

(SILK MANZIL)

Broadway – Ernakulam.

S. MARY'S INDUSTRIAL MART.
 BROADWAY ERNAKULAM

DEALERS
 IN
MUSICAL INSTRUMENTS
 AND
FURNITURE

വിണ, ഫിഡിൾ, സ്വരബന്ധം
 മുതലായവയും അവയുമുള്ള കവചികളും
 ഓർഗൺ, ഹാർമോണിയം,
 മൗത്തു് ഓർഗൺ, പ്ലേട്ട് മുതലായവയും
 വില്പനമാകുന്നു.

T. R. VARGHESE & SONS

Direct Importers of Cycles and Accessories

ESTD. 1919

Authorized Dealers - H. M. V., COLUMBIA & HINDUSTAN

GRAMAPHONE PRODUCTS

HEAD OFFICE, ALLEPPEY, :: 8/19 BROADWAY, ERNAKULAM.

THE

Kerala

Tutorial

College

MARKET ROAD, ERNAKULAM.

(S. S. L. C., INTER, B. A. & B.Sc., MADRAS & TRAVANCORE)

*THE ABLEST PROFESSORS ARE GATHERED
HERE UNDER ONE ROOF—AND THIS IS
ALWAYS TOLD IN OUR RESULTS.*

T. K. NARAYANAN M. A.

PRINCIPAL

Dedicated

to

St. Thomas the Apostle

and

St. Francis Xavier

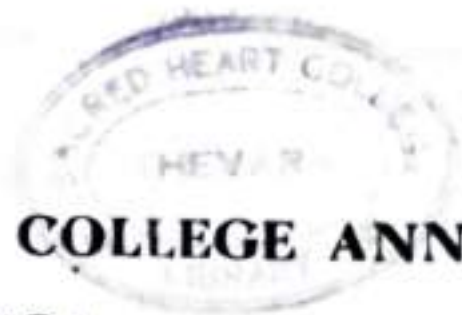
the

Two Glorious Centinarians.

A.D. 52 - 1952

&

1552 - 1952

THE SACRED HEART COLLEGE ANNUAL

THEVARA

Vol. VIII

1953

CONTENTS

	PAGE
Editorial	1
College Report 1951-'53	3
College Union Report	6
Branch Associations	8
Sports and Games	13
Catholic Students' Union	17
Sacred Heart College Sodality	19
Social Service League	21
Hostel Reports	23
List of Successful Candidates 1952	27
List of Prize Winners	31
Prize Winners—Sports and Tournaments	
A Student Again, in the New-World <i>Rev. Fr. Theodosius T. O. C. D.</i>	33
The Apostolic Church in India <i>Rev. Fr. Theobald C. D.</i>	35
"Slings and Arrows" <i>N. V. Rama Iyer, B. A.</i>	38
Our National Language <i>N. Rajasekharan Nair, Senior B. Com.</i>	41
Bring India to Prosperity <i>T. Narayana Menon, Senior B. Com.</i>	43
Building our Character <i>P. P. Mathew, Junior B. A.</i>	46
History of the modern Stage <i>Pappachan Pudussery, Senior Intermediate.</i>	48
A Strong Opposition Party <i>B. Balakrishna Pillai, II U. C.</i>	50
Communist Fallacies <i>J. Mathew, III B. A.</i>	52
Lady-typist <i>Abraham V. D. II U. C.</i>	53
Sarvapalli Radhakrishnan <i>Laxman C. P. IV B. A.</i>	55
The Pearl Necklace <i>Gul Muhamed IV U. C.</i>	57
നിമിത്തം (ഒരു നിരൂപണം) <i>Vidwan T. M. Chummar, Lecturer, S. H. College.</i>	1
"മാതൃഭരതൻ" (നാടകം) (ഒരു ലഘുനിരീക്ഷണം) <i>അമ്പലപ്പുഴ എച്ച്. ഗണപതിനമ്പ്യാ</i>	6
ചങ്ങമ്പുഴക്കുറിപ്പ് <i>Mathew Edamattom I U. C.</i>	14

കാലത്തിന്റെ കളി	<i>V. Krishnan Nambuthiri III B. Com.</i>	18
സമുദായം-യുവനകൾ	<i>Bunny Fabian IV B. Com.</i>	19
കിരീട്ടുകൾ	<i>M. M. Mathew III U. C.</i>	23
ഏകീകൻ്റെ അജ്ഞാനം	<i>K. M. Mani IV B. A.</i>	23
വിചാരങ്ങൾ	<i>V. G. Thilakan IV B. Com.</i>	25
ബാഹരിമാൽ നോട്ട്	<i>Mathai Mathew II U. C.</i>	26
എ. എം. മിസ്	<i>George M. V. III B. Com.</i>	27
Exchanges		

MAGAZINE COMMITTEE

President

Rev. Fr. Antony (Principal)

Secretary

Rev. Fr. Stanislaus (Bursar)

Editor

Rev. Fr. Theobald

Staff Representatives

- Sri. K. J. John (English)
- " C. C. Chacko (Malayalam)
- " P. K. Narayanan Nair (Hindi)
- " K. J. Cyriac (Econ. & Hist.)
- " P. P. Devassy (Physical Edn.)

Student Representatives

- K. P. Mathew IV B. Com.
(Chairman, College Union)
- Moosa A. Baker II U. C.
(Secretary, College Union)
- T. J. Mathai IV U. C.
(Chairman, C. S. U.)
- K. M. Kurian II U. C.
(Secretary, C. S. U.)

THE NEW SET-UP

Left to Right:

- V. Rev. Fr. Josaphat — *Prior.*
- V. Rev. Fr. Maurus — *Prior General.*
- V. Rev. Fr. Francis Sales — *Provincial Procurator.*
- V. Rev. Fr. John Berchmans — *Provincial.*

"Every great man is unique." — *Emerson*

Editorial

TWO GLORIOUS CENTENARIES

We feel happy to recall the glorious centenary year 1952. In celebrating the 19th centenary of the arrival of St. Thomas in this part of India and the 4th centenary of the death of St. Francis Xavier who fanned the torch of Faith brought by the former, we were not merely conforming to a widely prevailing custom of keeping up anniversaries, jubilees and centenaries but were recalling with the deepest gratitude the debt India owes to the two saints. The recollection of St. Thomas' apostolate in India, stirs in the Catholics of the country a cause of pride and joy for which there is ample justification, because not only was India one of the first nations to receive the call to Christ but the faith was implanted in it at the very beginnings of Christianity.

It is a great heritage that St. Thomas and St. Francis Xavier bequeathed to India. One could not of course, expect other religious denominations to join us in our commemoration of two men, whose work was wholly for the Church, and yet in fairness even non Catholic India have given them due recognition. Dr Rajendra Prasad, President of India

who presided over the centenary celebrations held at Delhi, and Pandit Nehru, Prime Minister of India who was a speaker on the occasion, represented the whole Indian population in recognising the Indian Christianity and the two Apostles of India. No one can deny that India has benefitted enormously from Christianity and that non-Christians have reaped its fruits in an abundant measure. Christianity has contributed very greatly to the spread and progress of education, promoted medical relief and forms of social welfare and have worked for the uplift of the poor and downtrodden. It was then fitting that the two men who worked so hard to promote a religion that has brought in its trail manifold advantages into the country was honoured by all sections of its people.

THE FIRST INDIAN CARDINAL

It is indeed by a most happy coincidence that H. E. Cardinal Valerian Gracias received the news of his appointment while taking part in the centenary celebrations at Ernakulam. Choosing him as the first Cardinal of India and the first Indian Cardinal, is undoubtedly an honour, done not only to His Eminence

himself but to the whole of India and we, children of India are legitimately proud of it. The Sacred Heart College had the coveted privilege and happiness of being visited by His Eminence as Cardinal designate. *Ad Multos Annos.*

SPECTACULAR CHANGES

The year has been a landmark for the Carmelite Congregation in Malabar. With the growth of the Congregation in its members and in its institutions and with the development of its apostolic activities, the Holy See has thought it fit to make a division into three Provinces viz. the Sacred Heart Province, St. Mary's Province and St. Joseph's Province. V. Rev. Fr. Maurus, T.O.C.D., is elected Prior General of the Congregation. By nature he is humble, charitable, hard working and sympathetic. We are sure that though as a leader he may have his cares and worries, God Almighty will strengthen him to do wonderful things for the Congregation. *Floreat et Crescat.*

Now, the S. H. College falls to the lot of the Sacred Heart Province. Very Rev. Fr. John Berchmans is the Provincial, our very first Provincial and we are proud of him. Far from being a stranger to this institution, he has been wholly incorporated with it even from its beginning. It was he, who, as the Prior General of the Carmelite Congregation, laid the foundation stone of this College on May 16th 1948. We are sure that, humble, benevolent and far-sighted as he is, we are going to benefit by his leadership. We wish him many years of happy service. May God bless him and his work.

We also welcome our new Prior, V. Rev. Fr. Josephat who is not an unknown person to this College. He had been a silent observer of all the happenings of this institution even from its inception as a member of the Sacred Heart Monastery, Thevara. Now, he returns with six years' administrative experience as Prior of two monasteries. May God bless him abundantly to carry on the work of his worthy predecessors.

We are very happy to welcome to our midst Rev. Fr. Francis Sales, the very founder of the Sacred Heart College. He comes here with high administrative faculties. Let us hope that he will bring to completion the work he has started—a work most dear to his heart.

FAREWELL!

We would be failing in our duty, were we not to take this opportunity of thanking the out-going members of the governing and teaching body of this institution. They include Rev. Fr. Shabor who so ably ruled the college as Prior, Rev. Fr. Dismas whose capacity for work is inexhaustible, Rev. Fr. Columbus, the pleasing general warden, Rev. Fr. Stanislaus who has for many years administered the office work to the satisfaction of all those concerned, Rev. Fr. Leontius, the able mess-warden, Rev. Fr. Columbiere, lecturer in Syriac, Rev. Fr. Maximin, assistant warden, Rev. Fr. Ignatius, the procurator. They have all contributed much to the many-sided progress of the college and it is with great sorrow that we record here their departure from our midst.

"Farewell! a word that must be
and hath been

A sound which makes us linger,
—yet—farewell!

COLLEGE REPORT 1952-'53

(Read by the Principal on 24th January, 1952)

It is my pleasant duty to place before you the 9th Annual Report of the College. The 8th Annual College Day was celebrated on the 29th of February 1952, with Sri. Roche Victoria, M. L. A., then Minister of Food & Fisheries, the Government of Madras, as president. The presidential address was an earnest appeal to the students to imbibe the spirit of Social Service.

This academic year, the College reopened on the 16th of June with 563 senior students, and at the end of June, when the roll call was taken, the total number stood at 1162 as against 1137 in the previous year.

Change of Staff

Having completed the admissions, and having seen the various departments and sections of the College in proper working order, Rev. Fr. Theodosius, the Principal of the College from 1947 onwards, and to whom naturally goes the credit of having moulded this young institution into what it is to-day, turned himself into a schoolboy, sailed off to America and registered himself in the Graduate School of Literature, in Notre Dame University. In the vacancy caused by Fr. Theodosius' temporary leave from the College, Fr. Antony, the Vice-Principal was appointed.

Another important change in the staff was the retirement of Prof. E. T. Thomas after four years of very meritorious service. The simultaneous departure of these two top men from the English department would have paralysed it, but

for the timely arrival of Prof. P. T. Chacko, M. A., who assumed powers as the Head of the Department in the place of Fr. Theodosius. Mr. Gopinath was promoted as lecturer and Mr. K. V. Varghese, B. A. appointed in his place. In the same department, Mr. Viswanathan, B. A. replaced Mr. K. George. In the Mathematics Department, Mr. Srinivasan left us in May to take up a post in the Guruvayurpan's College, Calicut, and Mr. M. O. Devassy left us in August to become the Head of the Department in St. Philomena's College, Mysore. Messrs. Bhaskara Panicker M. A. and P. P. Joseph, M. A. were appointed to the vacancies. In the Economics & History Department, Mr. A. T. Devassia, M. A. was appointed as an additional lecturer and Mr. K. C. Jacob, B. A. (Hons.) replaced Mr. P. K. Joseph, B. A. as tutor. In the Physics Department, Messrs. C. R. Raghavan, B. Sc. and T. J. Cyriac, B. Sc. were appointed Demonstrators in the places of Messrs. Bhat and Kerala Varma gone for higher studies. In the same department Messrs. Nicholas Anthicad, B. Sc. (Hons.) and Madhusudhanan, B. Sc. served short periods as Demonstrators. The opening of the Zoology B. Sc. group necessitated new additions to our staff. Mr. T. U. Joseph, M. Sc. who had left us three years ago for higher studies, was re-appointed lecturer in Botany; Mr. M. Radhakrishnan, M. Sc. was appointed lecturer and Mr. K. M. Alayse, B. Sc. and Mr. W. D. Joy, B. Sc. both old boys, as Demonstrators in Botany and Chemistry respectively. Another old boy Mr.

C. D. Varghese, B. Sc. was appointed Demonstrator in Chemistry, when Mr. T. C. Antony left us in October to enter Govt. service.

University Examination Results

The College continues to secure good results in the various University Examinations. For B. A. the pass was 71% for Part I English with one second class; 91% for Part II Malayalam with a second class, 83% for Hindi and 61% for Sanskrit. In Part III, while in Group I-b Mathematics the pass was only 45%, in Group IV b Economics, it was as usual as high as 92% with four second classes.

For B. Sc. and B. Com. Preliminary, the percentage of passes was 58 and 93 respectively. For B. Sc. Part II there was 70% pass, with 10 first classes, 19 second classes and one third class. The pass for B. Com. Part III was only 40%, the lowest in the history of the College, but the unsuccessful candidates wiped off their disgrace by securing 91% pass in the September Examination.

For the Intermediate there was 53% full pass, with 30 first classes. This registers an increase of 3% on the results of the previous year. The results would have been far better but for an unexpected landslide suffered in Mathematics, in which the percentage of pass was only 38. In subjects like Biology and Commerce, the percentage of pass was as high as 96.

In the Inter-Collegiate Examination in Religion, in the graduate section the percentage of pass was 84, our students securing 19 first classes as against 39 secured by all the other colleges together. In the Intermediate section, the percentage of pass was 90 with 8 first classes.

Sports and Games.

In sports and games the College has created a very impressive record. In the Trichur Division Athletic meet, our students carried off the Ullattikkuzh Memorial Cup for the 5th year in succession. In Cochin Sports also our athletes secured several first and second places.

But Basket ball is the special attraction of Thevara. Our team laid the foundation for a series of brilliant displays, by suffering a reverse in their first encounter with Loyola College, in the Centenary Memorial Tournament at Trichy. After that defeat, success followed success in quick succession. The first was the winning of the St. Bartholomew Memorial Tournament conducted by our College in which we defeated St. Joseph's, Trichy, 10 to 48. This was followed immediately by our winning the Trichur Division Championship for the 7th consecutive year. Then we entered the tournament conducted by the T. C. Basketball Olympic Association, with a view as our unostentatious Physical Director Mr. Devassy put it, to play a few practice matches. But finally, our team came back, having won The A. V. George Shield. This victory entitled three of our players, viz. Varghese, Joseph Abraham, to be taken into the National Team for the National Changamangalam contest at Bangalore. Varghese played so well that he has been taken into the Indian National Team, to tour the Far East in the coming summer.

Meanwhile Varghese had been chosen by the Madras University to represent them in the Inter-University matches and we are happy to quote from the Madras dailies, that Varghese shot for Madras. Varghese played brilliantly.

basket ball. Our College was also represented in the Foot Ball and Volley Ball teams of the Madras University through Ibrahim and Augustine.

While congratulating the students on their unique achievements, I am particularly happy to remark that success did not turn their heads, and that by their conduct they have shown that they consider brain to be more important than brawn and spirit than both.

Let it should be thought that our success in Inter-Collegiate contests is confined to the realm of sports and games alone, our student K. M. Mani improved his performance of last year by coming first in the Inter-Collegiate Elocution Competition in Malayalam conducted by the University and participated in by about 40 Colleges.

New Affiliation and building extensions

This year we were able to achieve our ambition of developing our Biology section into a degree standard. We have started B. Sc. Zoology Main with Botany and Chemistry as subsidiaries. The extension of the College building began by Very Rev. Fr. Prior last year was continued till the northern section has been completed into a storeyed building measuring 230 by 40 feet. All these have cost the management an expenditure of Rs. 2,21,275.

Hostels

Unprecedented was the rush for admission into the Hostel. 594 was the maximum that the General Warden could squeeze in. The paternal foresight of Fr. Prior in generously spending about Rs. 50,000 on the essential services in the Hostel, served in reducing to the minimum, the inconveniences of con-

gestion that would otherwise have resulted. The very peaceful and happy and harmonious and contented and disciplined life that the students live in the Hostel augurs well for the future, and is a tribute to the paternal vigilance of the Wardens.

Besides these 590 students living in the College campus, there are 187 other semi-hostellers, residing in approved lodges, situated near the College, under the direct supervision of members of staff appointed as wardens and enjoying several campus facilities. The lodges are frequently being visited by the Principal. The results of this new experiment are very encouraging.

Madras Congress and Ernakulam Centenary Celebrations

An outstanding event of the year was the participation of 300 of our students with the Principal and 10 members of the staff in the First All India Catholic Students' Congress, held in December 1952 in Loyola College, Madras. In fact, Thevara sent the biggest delegation to the Congress. Our students had the opportunity of listening to many eminent men and also of making contacts with fellow-students, gathered from all over India.

Hardly had we returned from Madras when it was time for the Centenary Celebrations in Ernakulam. Now it was a case of our students and the Fathers being hosts to the hundreds of visiting priests, come from all over India and even from abroad. Some 400 were accommodated in the Hostel. About 200 including ten Bishops came as 'day-scholars' to attend the three-day Conference in our Assembly Hall, which was addressed by such eminent men like

Mgr. Cardijn, Fr. Shurhammer S.J. and the Papal Legate H. E. Norman Thomas Cardinal Gilroy himself.

Several other distinguished men like Sri V. V. Giri, Union Minister for Labour, Sri N. Raghavan, India's Ambassador to China, Mr. Colins Clerk, the eminent Australian economist, Rev. Fr. Jerome, D'Souza S. J. visited the College and addressed the students. The Inauguration of the College Union was performed by Dr. J. S. Redding, the distinguished American Negro Professor.

Conclusion

In conclusion, a word of sincere gratitude to all our well-wishers and benefactors, who have helped us in

several ways during the course of the year. We are particularly indebted to you, Sir,* for your ready condescension to preside over to-day's functions and to give away the prizes. To my colleagues for their hearty co-operation, to the students for their firm loyalty, I am very thankful. The year has been abundantly blessed by God.

May, His Holy Name be praised!

(Rev.) S. H. ANTONY T. O. C. D.

Principal.

* Sri A. S. Panchapakesa Ayyar, Judge of the Madras High Court.

COLLEGE UNION REPORT

IT is my esteemed privilege to present before you the 9th Annual Report of the College Union

The year under review began with a vigorous campaign for the various offices of the Union. In the contest for the chairmanship, K. P. Mathew, IV B.Com. and for the secretaryship, Moosa A. Baker, II U. C. came out successful.

The Managing Committee of the College Union consists of the Principal as the ex-officio President, a Vice-President from among the staff, an elected student Chairman, a General Secretary, an Assistant Secretary, the Presidents, the Secretaries and Assistant Secretaries of the various associations.

The College Union was inaugurated on 28th July, 1952, by Dr. Jai Saunders

Redding, the American Negro scholar and novelist, in the presence of a large gathering of distinguished guests and members of the Union. In his inaugural address he brought home to the students, the conditions of Negroes and the part they play in the economic, social, and political development of the United States. He further stressed the supreme need for sound character formation and disciplined life.

This year the College Union conducted many well-attended meetings totalling to 29 in number which included extra-ordinary meetings and parliamentary debates. I am glad to mention that the speeches and debates were of a high order. One of our young and budding debators K. M. Mani of IV B. A. came out first in the Malayalam Inter-Collegiate

TWO CARDINALS VISIT THE COLLEGE.

H. E. NORMAN CARDINAL GILROY,
PAPAL LEGATE, AND
H. E. VALERIN CARDINAL GRACIAS,
OUR OWN CARDINAL.

EVANG. LUSTRENT AD MULTOS ANNOS

ate debate held under the auspices of the Madras University.

The first extra-ordinary meeting of the Union was held on 15th July, '52, to bid farewell and bon voyage to Rev. Fr. Theodosius, our Principal, who left for America to join the Notre Dame University for higher studies. An attractive and up-to-date wrist watch was presented to the Rev. Father as a souvenir by the Union.

The second extra-ordinary meeting was conducted on Aug. 14th, when His Excellency N. Raghavan, India's Ambassador-designate to China, addressed the Union, upon the foreign policy of the Govt. of India, and appealed to the students to become worthy citizens of New India, capable to shoulder any responsibility.

In order to celebrate Gandhi Jayanti a meeting was held on 2nd October, '52, when Rev. Fr. Jerome D'Souza, S. J., the Director of the Social Research Institute of Poona, exhorted the students to follow in letter and spirit, the teachings of Gandhiji, to solve our problems.

On 23rd October, the Hon'ble Sri V. V. Giri, Minister for Labour, Govt. of India, addressed the Union. He advised the students to build up intellectual character, personal character and national character.

Another extra-ordinary meeting was held on 19th November, when Mr. Stephen Shewbel, the American student-leader, gave a vivid account of the U. N. O. and the role of U. S. A. in it.

Another meeting was held to mourn the untimely and sad death of Professor M. P. Paul, M. A., a luminary in Malayalam literature.

Under the auspices of the Union, a series of lectures by eminent and distin-

guished professors were given under the title "My Favourite Poet". This is a new scheme started by the Union for the benefit of the students and I am happy to say that it had its desired effect. Among those who had given the lectures are Prof. Raman Kutty Marar, M. A., of Maharaja's College, Ernakulam, Prof. Bhaskara Menon, M. A., of Kerala Varma College Trichur, Prof. Aravamuda Iyengar, M. A., of U. C. College, Alwaye, Prof. A. Rama Iyer, M. A., Principal, S. N. College, Quilon, Prof. P. T. Chacko, M. A., and Rev. Fr. Hilarion T. O. C. D., M. A. of our College, and Prof. C. A. Sheppard M. A. of the St. Berchmans College, Changanacherry, and they spoke respectively on "Shelley", "Robert Browning", "Shakespeare", "Tagore", "Keats", "Wordsworth" and "Francis Thomson."

Our debates were conducted on strict parliamentary lines to give training in parliamentary procedure. The students evinced keen interest and lively enthusiasm in putting questions and supplementaries to heckle the official side. The following subjects were discussed:

1. "The Govt. we have in India is not really democratic, or if it be, it is a complete failure."
2. "ചോക്സരായനപരിപാലനത്തിൽ U.N.O. പരാജയപ്പെടുന്നതിനാൽ ഇൻഡ്യ അതിലെ അംഗം പിൻവലിക്കണം."
3. "Decontrol Policy pursued by the Govt. is not suited to our present economic condition."
4. "ഭൂപരിധി നിർണ്ണയം അവിചാരികമായിട്ടുള്ളതിൽ ഭരണ നടപ്പിലാക്കണം"

Our last Union Social was on 16th February, '52, with Rao Bahadur Dr. R. M. Mathew, M.B.B.S., B. Sc., Ph. D., D. T., M.R.C.P., retired Director of Public Health, Madras, as chief guest.

We conducted this year's social on Wednesday the 18th of February, with Justice Kumara Pillai as our Guest of Honour.

Before concluding this report, it is my ardent duty to record our gratitude to Rev. Fr. Principal, who is the President of the Union, to Prof. K. J. Cyriac,

the Vice-President, Mr. K. P. Mathew the chairman of the Union and to all the members of the Committee and the Union who with their co-operation and goodwill made this year's activities of the Union a grand success.

MOOSA A. BAZZEL,
Secretary.

BRANCH ASSOCIATIONS

SCIENCE ASSOCIATION

THE activities of the Association commenced with the inaugural meeting held on the 7th August 1952, under the presidentship of Rev. Fr. Gabriel T. O. C. D. B. Sc. (Hons.). Prof. N. Sreedhara Pai M. Sc. delivered the inaugural address in which he stressed the value of science and the role of science students in Free India.

The first ordinary meeting of the Association was held on the 29th August 1952 with Prof. M. V. Varghese M. Sc. in the chair. P. I. John IV B. Sc. read an essay on "Progress of Science and University Education."

The next meeting of the Association was held on the 24th October 1952 under the presidency of Mr. K. M. Luke M. Sc. On that occasion P. I. John IV B. Sc. spoke about "Fats and Oils."

The third ordinary meeting of the Association was held on the 18th November with Mr. V. Ramaswamy B. Sc. in the chair. M. O. John IV B. Sc. read an essay on "The age of Metals." Special mention has to be made of P. I. John, M. O. John, Rajasekaran, P. B. Babykutty, V. D. Joseph, T. L. Hormis and

P. O. Varghese of IV B. Sc. and Gopala krishnan and P. S. Verghese of HI B. Sc. for their keen interest in the activities of the Association.

A party of 60 students of our Association went on an excursion to the F. A. C. T. and the Indian Aluminium Company at Alwaye on 17th January 1953, under the able guidance of our tutors Mr. V. Ramaswamy, Mr. C. J. George and Mr. W. D. Joy. The success which the Association is entitled to is mainly due to the able and sincere guidance of Prof. M. V. Varghese M. Sc. the president of our Association.

K. A. PAUL IV B. &
Secretary.

HISTORY AND ECONOMICS ASSOCIATION

The inaugural address of the History and Economics Association was made by Mr. A. Gunamony, M. A., M. L., Appellate Assistant Commissioner of Income Tax, on 13th August 1952. Mr. Abraham V. Kurian, M. A., the President of the Association presided over the function. In his inaugural address, Mr. Gunamony stressed the role

of Economics students in the make up of India's Economic policy.

An extraordinary meeting of the Association was held on 9th July 1952 and the Association was fortunate enough to hear one of the distinguished international personalities, Dr. Collins Clark, Economic Adviser to the Government of Australia. He delivered his address on "Capital need for India", in which he raised numerous arguments with regard to the problems and proved that India is not overpopulated.

The members of the Association were also fortunate enough to have a speech by Dr. P. J. Thomas, former Economic Adviser to the Government of India, on the occasion. He stressed the problem of improving our cottage industries and the part of students in it.

An ordinary meeting of the Association was held under the president-ship of Abraham V. Kurian M. A. on 15th October 1952. C. K. John IV B.A. spoke on "Decontrol". Many a student gave their opinions on the subject.

Another ordinary meeting was held on 7th January '53 and Mr. M. J. Kuruville, B. Sc. kindly delivered a speech on "Full Employment in Future India." The president of the Association was in the chair.

Again an ordinary meeting was held on 19th January 1953 in which C. T. Chacko IV U. C. spoke on "India's Foreign Policy and World Peace". Some of the members gave short speeches.

C. G. PATHROSE IV U. C.
Secretary.

COMMERCE ASSOCIATION

The activities of the Association commenced with its inauguration on 20-8-'52.

The inaugural address was delivered by Sri K. C. Varkey M. Com., B.A., L.L.B.

The first ordinary meeting of the Association was held on 6-10-'52, with Sri. I. Madhava Menon, B. A., B. Com., in the chair. N. Rajasekharan Nair IV B. Com., spoke on the "Colombo Plan."

An interesting meeting held on 3-11-'52 with our Vice-President Sri. P. M. Joseph B. A., B. Com., in the chair is also worthy of mention. G. Purushothama Kamath, III B. Com., spoke splendidly on "Industry and Taxes" on the occasion.

This year an excursion party under the auspices of the Association visited the Tata Oil Mills Co. Ltd., Ernakulam. An essay writing competition held under the auspices of the Association on 20-1-'53 can also be mentioned.

In the meeting held on 9-2-'53 under the presidentship of Sri. Kerala Varma Thampuran B. A., B. Com., G. D. A., F. C. A., after the welcome speech by Rev. Fr. Principal, Mr. T. C. Sankara Menon M. A. (Cantab.) Principal, Maharaja's College, Ernakulam, delivered the valedictory address.

Let me avail of this opportunity to express my heartfelt gratitude to all who have contributed to the success of the association.

K. J. FABIAN IV B. COM.
Secretary.

HINDI ASSOCIATION

With the inauguration of the Hindi Association a feeling of new enthusiasm was instilled in Hindi lovers. The activities of the Association began with the inauguration of the Association by Sri. C. N. Govindji, Principal, Hindi College,

Tripunithura on 8th October 1952. With his knowledge imbibed from Allahabad and his practical experience as the lecturer of Hindi in Cannanore and also as the Principal he succeeded in impressing upon the students to change their attitude towards Hindi and also encourage its spreading to strengthen the nation because a common language is inevitable for the unity of India with its divergetic people and language.

The first ordinary meeting of the Hindi Association was held on 17th October 1952 with Vidwan Sri. Viewanatha Mallaya in the chair. D. Anantha Prasad IV U. C. delivered an eloquent speech on "Stability sur Kshatrasya."

To the credit of the Association a parliamentary debate was held on 11th Nov. 1952. Though this kind of debate in Hindi was introduced only last year, it achieved great success.

P. K. Siva III U. C. moved the proposition "The Government have done great harm by introducing Hindi as the National language" seconded by E. Bhaskaran IV B. Com. P. T. Thomas, M. Purushotama Mallaya II U. C., Gopalakrishnan II U. C. and others supported the resolution while G. N. Pai III B. Com. assisted by G. P. Kamath III B. Com. and N. Rajasekaran Nair IV B. Com. opposed the resolution from Government side. After a heated and interesting debate the resolution was put to vote and was carried with a majority of 9 votes. Balakrishnan Nair K. P. III U. C. presided.

The second ordinary meeting was held on January 21, 1953. M. Balakrishnan Menon II U. C. presided over while Albert Pithers II U. C. delivered a speech on "Hindi sur Bharat-Kishanath."

This Association also held Hindi essay and extempore speech competi-

tions. In essay competition the first and second prizes were won by P. K. Siva III B. Com. and G. P. Kamath III B. Com. respectively. In extempore speech the first and second prizes were awarded to P. K. Siva III U. C. and Albert Pithers II U. C. respectively.

Secretary

MALAYALAM ASSOCIATION

The activities of the Malayalam Association of our college for the year 1952-53 began with the election of M. V. George III B. Com. as secretary and the nomination of K. Gopakrishnan of the I U. C. as joint secretary.

The inaugural address of the Association was delivered on August 15th by Prof. P. V. Chidambaram Mappala M. A. of St. Bernard's College Changan-cherry. Four ordinary meetings were conducted during the academic year. Vidwan T. M. Channarayana, Manipal, H. Ganapathy Narma, P. M. Peter III U. C. and C. V. Peter III B. Com. respectively presided over the meetings. P. J. Abraham II U. C., P. M. Peter III U. C., P. T. Thomas II U. C., Joseph George I U. C. made speeches on current topics such as "Kshatrasya sur Kshatrasya", "Kshatrasya sur Kshatrasya", "Kshatrasya sur Kshatrasya". Under the auspices of the Association "Kshatrasya sur Kshatrasya" was staged where the great actors in the State participated.

George V. M. III B. Com.

Secretary

SANSKRIT ASSOCIATION

It is my esteemed privilege to place before you, the annual report of the Sanskrit Association. The activities of this association commenced with the

DR. J. S. REDDING WHO INAUGURATED THE COLLEGE UNION.

K. P. MATHEW IV B.Com,
Chairman, College Union.

MOOSA A. BAKER II U. C.
Secretary, College Union.

JUSTICE MR. A. S. P. AYYAR WHO PRESIDED OVER THE COLLEGE DAY CELEBRATIONS.

"To set the cause above renown,
To love the game beyond the prize,
To honour, while you strike him down,
The foe that comes with fearless eyes."
— Newbolt.

BASKET-BALL TEAM.

ATHLETIC TEAM

INTER-CLASS WINNERS

inauguration on 21st August, 1952, by Mahopadyaya H. Ganapati Sarma, under the presidentship of Rev. Fr. Marcel.

The first ordinary meeting was held on 16th Oct., 1952, with Prof: P. C. Devassia M. A., in the chair. Sri. K. G. Krishnan I I U. C. spoke on "സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിന്റെ ഉത്ഭവം നില." On 12th Nov: 1952 we assembled under the presidentship of Mahopadhyaya H. Ganapathy Sarma, and Mr. K. K. Kumaran delivered a speech on "കാളിദാസൻ സംസ്കൃതം." The next ordinary meeting of the association was held on 15th Nov: 1952 Mr. S. Subramanian being in the chair. Mr. T. V. Varkey gave an eloquent speech on "ഉത്ഭവം സംസ്കൃതസാഹിത്യം." Another meeting was held on 16th January 1953 under the presidentship of Mr. Kumaran Mr. V. Gopalakrishnan gave an eloquent speech on the "Development of Sanskrit Literature" beginning from its early stage to the present condition. On the 24th January we assembled for the last ordinary meeting under the presidentship of Mr. K. G. Krishnan, and Mr. S. Subramanian spoke on "സംസ്കൃതസാഹിത്യം."

Before concluding this report, may I record our ardent gratitude to Very Rev Fr. Prior, Rev: Fr. Priucipal, Rev: Fr. Marcel, Profs: P. C. Devassia and Mahopadhyaya H. Ganapati Sarma. We are proud of our honourable guest Justice Mr. Subramania Iyer who has readily consented to preside over our valedictory meeting. Lastly my sincere thanks to all my friends who whole heartedly co-operated for the successful working of the association.

APPUKUTTAN. P.
Secretary

SYRIAC ASSOCIATION

The activities of the Association commenced with the inauguration of the Association on the 21st August 1952. Rev: Fr. Dismas C. D., M. A. presided over the meeting. The inaugural address was delivered by Rev: Fr. Jacob Thevarpadam. He spoke on the sacredness and importance of the Syriac language.

This year we conducted five ordinary meetings. Some important topics dealt with were:— "The golden age of Syriac literature", "St: Thomas in India" "The history of Syriac Language etc. The speeches on these subjects were beneficial to those students who have taken Syriac as their second language.

The valedictory meeting of the Association was held on 20th January 1953. Rev. Fr. Gabriel C. D., B. Sc. (Hons) delivered the valedictory speech. He emphasised on the historicity and importance of Syriac language. Our thanks are due to Rev: Fr. Leontius C. D., the president, for his able guidance.

C. K. JOHN IV B. A.
Secretary

POLITICS CLUB

Under the auspices of the Club five meetings were held. The speaker of each day after an exhaustive study on the subject concerned would lead the discussion in which every member held the right to participate. Doubts were cleared through discussion under the guidance of the president.

Mr. Abraham Kurian M. A. inaugurated the club with a brilliant speech on "The American Elections". Mr. K. J. John B. A. (Hons.), C. T. Chacko, O. Varghese and C. P. Lakshman spoke

on subjects of topical and current interest such as "Troubled Africa," "Birth and growth of Indian Nationalisation", Germany a menace to the world," "Political parties in India" respectively.

We gratefully acknowledge that the success which the Club is entitled to, is due to the able guidance of Sri. P. J. Sebastian M. A. the president of the Club.

Let me avail myself of this opportunity to express my heart-felt gratitude to all who have contributed to the success of the Club.

N. M. JOSEPH,
Secretary.

PHOTOGRAPHIC CLUB

The first meeting of the Anasatar Photographic Club was held on July 5th 1952, under the presidentship of Rev. Fr. Marcel C. D. to select the office-bearers for the academic year. The president delivered a lecture on photography. The Club has forty members on the rolls and it began work actively from 10th July. The first ordinary meeting was held on 18th July with Rev. Fr. Marcel C. D. in the chair. The allotment of work for each member was made on the occasion according to the interest of each. We have taken the photographs of almost all the functions that were conducted in the college. The dark-room facilities were increased and we are proud to say that our dark room is almost perfect. We have taken many prints and have done developing, enlarging etc. to perfection. We are proud to say that the Club is a "model of economy" in photographs as the students are not misled by unnecessary wastage in the outside studios.

Two ordinary meetings were held this year presided over by Rev. Fr. Marcel C. D. who gave directions for successful developing, printing, enlarging and the like.

JOHN MARANGOLY, III B. A.
Secretary.

DRAMATIC CLUB

The activities of the Club began on the 15th August 1952. An eminent advocate, Mr. N. N. Narayana Pillai gave the inaugural address. The members of the Club staged a Malayalam drama "ചെറിയ അപ്പൻ" on that occasion. It marked another milestone on the onward glorious march of the Club.

The prize-winners of this year include P. Prabhakaran IV B. A., P. M. Kuriakose III B. Com. and Lazar Godfrey III B. Sc.

JACOB K. J. IV B. A.
VINCENT T. S. IV B. Com.
Secretaries.

MUSIC CLUB

The first business meeting of our Club was held on 4th July 1952, under the presidentship of Rev. Fr. Leontius and a music test was conducted to select the members and office bearers for the academic year. U. X. Augustine IV U. C. and Abraham P. J. IV B. Com. were elected as secretaries. The combined inauguration of Music and Dramatic Clubs was on 15th August 1952 under the presidentship of Advocate Sri. N. N. Narayana Pillai.

Nothing that is great was ever accomplished without toil, but here at every advance, new beauties and delights

unfolded themselves to cheer us on our way. Through the quivering strings and wood, we can express every thought and emotions in the form of music.

Some of our favourite instruments are Hawaii Guiton, Violin, Mandlin, Flute, Cello, Piano, Mouth organ, Harmonium and Thabela. We are now in a position to play all these instruments upon their proper chords. Our vocalists have got the shrill tone of Latha, as well as the bass note of Mukesh. We have taken part in all the college functions and in many other functions, outside the college with great success.

Thus the academic year was one of success and delight, the credit of which goes much to our president, Rev. Fr. Leontius, a striking personality, whose praise we cannot but sing with joy and respect.

U. N. AUGUSTINE IV U. C.
Secretary.

SPORTS AND GAMES

ATHLETIC ASSOCIATION

In the sphere of Athletics the year under report has been one of high aspiration, zealous activities and proud achievements. The much coveted place of general and athletic captainship evoked the keenest competition and in the thick fight that ensued wherein all joined in the most sportsman-like manner C. V. Joseph came out successful.

The Athletic team has kept up its high reputation in both track and field events. Early in November 1952 the College Athletic team was selected, after

two days' test. Then the team was given intense training and efficient coaching by our Physical Director Sri. P. P. Devassy. As a result of this we made splendid performance and brought undying fame to the Sacred Heart College by winning the "Ullatikulam Challenge Cup" for the fifth year in succession, in the inter-collegiate sports held at Palghat.

Nearer home, in the Cochin Olympics also our team did very well. Among those who participated in it the names of K. Ibrahim, K. U. IttyIpe and C. V. Joseph need be specially mentioned with pride.

As usual the inter-class competitions were also played with great gusto and team spirit. New records in long jump and Pole-vault were created by K. V. Itty Ipe IV U. C. and in 200 meters dash by C. V. Joseph II U. C. Another interesting feature of this year's College Sports was that K. U. Itty Ipe, George Joseph III U. C. and C. V. Joseph II U. C. all tied for the Champion ship each securing 15 points. The III Class led by M. O. Varghese and II class led by M. T. Paulose tied for the intra-mural Shield.

To conclude, this year's achievements we are proud to say, were a grand addition to the glorious past. I express my esteem and gratitude to my team-mates and all well-wishers.

C. V. JOSEPH II U. C.
Captain.

BASKET BALL

This was an year of unparalleled success for our team. This year's team under the captainship of K. V. Mathew began the year with grand expectations

and with a definite determination to better the brilliant record of last year.

Captain

All the year round, there can be no doubt regarding the spirit in which we joined in all the competitions. Whatever the laurels that might have awaited the College team, Thevara knows how to play the game, and she appreciated others that did.

It is legitimate to mention that, compared with the previous year's records, we had a better training this year. We played about 40 test matches and we did very well in almost all of them.

During the early part of the year we suffered a defeat at the hands of the Loyola College, Madras, at Trichinopoly but the indomitable spirit of our players and the incessant enthusiasam and encouragement of our Physical Director raised the standard of our team. This was reflected in the "Fr. Bartholomeo memorial" tournament. We showed our real worth or our full colour to the public by defeating St. Joseph's College, Trichinopoly in the finals by 54 points to 48.

Then came our chance in the inter-collegiate tournaments. We played four matches to come out victorious in the finals of the Trichur division. And in all the matches our success was widely appreciated and admired.

Spurred to greater achievements by these successes we entered the Travancore-Cochin Olympic Basket Ball Tournaments. Here was a chance for

us to show our real worth and to make splendid performances. We entered the North Zone final by defeating Union Christian College, Alwaye and Y.M.C.A. Alwaye respectively. In the final we had to meet the professional team from Alleppey. We rose to the occasion and defeated them by 24 points to 18. It was a great success. Then we travelled to Trivandrum to meet the University College Trivandrum, the south zone finalists. In the interesting encounter we defeated them by 30 points to 20 points and thus secured for our Alma-Mater the "A. V. George's Shield". We made a splendid performance and brought undying fame to the Sacred Heart's College. Thus for Thevara we opened a new page.

The Basket Ball team not only kept up its high reputation, but has surpassed its past records also. Mr. C. I. Varghese, the star player of our team had the privilege to be selected to represent Madras University in the inter university matches. It is needless to say that he came out with flying colours. As a result of our brilliant and breath-taking performance at Trivandrum, three members of our team, namely, C. I. Varghese, K. L. Jose and M. K. Abraham were selected to represent Travancore-Cochin in the National Basket Ball tournaments held at Bangalore half in December. Due to his magnificent display at Bangalore, C. I. Varghese was selected as a member of the Indian National Basket Ball Team which is to tour the Far East during the coming summer. On behalf of the Basket Ball team I extend to him our best wishes and greater glory in the years to come.

As the out-going captain of the year I take this opportunity to tender our

It is our cherished hope that the enthusiasm evinced by new comers for Hockey will be kept up. "Cheerio"

P. SREEDHARAN B. A. IV B. COMB,
Captain

VOLLEY BALL.

This year's team under the captainship of Sri. K. C. Chacko began with a series of practice matches, with U. C. College Alwaye. In spite of the fact that we had to meet with stiff opposition from the Alwaye team—the Travancore Cochin inter collegiate winners, we put up a gallant fight. Then followed a series of victories. We defeated I. N. S. team Venduruthy very easily. We scored another easy victory over the Cochin local team.

In the inter-collegiate match, we defeated St. Albert's College, Ernakulam who were a small fry to us. This was followed by another victory over St. Thomas College, Trichur. Most unluckily we were defeated by the Victoria College Palghat. But the margin was only of a few points, and we would not allow ourselves to be disappointed or discouraged.

It would not be out of place, if mention is made of M. K. Augustine through whom we represented the Madras University team. The indomitable spirit of our players and the incessant enthusiasm and encouragement of our Physical Director raised the standard of our team second to none. We hope to do better next year.

K. C. CHACKO I U. C.
Captain

—By M. T. John I U. C.

CATHOLIC STUDENTS' UNION

I have great pleasure to place before you the annual report of the working of the C. S. U. of this college for the year 1932-'33. The working of our union began with the election of Mr. T. J. Mathew IV B. A. as the Chairman and Mr. Kuriakose K. M. II U. C. as the secretary.

Inaugural Meeting

The inaugural address of this union was delivered on July 30th by Rev. Fr. Paul. Kuzhikkatt, B. A.

Committee Meetings

The first committee was held on 24th July 1932 with Rev. Fr. Antony C. D. the Principal in the chair. At that meeting a plan of work for the year was prepared and adapted. To consider the various arrangements for the successful conducting of the All Indian Catholic University Federation held at Madras, three committee meetings were held on different occasions. An adhoc Committee with Rev. Fr. Gabriel as chairman was also formed.

The Central Committee Meeting

A meeting of the Central Committee of the C. S. U. for the academic year 1932-'33 was held on 27th July 1931 at St. Joseph's College Trichinopoly. The Chairman and the Secretary of the union attended the Central meeting.

Extra-Ordinary meeting

The first extra-ordinary meeting of the union was held even before the formal inauguration of the union, on July 3rd under the presidency of Rev. Fr. Theodosius C. D. to celebrate the Centenary of St. Thomas and St. Francis Xavier, and to bid farewell to the presi-

dent who was going to America for higher studies. Mr. A. T. Devasia M. A. gave an eloquent speech emphasising the significance and importance of the day.

Another extra-ordinary meeting was held on Mission Sunday, with Chev. C. J. Varkey M. A. in the chair. The president in his speech remarked that in India, all eyes are focused on us who belong to the Lord's chosen few. He advised the students to set examples of real christian life by our behaviour and thus attract our non-christian brothers to the knowledge and love of Christ. After the meeting a fancy auction sale was held, the articles being mostly contributed by the members. I am glad to say that our students showed great enthusiasm to collect funds for the missions. This year total collection amounted to Rs. 200.

Our next extra-ordinary meeting was addressed by Rev. Fr. Cyrac S. J. the national director of A. I. C. U. F. He invited the hearty co-operation of the students for the success of the first national congress of the Catholic University students which had been held in Madras in December 1932.

The feast of the kingship of Christ was celebrated on 31st October with all due solemnity, pomp and splendour.

Annual Retreat

The annual retreat for the Catholic staff and students was held from 26th to 30th September 1932. The preacher of this year was Rev. Fr. John Matlockal.

Book Stall

Another important activity of the union was the revival of the Union Book Stall. The work of the book stall

began in full swing from September 6th. It was opened by Sri Amalanath, the superintendent of the Government Press Trivandrum. Sri Amalanath stressed the need of spreading good literature among the students. The president of the book-stall Rev: Fr. Columbus C. D. and the secretary Mr. O. Varghese were successful in stocking the Stall with a good number of Catholic books. Through the good office of Fr. Gordon Rector of Loyala College, Madras, 200 copies of the New Testament were got down at relatively cheap rate.

Study Circles

The main purpose of the union is to afford the members opportunity for acquiring knowledge on the different problems of the day. The members of the union are divided into five study clubs according to the hostels. Several study circles were conducted in each of the hostels on various subjects. This year the day-scholars have taken very great interest in their study circles which were conducted under the able directorship of Rev: Fr. Hilarion C. D. The wardens of the hostels are the spiritual directors of the study circles for the hostelers.

Rhetoric Classes

It is to be mentioned with pride that we trained a few to speak in public under the guidance of Rev. Fr. Hilarion.

Madras Congress

The crowning achievement of this year's activity was the Madras Congress, in which delegates from all the Catholic Colleges were present. We are happy

to say that about 300 students and 10 members of the staff from our college participated in that Congress. The greatest names of Catholic India were figured on the programme. It was for the first time in the history of this ancient land of ours, that Catholic University students met in a big and fraternal gathering and studied together their responsibilities-intellectual, religious and social. Our members returned from Madras with a thorough knowledge of duties and responsibilities. The union raised a sum of about Rs. 500 to enable the poorer members to participate in the Madras Congress. To Rev. Fr. Gabriel, the chairman of the Adhoc Committee for the Madras Congress and Messers A. T. Devassia, K. C. Jacob and K. M. Alias and to the Rev. Fr. Wardens of the hostels we are extremely grateful for their great service and sacrifice. We are also thankful to A. L. Devassy the energetic president of the Newman Association, Ernakulam for his timely financial help to the union.

Let me take this occasion to express on behalf of this union our sincere thanks to Very Rev. Fr. Prior and Rev. Fr. Principal and Spiritual Directors for the unselfish encouragements and valuable helps we have received from them. I am thankful specially to the members of the working committee especially to Prof. K. J. Cyriac and I also extend sincere thanks to all the members of the union both the staff and students for their unfailing sense of co-operation.

KURIAKOSE K. M.
Secretary

COLLEGE UNION COMMITTEE WITH REV. FR. THEODOSIUS

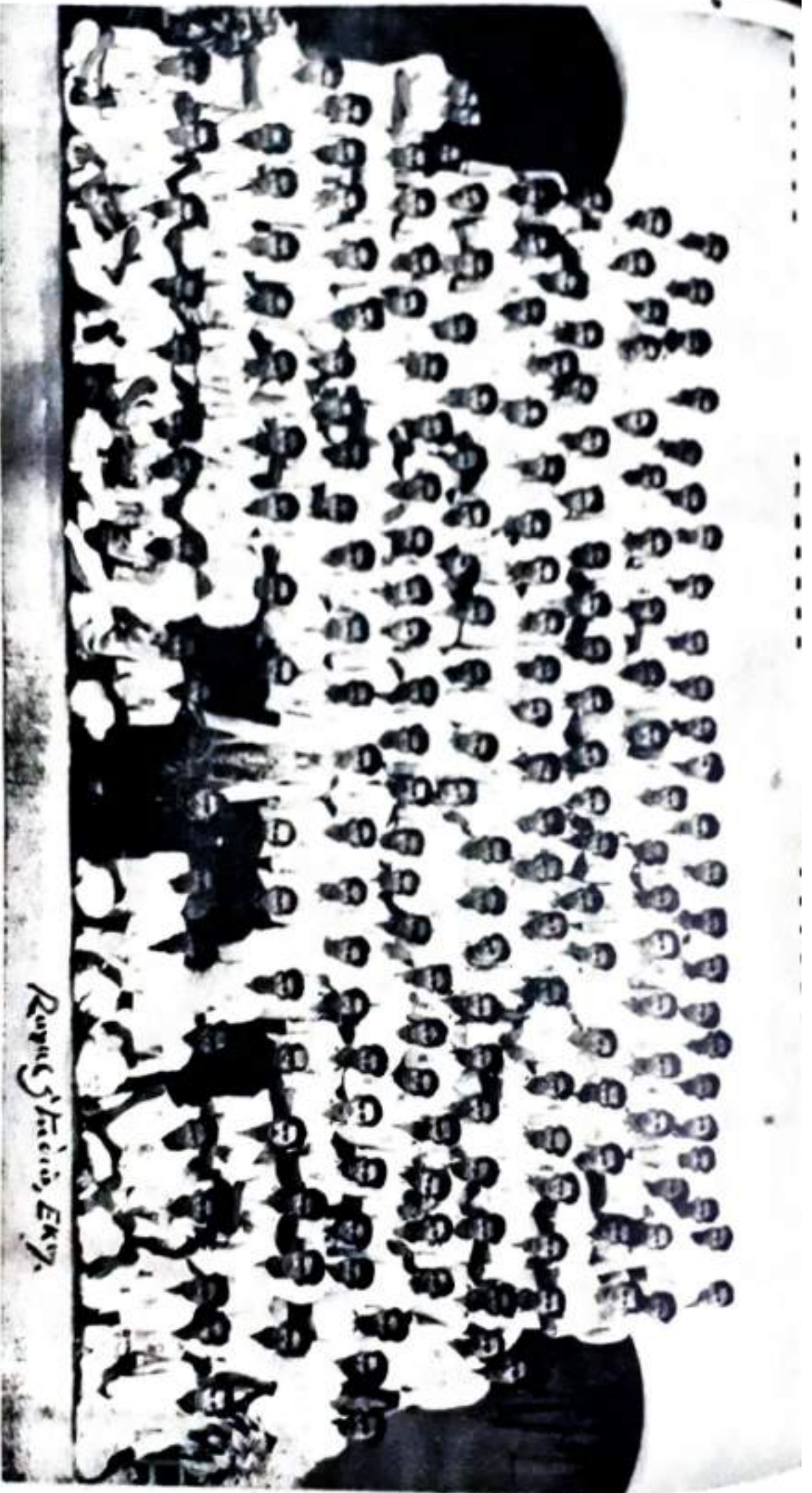
C. S. U. COMMITTEE WITH REV. FR. THEODOSIUS

T. J. MATHAI IV B. A.
C. S. U. Chairman

E. M. KURIAKOSE II U. C.
C. S. U. Secretary

Royce Station, Eky.

S. H. COLLEGE SODALITY 1952-'53.

SACRED HEART COLLEGE SODALITY

I deem it a great privilege for me to present the annual report of the S. H. College Sodality for the academic year 1952-'53.

The following are the office bearers

Director	: Very. Rev. Fr. Prior.
Sp. Director	: Rev. Fr. Marcel.
Prefect	: C. K. John IV B. A.
Vice-Prefect	: K. P. Thomas IV B. A.
Secretary	: P. T. Thomas II U. C.
Editor	: O. Varghese IV B. A.

House Representatives.

S. H. Hostel	: Thomas Kadasan III U. C. A. L. Fernandez III U. C.
Block I	: C. T. John II U. C. K. L. John II U. C.
Block III	: K. D. Joseph II U. C. Dominic Thomas I U. C.
Block V	: T. M. Francis I U. C.

Devotion to Mary is increasing day by day. It can easily be proved from the fact that the total strength of the Sodality of this year is 264, whereas it was only 152 in the last year. Most of them are hostlers. A few members are day-scholars. The addition of a day-scholars' section is a new feature and the credit goes to K. P. Thomas IV U. C.

Most of the Sodalists hear Holy Mass daily and receive holy Communion at least once a week. The opening of the College Chapel has added to our convenience for the same. The recitation of the Little Office of B. V. Mary is held on every Sunday followed by a short exhortation. Many of the Sodalists are taking active part in the College Social Service Society. To encourage the literary ability of the members we are publishing a manuscript occasional "The Ideal." The credit goes to the able editor Mr. O. Varghese.

The joint inaugural meeting of the C. S. U. and the Sodality was held on 30th July 1952. Rev. Fr. Paul Kuzhikkattu B. A. delivered the inaugural address.

Extra-Ordinary Meetings

Five extra-ordinary meetings were held this year. The first was on 3rd July to celebrate St. Thomas' day. Rev. Fr. Clement C. D. presided over the meeting and Sri. A. T. Devassia M. A. gave an impressive speech.

The second meeting was on 16th July 1952 to celebrate the feast of our Lady of Mount Carmel. The meeting was also meant to bid a temporary farewell to Rev. Fr. Theodosius C. D., M. A. the Principal. A spiritual bouquet was presented to him. Rev. Fr. E. DeMouder S. J. made a speech on Mission activities, on the occasion.

On the eve of the Assumption day a meeting was held with Rev. Fr. Theobald C. D., M. Sc. in the chair. 30 new members were received into the Sodality on the same day.

On Mission Sunday a public meeting was held with Chev. C. J. Varkey M. A., K. S. G. in the chair. In the fancy auction sale a sum of Rs. 240 was collected.

The feast of the Immaculate Conception of B. V. Mary was celebrated on 8th December '52. A candle light procession was held on the eve of the feast under the joint auspices of the College and High School Sodalities. After Benediction Rev. Fr. Mathew Mankushikari addressed the gathering.

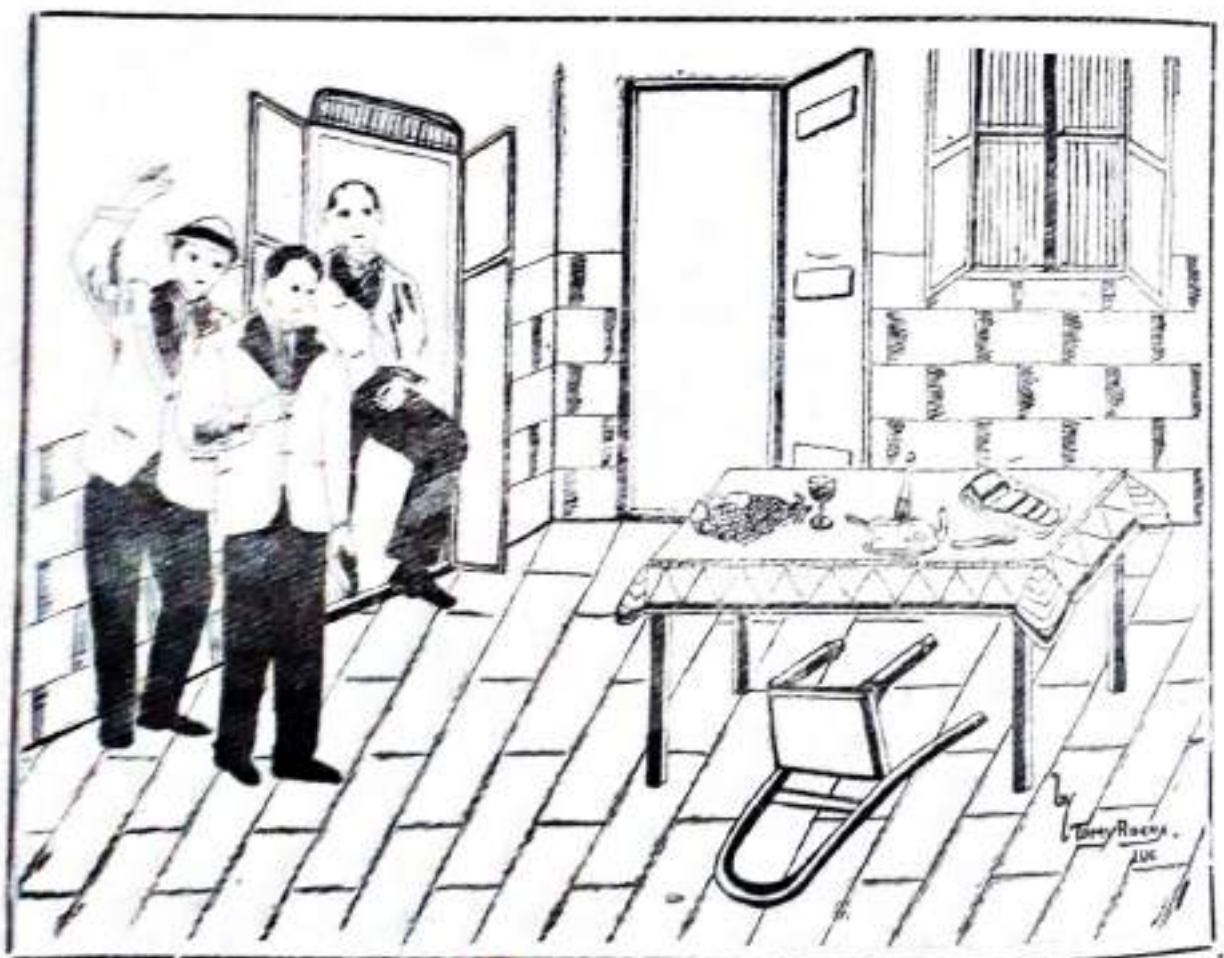
Various ordinary meetings were held in which several subjects of spiritual interest were discussed. Spiritual

bouquets were presented to His Grace the Archbishop of Ernakulam and to Very Rev. Fr. Prior on their Patron's day.

Devotion of the first Saturday according to the Fatima message is practiced by members of the Sodality. Almost all the Sodalists participated in the historically important All India Catholic University Students' Congress, held in Loyola College, Madras, in December 1952.

Before concluding this report I would like to express our deep debt of gratitude to Very Rev. Fr. Prior, Rev. Fr. Marcel and Rev. Fr. Principal for their keen interest and valuable advices rendered to us during the year. We thank also all those who have helped us in any way. Finally, let us thank our beloved Mother, the Blessed Virgin Mary, for her abundant blessings over us in all our activities.

P. T. THOMAS I U.C.
Secretary.

—By Tomy Rocha I U.C.

"We only saw a table spread
For dinner, meat and cheese and bread,
But all untouched and no one there;

.....
..... At the table-head a chair
Lay tumbled on the floor."

WILFRID GIBSON.

SOCIAL SERVICE LEAGUE

It is one of the most important organization of the students in the College and was organized in 1944, when the College itself came into existence. It is a voluntary organisation of the students and is intended for the purpose of instilling into the minds of the members the eternal principles of the Fatherhood of God and Brotherhood of man. The Principal of the college is its Patron and Prof. K. J. Cyriac M. A., B. L. is its President from its very beginning.

The activities of the society were well begun with the election of the office-bearers. K. A. Chidambaram Pillai IV B. A. and Philip John III B. Com. were elected Secretary and Asst. Secretary respectively. There is an Executive Committee consisting of 20 members and it is divided into 7 groups for its efficient working, namely, Poor Relief, Medical aid, Housing, Children's Welfare, Education, Rural Lectures and Milk Distribution.

POOR RELIEF

We are supporting 25 poor families of the locality giving subsidy to buy their weekly rations. Special care is taken to see that what we give does not go to waste by giving the help not in cash but in kind. One old woman was given the entire cost of living and she was taken to the Lourdupuram Destitute Home Perumanoor. On the Independence Day more than one thousand persons were given a sumptuous meal. As usual the 21 members of the Lourdupuram Destitute Home were entertained to dinner.

HOUSING

We visited many poor families of the locality and helped 66 families to thatch

their houses by giving them the necessary material and our own labour in a few cases. The entire cost of constructing five new houses was met by us.

CHILDREN'S WELFARE

Evening classes were conducted for the waifs and strays of the locality. Now there are 30 children attending the daily classes. We provide them with slates, pencils, books, clothes etc. All facilities are provided for their physical exercises also. Sports and games were conducted for them and prizes were distributed to the winners as well as to those who won the tests in general proficiency, cleanliness etc., on the day of the Anniversary of the League.

EDUCATION

This is an important branch of our activities. Two students of the Lourdupuram Middle School, three students of the local High School, one student of the Typewriting School, Perumanoor, and twelve students of our college were given their tuition fees. Arrangements were provided for the lunch of eight students of our college. Books were purchased and given to two students in the Middle School, Perumanoor, one in the local High School and three in the local Primary School.

ADULT EDUCATION

It was begun this year for the first time in the history of the League. There were 15 regular members and they were taught English, Malayalam and Hindi. Some general topics were also dealt with.

MEDICAL AID

We render medical aid to the sick and afflicted of the locality by giving

them medicines and taking them to the hospital. Twenty patients were treated at our expense. Among them there were T. B. patients who were given medicines as well as milk, egg, meat etc. to improve their health.

RURAL LECTURES

Rural lectures open to all, were conducted in four different centres and subjects of varied interest like Cottage industry, Cleanliness, Formation of Character etc. were discussed.

MILK DISTRIBUTION

About 100 children of the locality were given milk daily for some months till the supply of milk powder was stopped by the government. But from February, 1953 onwards we are getting the milk powder and milk is distributed to the poor children.

LOANS

were given to some in order to begin some cottage industries, to clear debts and to start some small business. This is a scheme beneficial to the students also.

MISCELLANEOUS

Financial help was extended to meet the *burial* expenses of five persons. We assisted two persons to meet their *marriage* expenses. Financial help was given to a poor blind man to purchase a typewriting machine, two fishermen were given loans to purchase small boats for fishing; one blacksmith was given financial help to purchase the necessary materials for his work and two other persons were helped to start a small business. Financial help was rendered to stranded passengers who had no means of going home.

Besides the above activities, one important thing to mention is that our League is affiliated to the Indian Conference of Social Work and three delegates, the Principal, the President and the Secretary were sent to the 5th International Conference of Social Work held at Madras from 14th December 1952.

The Ninth Social Service League Day was celebrated under the presidency of Sri. K. C. Mammen Mappilla, an editor of Malayala Manorama, Kottayam. Miss Janaki Amma B. A., B. L., the Municipal Chairman, Ernakulam and Sri C. M. Kuruvilla M. A., B. L. made two eloquent speeches on the occasion. Prizes were distributed on the occasion to the winners in sports, study etc. from among the students in the evening class and adult education class. The members of the League have taken care to see that the people of the locality do not grow idle at their expense. Help is rendered only to those who have no alternative choice.

Our financial position is as follows:-

Previous year's balance	1925-14-3
Net income by variety entertainment	2443-15-3
Donation from students	1307-0-1
Donation from Mr. Joseph Chackola	30-0-1
Donation from College Union	30-0-2
Total income	5778-15-1

SOCIAL SERVICE

"A THING MOST SACRED IN THE EYES OF HEAVEN"

"The charitable gives out
at the door, and God puts
in at the window."

— *Proverb.*

Photos by V. M. Joseph, III U. C., & R. E. Thomas, I. D. C.

The year's various expenses under the different groups of activities are as follows:—

Food relief	961-1-0
Medical Aid	277-7-0
Hoisting	309-14-3
Children's welfare	139-14-0
Education	646-14-0
Loan	961-0-8
Milk distribution	71-0-0
Registration fee to the Indian Conference of Social Work	40-0-0
Sixth Inter-national Con- ference of Social Work	275-6-0
Miscellaneous	92-14-0
Total	<u>3885-15-6</u>
Balance	<u>1892-14-0</u>

The inspiration and help given by Rev. Fr. Principal, the able guidance and supervision of Prof. K. J. Cyriac M. A., B. L., the President, and the valuable help of Rev. Fr. Stanislaus the Treasurer, really account for the brilliant success of the activities of the League. To them we are highly obliged and grateful. Finally our hearty and sincere gratitude to all those who have in various respects contributed to make our attempt a success.

K. A. CHIDAMBARAM PILLAI,
Secretary.

HOSTEL REPORTS

Sacred Heart Hostel

Warden : Rev. Fr. Columbus

Chairman : M. A. Joseph

Our hostel life began under the paternal care of Rev. Fr. S. H. Antony. The hostel union activities were started with the election of M. A. Joseph as chairman and P. I. Abraham as secretary. The hostel union was inaugurated by Prof. P. T. Chacko M. A. As Rev. Fr. S. H. Antony was appointed the Principal during the first term Rev. Fr. Columbus took charge and became our guide. Under him we continued the pleasant life started under Rev. Fr. S. H. Antony.

We conducted several meetings of which four were debates and three were extra-ordinary meetings in connection with the departure of our former Principal Rev. Fr. Theodosius and with the Independence Day and Republic Day.

We have a well equipped reading room possessing several standard newspapers and periodicals of current interest. Further, we run an efficient manuscript

magazine "Premier". Again the introduction of a radio set marks a new chapter in the annals of the hostel. We are proud to record that K. M. Mani of this hostel won the first prize in the inter-collegiate oratorical contest in Malayalam. On the whole this academic year was one of peace and joy. The credit goes to the paternal care and diligence of Rev. Fr. Columbus. We are really indebted to him, for his yeoman services.

P. I. ABRAHAM,
Secretary.

Don Bosco Hostel I

Warden : Rev. Fr. Leontius

Chairman : Ulahannan P. C.

Our pleasant hostel life began under the paternal care of our esteemed warden. The inaugural meeting of the hostel union was conducted on 13th July 1962. Dedication of the hostel to the Sacred Heart was solemnly held on August 2nd. Several meetings were successfully conducted during the course of this year.

Subjects of common interest such as Food Problem in India, Communism, Family life, 'Panjayath' election etc. were discussed in the ordinary meetings.

An extra-ordinary meeting was held to bid farewell to Rev. Fr. Theodosius C. D. M. A., Principal, on his departure to America for higher studies on 20th. As a token of our love and gratitude we gave him a spiritual bouquet and an ivory statue of the Holy Family and also a group photo was taken on the occasion. A joint extra-ordinary meeting of Bosco I and III was conducted on the Independence day with Mr. Paul Manvettam B. A. B. L., the sub-editor of the Malabar Mail in the chair.

In the field of sports and games Bosco I stands unequalled. Our hostel represents many of the team players and we are proud to say that the college general captain C. V. Joseph and the college volley Captain K. C. Chacko belong to this hostel and C. V. Joseph has won for himself the college championship.

Greater attention is paid to intellectual activities of the hostel. We have got a well furnished reading room provided with several important magazines, weeklies and dailies.

Our Hostel Day was celebrated on the 30 January 1953, in union with Bosco III. Chev. C. J. Varkey K. S. G., M. A. was the guest of honour. A Malayalam drama "Jeevitayatra" was staged on the occasion in the college Assembly Hall.

Rev. Fr. Leontius C. D. our warden had been to us a warden of discipline coupled with the father of paternal care. To his services all our record-breaking achievements of this year bear lasting and grateful witness.

PATILY M. A.
Secretary

Don Bosco Hostel II

Warden : Rev. Fr. Theobald
Chairman: S. K. Das IV B. A.

Our pleasant hostel life began under the benign care of our Warden Rev. Fr. Theobald. The election of the office-bearers of the Hostel Union was conducted purely on democratic lines. The Hostel Union was inaugurated by Rev. Fr. Theodosius T. O. C. D., M. A.

We have conducted several meetings ordinary and extra-ordinary, and parliamentary debates and discussed many of the current problems with vigour and enthusiasm. Topics of equivocal interest like "Is democracy a success in India" "World Government" and "U. N. O." were discussed in detail and new solutions were arrived at. We commemorated the 6th Independence day with unbounded enthusiasm presided over by Sri. A. T. Devassia M. A.

A manuscript magazine was published as usual and was attended with greater success than previous years. A well equipped reading room with a number of periodicals and dailies was at our disposal. In the field of sports and games and extra-curricular activities we were unrivalled. Our hostel had the unique distinction of having contributed an aggressive forward to the All India Basket Ball Team in the person of C. Varghese III B. Sc. We are proud enough to record here that M. T. Mathkutty IV B. A., S. K. Das IV B. A., K. A. Chidambaram Pillai IV B. A. have won prizes for attendance and Social Service. Sri. Prabhakaran Nair IV B. A. was adjudged as the best actor of the year in the college. P. G. Abraham IV B. Com. is also an accomplished actor and musician.

Our Hostel Day celebration was conducted on 7th Feb. 1953 on a grand scale presided over by the late Justice K. A. Gangadhara Menon B. A., B. L.

In fine we have maintained a calm, disciplined and studious atmosphere throughout this year. The credit for all our achievements goes to Rev. Fr. Theobald, our Warden, who, by dint of his benevolent and generous nature, endeared himself to one and all of us. It will not at all be an exaggeration to say that we have thoroughly enjoyed this academic year with all facilities that a good hostel can give to the inmates.

SOMAN V. S.
Secretary

Don Bosco Hostel III

Warden : Rev. Fr. Marcel.

Chairman: K. V. Joseph II U. C.

Our pleasant hostel life began under the paternal care of Rev. Fr. Columbus C. D. The inauguration of the hostel union was conducted on 7th July 1952 by Pro. V. Abraham Kurian M. A. The hostel union has the excellent record of having conducted 11 meetings ordinary and extra-ordinary wherein the members with remarkable enthusiasm and considerable interest took part discussing debating and arguing. Subjects like "communism" "modern problems," "Social Service," "World of cinema", "prohibition" "relation between employee and employers" etc. were discussed.

A hearty send off was given to our Principal Rev. Fr. Theodosius who left for America.

Rev. Fr. Columbus was appointed as the general warden and the vacancy was soon filled by Rev. Fr. Marcel C. D.

The Independence day was celebrated under the joint auspices of the hostel union of Bosco I and III. Mr. Paul J. Manvettom B. A. presided over the function.

The two issues of our hostel manuscript magazine "KUSUMUM" reveal the talents of the inmates of our hostel, in various branches of the five arts. We have a well equipped reading room.

We have ample facilities for indoor and out-door games. We are very glad to record here that K. L. Jose I U. C. is a member of the U. S. T. C., Basket Ball team, K. C. Mathew II U. C. the captain of the College Basket Ball team, and M. K. Augustine I U. C. "the university Volley Player".

Our Hostel Day was celebrated on the 30th January 1953 conjointly with Bosco I. Chev. C. J. Varkey, K. S. G., M. A. was the guest of honour. A drama "JEEVITHA YATHRA" was staged on the occasion.

The academic year was one of success and delight. The credit of which goes much to our warden Rev. Fr. Marcel, a striking personality whose name we cannot but remember with affectionate feelings of gratitude.

V. JOSEPH GREGORY,
Secretary.

Don Bosco Hostel IV

Warden : Rev. Fr. Gabriel.

Chairman: C. George Koshy IV B. com.

Our pleasant hostel life began under the paternal care of our warden. The vigorous activities of the year began with the election of various office-bearers of the hostel union. The Inauguration of our hostel union was held on 12th July 1952 with Rev. Fr. Principal in the chair.

On the occasion we gave a warm send off to our Principal who was leaving the college for higher studies in America. We presented him a travelling time-piece as a token of our affectionate regards.

During this year we conducted several ordinary meetings, discussing many useful subjects. An extra-ordinary meeting was held on the Independence day when Sri. P. J. Sebastian B. A. (Hons) presided over the function. We celebrated the Republic Day on the 25th January with Sri. K. M. Tharakan M. A. lecturer in St. Albert's, in the chair.

Thanks to the labours of our warden, we are blessed with a well-equipped library. We are happy to state that the members take the maximum benefit from the hostel library. More than 1200 volumes were issued during the current academic year.

With regard to athletics we are not backward. We have got a special Athletic Club for indoor games. It was a speciality of this year to have conducted inter-hostel games between Bosco IV and V. Though we lost in Basket Ball, our performance was very good in Badminton.

The Hostel Day was celebrated on 31st January under the joint auspices of Bosco IV and V. The guest of honour was Justice K. S. Govinda Pillai.

Coming to the very close of a happy life we are leading, we cannot but express our deep gratitude and admiration to our warden, Rev. Fr. Gabriel for his whole hearted co-operation and sincere and zealous solicitude for our welfare.

K. M. CHERIAN I U. C.
Secretary.

Don Bosco Hostel V

Warden : Rev. Fr. Reynolds.

Chairman : P. V. Punnoose.

The activities of the literary association of Bosco V began with the election of various office bearers. The inauguration of the union was done by Fr. Theodosius C. D., the then Principal. As it was also an occasion of bidding farewell to Fr. Theodosius who was proceeding to U. S. A. for higher studies a very fitting present was given to him by the hostlers.

During the year under review several ordinary and extraordinary meetings were held. The Independence day and Republic day were celebrated with becoming solemnity and festivity. We have a well-equipped reading room with several dailies and weeklies. As in the past, this year too we were very enthusiastic in the social service activities. We are proud to record that the "Poor Boy's Fund" launched last year is being carried on very successfully.

In the field of sports too we took great interest. To encourage Basketball game our warden has placed a challenge trophy this year. We are happy to say we were the winners of the "Centenary Memorial Cup".

At the close of the year we can say without any exaggeration that we had a very pleasant and useful year in the hostel. The many friends we gained, the experiences both in the hostel and the class room will certainly go a long way in our lives. We take this opportunity to thank our warden Fr. Reynolds who was 'our friend, philosopher and guide'. God Bless Bosco V and the S. H. College. *Jai Hind!*

G. MADHAVAN PILLAY,
Secretary.

List of Successful Candidates 1952.

Intercollegiate Exam.

FIRST CLASS

Alexander, V. T.
 Job, K. J.
 Manikya Kannath, N.
 Mathew, K. I.
 Mathew Muthalaly, K. C.
 Paul Kurian, V.
 Poulose, V. G.
 Rajan, K. P.
 Rameshbabu, R.
 Samuel, S.
 Joseph, P. I.
 Kuruvilla, M. J.
 Radhakrishnan Nayar, R.
 Viswanatha Menon, K.
 Venkita Ramani, G.
 Anand, I. U. K.
 Antony, K. C.
 Kurukko, P. K.
 Augustine, P. P.
 Devassy, T. P.
 Joseph, M. J.
 Kurukose, T. X.
 William John Dantol,
 Abraham, V. V.
 Divakaran Nayar, N.
 Gopunadham, A.
 Madhava Bhat, V.
 Naganathan, S.
 Parasomewaran, N.
 Antony, K. E.
 Ouseph, M.

SECOND CLASS

Authappan, V. K.
 Antony Douglas Lewis,
 Baby, C. P.
 Charley Corriya, A. F.
 Davis, C. J.
 Dayananda Kanath, N.
 George, P. A.

Gopalakrishnan, K. G.
 Joseph, T. L.
 Karunakaran Pisharady,
 C. R.
 Kurian, K. U.
 Mathew, K. A.
 Oommeny, K. V.
 Pius, A. I.
 Raghavan, N. K.
 Raghavan Nayar, N. K.
 Rajan, B. V.
 Ramachandran Nayar,
 P. K.
 Ramakrishnan, M. C.
 Sadanandan, T. A.
 Thomas, M. K.
 Unnikrishnan, V.
 Varghese, V. P.
 Varghese, C. I.
 Varghese, M. O.
 Varghese, P. S.
 Abraham, P. P.
 George, M. V.
 Gopalakrishnan Nayar,
 B. B.
 Joseph, K. J.
 Joseph, M. P.
 Kumaran Nayar, N.
 Madhavan, P. E.
 Mathew, K. I.
 Narayanan Klayidam, N.
 Poulose, P. V.
 Prabhakaran Nayar, R.
 Sridharan Nayar, N.
 Thilakan, V. K.
 Thomas, K. V.
 Thommen, P. D.
 Vijayan, T. M.
 Unni, V.
 Viswanathan, S.
 Jacob, T. P.
 Poulose, T. J.
 Abilio Figureido, J.
 Antony, M. A.
 Antony George

George, C. T.
 George Andrew Pereira,
 A. C.
 Johnson, P. V.
 Joseph, V. A.
 Joseph, V. M.
 Joseph Kuruppaacheril
 Mathew Valliplakkal, J.
 Muhammad Ibrahim,
 P. K.
 Nandakumaran, K. B.
 Nicholas, C. D.
 Ravindranathan, K.
 Thomas, M. M.
 Varghese P. C.
 Balakrishnan, T. S.
 Dennisan, M. G.
 John P. P.
 Mathai, O.
 Thomas Xavier,
 Viswanathan, P. N.
 Balakrishnan, C.
 Narayanan Kutti, M.
 Sivaranao Krishnan, V.R.
 Antony Lewis, V. G.
 Joseph, T. V.
 Chacko, C. A.
 Joseph Tharakan, P. V.
 Kuruvilla, P. M.
 Mani, M. D.
 Mathew, P. M.
 Thomas, K. J.
 Jacob, K. J.
 Abraham, M. K.
 Alexander, K. C.
 Antony, M. V.
 Antony Lionel
 Fernandez.
 Chacko, K. J.
 Cletus, P. J.
 Joseph, N. P.
 Mathew, P. P.
 Mathew Devasia, M.
 Meerannan, V. M.
 Peter, P. M.

Sebastian, K. S.
 Thomas, M. J.
 Varghese, P. S.
 Abraham, T. C.
 Devasy, P. P.
 John, C. G.
 Mathew Varughese.
 Simon, P. V.
 Xavier, P. P.
 Raman, A.
 Chacko, N. P.
 Gopinathan, A.
 Jacob, T. V.
 John, N. M.
 Joseph, A. A.
 Kuriakose, P. M.
 Mathew, J.
 Radhakrishnan, C.
 Somasekharan Nayar,
 M. S.
 Sudhakaran, N.
 Abraham, C. M.
 Balakrishnan Nair, P.
 Bhaskaran, G.
 Mathew, N. K.
 Paily, M. V.
 Ramanujam, P.
 Rasiklal Maniklal
 Shah, M. M.
 Varkey, A. I.
 Venkiteswara Pai, G.
 Harihara Subrahmanyam
 A. K.
 Narayanaaswami, T. V.
 Prabhakaran, P.
 Sridharan Pillai, N. K.

B. A. Degree Exam.

PART I ENGLISH

Second Class

Devassia P. T.

Third Class

Xavier Fernon, K. J.
Gokulan, L. N.

Antony, C. T.
 Aravindakshan Nair, C. R.
 Baby Varghese, P.
 Bhaskaran, V. K.
 Chacko, M. M.
 Chacko, U. K.
 Faria, T. R.
 George, T. T.
 Ibrahimkutti, C. K.
 Jacob, K. T.
 John Madathil
 Joseph, E. V.
 Joseph, P. K.
 Kunjachan, P. D.
 Manuel, K. J.
 Mathew, A. D.
 Mathai, E. J.
 Mathew, M. M.
 Michael, E. C.
 Narayanankutti, P.
 Pappan, K. P.
 Pavithran, C. G.
 Ramachandran, K. C.
 Thomas, M. K.
 Thomas, P. C.
 Thomas, T. T.
 Varghese, K. P.
 Varghese, P. K.
 Zachariah, K. C.
 Zachariah O. T.
 Varkey, N. K.
 Christopher, E. M.
 Venkatasubrahmanyam,
 R.
 Bahuleyan, T. K.
 Krishnan, K.
 Sankaran, V. K.
 Subrahmanyam, N.
 George, M.

PART II MALAYALAM

Second Class

Mathew, K. U.

Third Class

Daniel, P. I.
 Krishnankutty Menon,
 M.
 Kunjumman, T. V.
 Kuriakose, M. J.
 Poullose, P. I.
 Sivasankaran Nayar, N.
 Xavier Fernan, K. J.
 Abraham, M. T.
 Antony, C. T.
 Aravindakshan Nair,
 C. R.
 Baby Varghese, P.
 Balakrishna Pillai, P. K.
 Bhaskaran, V. K.
 Chacko, M. M.
 Chacko, U. K.
 Faria, T. R.
 George, T. T.
 Jacob, K.
 Jacob, K. T.
 John, M. S.
 John, Madathil.
 John, Thalyath.
 Joseph, E. V.
 Joseph, P. K.
 Kunjachan, P. D.
 Louis, C. P.
 Manuel K. J.
 Mathew, A. D.
 Mathai, E. J.
 Mathew, M. M.
 Michael, E. C.
 Pappan, K. P.
 Pavithran, C. G.
 Ramachandran, K. C.
 Sabastian, K. D.
 Tharian, K. T.
 Thomas, P. C.
 Thomas, P. V.
 Thomas, T. T.
 Varghese, K. P.
 Varghese, P. K.
 Xavier, N. J.

Zacharias, O. T.
Varkey, N. K.
George, M.

HINDI

Third Class

Giriraya Pai, S.
Gokulan, L. N.
Christopher, E. M.
Devassia, P. T.
Venkatasubrahmanyam,
R.

SANSKRIT

Third Class

Sankaran, V. K.
Subrahmanyam, N.

PART III

I-b Mathematics

Third Class

Daniel, P. I.
Gokulan, L. N.
John, M. K.

IV-b Economics & History

Second Class

Aravindakshan Nair,
C. R.

(*Mathulla Memorial Medal*)

Baby Varghese, P.
Ramachandran, K. C.
Venkatasubramanyam,
R.

Third Class

Abraham, M. T.
Antony, C. T.
Bhaskaran, V. K.
Chacko, M. M.
Chacko, U. K.
Cherunni, C. V.
Faria, T. R.
Francis, K. J.

George, T. T.
Ibrahimkutty, C. K.
Jacob, K.
Jacob, K. T.
Joseph, E. V.
Joseph, P. K.
Kunjachan, P. D.
Kuruville Mathew, K.
Louis, C. P.
Manuel, K. J.
Mathew, A. D.
Mathai, E. J.
Mathew, K. U.
Mathew, M. M.
Michael, E. C.
Narayanankutty, P.
Pappan, K. P.
Pavithran, C. G.
Tharian, K. T.
Thomas, M. K.
Thomas, P. C.
Thomas, P. V.
Thomas, T. T.
Varghese, K. P.
Varghese, P. K.
Zachariah, K. C.
Zacharias, O. T.
Skariah, P. J.
Varkey, N. K.
Christopher, E. M.
Devassia, P. T.
Ouseph, T. M.
Krishnan, K.
Sankaran, V. K.
Subrahmanyam, N.

B. Sc. Degree Exam.

PART I ENGLISH

Abraham, T. T.
Aravindakshan, K. N.
Babykutty, P. V.
Balakrishna Menon, A.
George, K. J.
Hormis, T. L.

John, P. I.
Joseph, T. R.
Joseph, V. D.
Joseph Mathew, P.
Kuruville, V. P.
Madhavan Thampy, P. K.
Mathai, A. K.
Mathai, K. U.
Mohamed Elias.
Pailey, K. A.
Rajan Pillai, M. S.
Rajasekharan, N.
Ramachandran, P.
Ravindranathan Nayar,
C. S.
Ravindranathan Nayar,
M. K.
Samuel, V. C.
Seshadiri, V.
Sivaraman, K. R.
Thomas, N. T.
Thomman, E. J.
Varghese, P. O.

PART I CHEMISTRY MAIN

First Class

Joy, W. D.
John, P. V.
Varghese, C. D.
Chacko Ramacha, C.
Scariah, V. O.
Chandy, M. M.
Radhakrishnan, M.
George, M. C.
Joseph, P. L.
Krishna Moorthy, T. S.

Second Class

Sivasankara Pillai, T. N.
Mathai, K. T.
Antony, E. J.
Rajasekharan Nair, K. N.
Krishnan C. A.
Philip P. Benjamin.
John, E. J.

Joseph, V. C.
 John, V. P.
 Thomas, K. I.
 Paul, P. V.
 Gopinathan Nayar, B.
 Abraham, A. A.
 Mathew Kuruvilla.
 Shanmukhom Pillai,
 K. G.
 Ramakrishnan Nayar, R.
 Mathew, P. M.
 Joseph, E. P.
 Damodaran Unni, A. K.

Third Class

Mathew, C. D.

B. Com. Degree Exam.

PART I

George, K. O.
 Abraham, P. G.
 Balagopalan, T. M.
 Balasankaran, A.
 Balasubrahmanyam, P. V.
 Bhaskaran, C. R.
 Bhaskara Das, P. K.
 Chakkunni, C. I.
 Chandrasekharan, M.
 Chingun Mathai
 Thekkaikara.
 Clement Correya.
 Devasia, N. S.
 Fabian, K. J.
 Francis, K. C.
 Gangadhara Tilak, V.
 George, P. M.
 George, P. N.
 George Koshy, C.
 Jacob, K. C.
 Jacob Ponnazhan, V.
 Joseph, C. A.
 Joseph, K. M.
 Joseph, V. C.
 Krishnan, K.

Krishnan, S.
 Krishnamurthy, S.
 Kuruvilla, K. K.
 Madhavan, T. R.
 Madhavankutty, M. K.
 Mani K. Varughese.
 Mathew, K. P.
 Narayanan, T.
 Narayana Sharma, T. S.
 Narayanan Shenoi, P. S.
 Oonnitton, K. K.
 Paulose, E. G.
 Pratap Singh, T. M.
 Purushothama Shenoi,
 T. R.
 Rajasekharan Nair, N.
 Ramesan, A.
 Ramakrishnan, N.
 Ratnakara Shenoi, R.
 Raman Pillai, R.
 Sebastian, K. K.
 Sebastian, P. B.
 Swaminathan, P. A.
 Thambi, K. S.
 Thomas, K. J.
 Thomas, P. V.
 Varghese, L. V.
 Vasudevan Nayar, K. S.

PART II MALAYALAM

Joseph, K. A.
 Krishnan Kutty, M. S.
 Krishna Pai, G.
 Shamsuddin Sait, A.
 Subrahmanya Pillai, G.
 Vasudevan, A.

PART II HINDI

Abraham, T. A.
 Anantharaman, T. S.
 Andrew, E. K.
 Antony, M. J.
 Geevarughese, M. C.
 Gopalakrishnan, A.
 Gopinathan Pillai, M. K.

Jacob, K. I.
 Jagannathan, E. L.
 Joseph, T. S.
 Kesavan, K.
 Kuriakose, V. M.
 Naganathan, L.
 Narayanan, K. S.
 Narayana Panicker, K. R.
 Narayanaswami, T. R.
 Ninan, P. N.
 Peter George Valavi.
 Raghavan Pillai, V. S.
 Sadasivan, N.
 Sathisa Menon, N.
 Sebastian, G. M.
 Sebastian Thomas.
 Sridharan, K.
 Unni Madhavan, K.
 Venugopala Pillai, N.
 Viswanathan, S.

B. COM. PART III

Second Class

Narayanaswami, T. R.
 (Kerala Varma Gold Medal)

Third Class

Gopalakrishnan, A.
 Jacob, K. I.
 Krishnankutty, M. S.
 Jagannathan, E. L.
 Sebastian, G.
 Abraham, T. A.
 Narayanan, K. S.
 Joseph, N. J.
 Joseph, K. A.
 Raghavan Pillai, V. S.
 Viswanathan, S.
 Peter George Valavi.
 Shamsuddin Sait, A.
 Kesavan, K.
 Geevarughese, M. C.
 Narayana Panicker, K. B.
 Manuel Oliver.

LIST OF PRIZE WINNERS.

"KERALA GOLD MEDAL"

T. N. Narayanaswami, B. Com.

"MATHULLA MEMORIAL MEDAL"

C. R. Aravindakshan, B. A.

Oratorical Contest

ENGLISH

Seniors

"CHEV. C. J. VARKEY PRIZE"

I K. M. Mani, IV B. A.

II N. Rajasekharan Nair, IV
B. Com.

Juniors

"CHEV. C. J. VARKEY PRIZE"

I P. T. Thomas, II U. C.

II V. J. Albert Pinheiro, II U. C.

MALAYALAM

Seniors

I K. S. Sebastian, III U. C.

II O. Varghese, IV U. C.

Juniors

I P. T. Thomas, II U. C.

II V. J. Albert Pinheiro, II U. C.

Essay Competition

ENGLISH

Seniors

I G. P. Lekshmanan, IV U. C.

II C. G. Pathrose, IV U. C.

Juniors

I Abraham Thomas, I U. C.

II V. J. Albert Pinheiro, II U. C.

MALAYALAM

Seniors

I P. V. Joseph, IV U. C.

II { T. J. Mathai, IV U. C.
N. Rajasekharan Nair,
IV. B. Com.

Juniors

I E. J. Mathew, I U. C.

II P. T. Joseph II U. C.

Verse Making

I N. Arumughom Pillay, I U. C.

II E. J. Mathew, I U. C.

'Akshara sloka'

I V. Viswanathan, II U. C.

II K. S. Sebastian, III U. C.

Histrionics

I K. J. Jacob, IV U. C.

II K. J. Mathew, I U. C.

Drama

I Prabhakaran Nair, IV U. C.

II P. M. Kuriakose, III B. Com.

Hindi Association

Elocution Competition

I P. K. Shah, III U. C.

II V. J. Albert Pinheiro, II U. C.

Essay Competition

I G. Venkiteswara Pai,
III B. Com.

II P. K. Shah, III U. C.

Commerce Association

Essay Competition

I T. Narayanan, IV B. Com.

II E. Bhaskaran, IV B. Com.

Social Service Society

I K. A. Chidambaram Pillay,
IV U. C.

II S. K. Das, IV U. C.

ACADEMIC PRIZES

B. Com. Class

General Proficiency

Next in Merit

Attendance

N. Ramakrishnan, IV B. Com.
M. K. Madhavankutty IV B. Com.
P. S. Narayana Shenoi, IV B. Com.

B. Sc. Class

General Proficiency

Next in Merit

Attendance

V. Seshadri, IV B. Sc.
C. S. Ravindranathan Nair, IV B. Sc.
P. V. Babykutty, IV B. Sc.

B. A. Class

Proficiency in Group I-b

do. in Gr. IV-b

Next in Merit

Attendance

P. V. Joseph, IV U. C.
J. Kurien, IV U. C.
C. G. Pathrose, IV U. C.
{ C. K. John, IV U. C.
{ M. T. Mathukutty, IV U. C.

Intermediate Class

General Proficiency

Proficiency in Gr. I

do. in Gr. II

do. in Gr. III

Attendance

Rev. P. D. Kochuvareed, II U. C.
Rev. P. D. Kochuvareed, II U. C.
B. Balakrishnan Pillay, II U. C.
V. Gopalakrishna Ayyar, II U. C.
{ Rev. P. D. Kochuvareed II U. C.
{ M. M. Poullose, II U. C.

Religion

Proficiency in Degree Classes

*Proficiency in Intermediate
class*

I P. V. Joseph, IV U. C.
II Pius Joseph
I M. V. Pappu, II U. C.
II John Berchmans, II U. C.

Prize Winners—Sports and Tournaments

Badminton	1st	Senior Intermediate class	E. G. John	(Captain)
	2nd	Senior Degree classes	A. J. Francis	"
Volley ball	1st	Junior Intermediate class	K. C. Chacko	"
	2nd	Senior Degree classes	M. R. Varghese	"
Hockey	1st	Junior Degree classes	M. O. Varghese	"
	2nd	Senior Intermediate class	Baby	"
Football	1st	Senior Intermediate class	M. T. Paul	"
	2nd	Junior Intermediate class	Jose Chakkola	"
Basketball	1st	Junior Degree classes	C. I. Varghese	"
	2nd	Senior Degree classes	C. A. Joseph	"

ATHLETICS

100 Metres dash	1st	C. V. Joseph	Senior Inter.
	2nd	K. Ibrahim	Junior Degree class
200 Metres dash	1st	C. V. Joseph	Senior Inter.
	2nd	K. Ibrahim	Junior Degree class
400 Metres race	1st	George Joseph	Junior Degree class
	2nd	M. T. Paul	Senior Inter.
800 Metres race	1st	George Joseph	Junior Degree class
	2nd	M. T. Paul	Senior Inter.
Long Jump	1st	K. U. Ittyipe	Senior Degree class
	2nd	K. C. Mathew	Senior Inter.
Hop, step and Jump	1st	John Kuruvilla	Junior Inter.
	2nd	Eapen Abraham	Junior Degree class
High Jump	1st	K. U. Ittyipe	Senior Degree class
	2nd	Muralidharan	Senior Inter.
Pole Vault	1st	K. U. Ittyipe	Senior Degree class
	2nd	C. M. John	Senior Inter.
Shot Put	1st	N. J. James	Junior Inter.
	2nd	K. J. Jacob 3rd class & Sreedharan 4th class bracketed	
Discus throw	1st	Chacko Cherian	Senior Degree class
	2nd	Sreedharan	Senior Degree class
Hammer throw	1st	T. X. Kuriakose	Junior Degree class
	2nd	Chacko Cherian	Senior Degree class
Javelin throw	1st	T. X. Kuriakose	Junior Degree class
	2nd	Sreedharan	Senior Degree class
4×100 Metres relay race	1st	Junior Degree classes	M. D. Varghese
	2nd	Senior Inter.	M. T. Paul
4×400 Metres relay race	1st	Senior Inter.	M. T. Paul
	2nd	Junior classes	M. O. Varghese

- 1898 News-rose 1st George Joseph 2nd Francis & Mathew Further Degree class Further letter
- 1911 News-rose 1st J. K. Knight 2nd Francis
- 1912 News-rose 1) C. V. Joseph 2) Jose Chavista

New passed cups for establishing college records during the year competitions

- K. B. Joseph 1st pole vault & 1st and 2nd long jump 1st & 2nd
- C. V. Joseph 1st 100 metres dash

- Champion Athletics cup** Battle the previous years this year three Athletics had the championship cup by securing 16 points each
- K. B. Joseph Senior Degree class
 - George Joseph Junior Degree class
 - C. V. Joseph Senior letter

- Woods Farm cup Tennis tournament singles** Winner K. P. Mathew Runner up George Joseph

- Athletic championship cup** Winners Captain. Junior Degree classes M. G. Varghese

- Inter Moral Championship Mark Shield** Senior Intermediate classes and Junior Degree classes had for the championship shield by securing 18 points each in games and sports

- Senior Intermediate classes Captain. M. T. Paul
- Junior Degree classes Captain. M. G. Varghese

- Swimming**
- 100 feet free style swimming 1st John Karavilla I 2nd Jose III
 - 100 feet breast stroke swimming 1st Jose III 2nd George Joseph
 - 100 feet back stroke swimming 1st C. T. Chacko 2nd T. G. Paredi
 - 100 yards free style swimming 1st Jose 2nd C. V. Paul

- Tennis**
- A. Court Doubles 1st J. Karian & M. S. Sebastian
 - B. Court Doubles 1st Lazar Geoffrey & Zacharia Mathew
- Badminton**
- A & B Combined Doubles 1st J. Karian & Zacharia Mathew
 - Singles 1st W. D. Joy B. Sn. 2nd V. D. Joseph
 - Doubles 1st A. J. Francis & V. D. Joseph 2nd K. P. Mathew & Pius Joseph

"THE FIELD OF GLORY IS A FIELD FOR ALL" — Pope.

E. Aravindakshan Nair B. A.
Winner,
Kathalia Memorial Medal.

T. R. Narayana Swamy B.Com.
Winner,
"Kerala Varma Gold Medal"
and
"C. A. Maner Memorial Gold Medal"
by Duraimoorthy Co., Trichur.

K. M. Mani IV U. C.
First Prize
Inter-Collegiate Debate Held
The Madras University.

Farewell! a word that must be, and hath been,
A sound which makes us linger:—yet—farewell! — Byron.

OUT-GOING B. A. MATHEMATICS STUDENTS

LIBRARY
APR 8 1933

TWO PRINCIPALS -- PAST AND PRESENT

REV. FR. THEODOSIUS T.O.C.D.

REV. FR. ANTHONY T.O.C.D.

A STUDENT AGAIN, IN THE NEW WORLD

Rev. Fr. Theodosius T. O. C. D.
Notre Dame University,
U. S. A.

TO be a student again, after being a teacher for so many years is interesting at least, if not instructive. One should learn to obey well, they say, in order to command well. Likewise, I think to be an ideal teacher, one should be an ideal student first. So my present role can be useful in many ways if properly handled. Here is an opportunity providentially granted to me, to study the psychology of students by being one among them.

Students are the same all over the world. Whatever their age, whatever their past experiences, once they are behind the desk, an indefinable spirit pervades them. That innate hatred for examinations and test papers, you find in the student body everywhere; enthusiastic welcome for holidays is another distinctive mark of the species. I am just thinking of the clamorous out-burst witnessed so often by me, when declaring a free period to an expectant crowd of boisterous youngsters. Gentle reader, think, that now I am proud of being reckoned one among these lively care-free young men.

A student again, but in the New World. There are certain very interesting aspects of education, which makes my second novitiate really worthwhile. To see a system of training that is essentially practical and eminently useful, is helpful in many ways. You see here a singular coordination between the education given in colleges and the life followed after the training. A young man

enters the portals of the University with definite plans for the future; a variety of subjects to suit any taste makes matters easy for a wise choice. Once the field is selected, all the facilities are given to specialise in that particular field. Take for example the instance of George Abraham, an old student of Thevara. He was preparing for his Master's degree in Electrical Engineering. The G. K. C. one of the biggest Electrical concerns in the world, gave him very costly instruments to do research in the particular branch in which he was specialising. They gave suggestions as to the way in which the research was to be conducted. Thus Industrialists, Bankers, men interested in trade and commerce, are always in the Advisory bodies of Universities. Their counsels and directions give a practical turn to the training given in Universities.

The result of this type of training is that there is no unemployment among the educated. Even before graduation they are booked for jobs which carry with them attractive emoluments.

The unhampered freedom given to private agencies is one of the main reasons for the great progress made in higher education in this country. Instead of lowering the standards, as it is sometimes feared in our country, it has helped to raise the standards. Each institution is keen to give the best training to its alumni; a healthy rivalry existing between these institutions, con-

(9)

tributes to maintain a very high level in any academic standards. A lowering of the standards affects vitally the prospects of the alumni. So always to cater to the increasing needs of the nation, the educationists are abreast of the times, in adjusting the courses of studies and in giving a training that is most useful and practical.

I have only touched one aspect of the system of American education; to me this is the most striking. We have a system that is out moded. It is high time that we formulate a system that will give a practical training to the youth of the country. The opportunities for an educated young man are unlimited here; but I hope greater opportunities are in store for our young men with the various

development plans taking shape. But let not my readers go with the impression that the streamlined glamour of American ways of life has made me blind to the defects of their system of education. I think, too much bias for science and too little attraction for arts is not very ideal, so also too much of specialisation in one particular branch will naturally lead to the neglect of liberal education. American educationists are alive to these problems. With their extra-ordinary capacity for adjustment and their marvellous thirst for all sided progress, I am sure, they will remedy these defects and evolve a system of education that will make man really great and thoroughly good.

Lots in a Name

Most accidental names grow from such occupations as cook, baker, miller, or smith. Some times, anything could happen, and did, to a name. The shortest in the world, and commonly known in France, is O. As for the longest, there have been some formidable competitors.

The Puritans delighted not merely in Biblical names, but in such names as Plee-Fornication, Surety for Sin, and the well known Praise-God Burdett.

What I want now to speak of is a holy man in Benares, India, who had one hundred and nine names, and the list contained fifty nine letters—Metparawhanaparavrajakacharyaswamid-

Thakur. There was the Synthesist who worked in the Madrid Finance Department in 1867 who had the longest name of British origin—Gustavus-Adolphus-William-Charles.

But more names are mentioned by the entrance of a man from Holland—Pappatheodorokommandoronicoloco-

gony. It will all be long, a pride in one's name, whatever the length, and we can sympathise with the schoolmaster of a small town in a Christian town. The schoolmaster had nicknamed the boy Pappo. When the father heard of this he angrily writes: "Sir, my name, and my son's name is Pappatheodorokommandoronicoloco-

Robert Coleman in Leader Magazine.

church. The Brahmins of Malabar, who belonged to the earliest wave of Aryan immigration into South India, and the native Kshatriyas, Vaisyas and Sudras, who lived close by them, were the main body of early converts to the Faith.

Now this is a perfectly consistent tradition, and it is not enough to read it in books, one must go to the spot to feel the whole force of it. Palayur still exists; nearby stands the "Jews' Hill"; the descendants of the Jewish colonies of Our Lord's time still live in a separate community along the coast with their synagogues. The Catholic church stands in the midst of old Hindu tanks from which Hindu relics have been and are discovered. There are sculptures of Hindu gods and goddesses and Hindu sacrificial stones embedded in the church walls. It is a "cursed place" today for any Brahmin traveller passing through Palayur. No orthodox Hindu takes a bath or a meal in this village which is nicknamed "Chavakad" which means accursed desert.

Six other places in Malabar similar to Palayur are marked out by tradition as the sites of churches founded by the Apostle. Legends and folk stories centred round these places and other localities such as Malayattoor where the Apostle seems to have spent long hours in prayer, Mylapore where he is said to have been laid to rest, St. Thomas Mount, Madras, the place of his martyrdom, are current everywhere and they have come into writing centuries ago, in the vernacular of South India.

Written history begins in 325 A. D. when John, Bishop of Persia and Greater India, put his signature to decrees of the Council of Nicea, and in 345 when Thomas of Cana landed at Cranganore, and brought from Bagdad a colony of

four hundred Christians with several priests and deacons and a Bishop.

Theodore from Gaul in 590 visited the tomb of St. Thomas in India and King Alfred of England, according to the Anglo Saxon chronicle, sent his legates to the same tomb to offer his gifts there. John of Monte Corvino in 1291 and Marco Polo in 1295 visited the church of St. Thomas. Haythonus, a Catholic monk, in 1300 saw the St. Thomas Christians in India, and he says, "our faith is much diminished." In 1439 Pope Eugenius IV recommended his legate Albert de Sartiano to the King of the Christians of India, to whom the Pope wrote: "... There has often reached us a constant rumour that your serenity, and all those who are subjects of your kingdom are true Christians." The Syrians at that time had a king with his capital at Diamper. The remnants of the royal palace, tank, etc., can still be seen.

An event cited by some historians is that Mar John, who was Archbishop of India, went to Rome in 1122, where he was made Patriarch and obtained the Pallium from Pope Callixtus II. On the occasion of his visit he related to the Pope the wonderful miracles that were being wrought at Mylapore by the Apostle St. Thomas (Raulin).

During the Portuguese period (1500-1550) a friendly policy was followed in all their dealings with the Syrians with a view to latinize them as far as possible. They built and repaired churches of the Syrians, were going since 1517 with the Syrians on pilgrimage to the tomb of St. Thomas at Mylapore, associated Syrian priests in the work of converting pagans. This we know from a letter of St. Francis Xavier written to the missionaries working near Cape Comorin, Feb. 1548.

1588 Vincent, a Portuguese Franciscan, founded a mission in Cranganore and in 1589 it had already 100 souls, some of the best families of St. Thomas Christians as St. Francis Xavier writes in *Memorie Historiche Matrici* 158. In the same year St. Francis Xavier asked indulgences for two churches in order "to increase the piety of the natives, who are descended from the converts of St. Thomas" (Colledge, *Life and Letters of St. Francis Xavier*)

Christianity in India is not therefore an importation from the West, but it existed here before Muhammadanism or Sikhism. It is as Indian as the Hinduism of the Deavidians. It is almost as old as Aoka. Even before England or Holland heard of Christ, Christianity was seen in India. "Here was a Christianity that had been steeped and soaked in Indian love and prejudice, Indian song and architecture, Indian thought and environment," says Fr. A. Gilie, S. J. Christ in the Malabar Church, today, has grown enormously with its clergy, immigrants and monastic congregations.

schools, colleges and charitable institutions under its independent Hierarchy. Here is then a Church that stands on its own legs, though it still lacks the power to move them freely. Given the opportunity, it will move forward in giant strides.

In conclusion I use the words of Fr. Gilie, S. J. "Did we fail to discover in Malabar the gate to India and in Malabar Christianity the key to India's heart? Or was it that instead of scattering its influence, we clipped and isolated it; that instead of moulding the plastic mind of the Malabar Catholic into an apostolic frame we let it fitter away into wrangles over bishops and churches and rites, instead of centering Malabar's energies on the spread of its faith, we let it run to waste on the defence of its ceremonial? And if fault there was, was it all on one side?" Most of the criticism levelled at the Malabar Church may be traced to the root cause of stagnation, it is far too much locked in—locked in by public prejudice and locked in by the Syrian rite.

WHEN Napoleon escaped from Elba in 1815, a Paris newspaper headlined the progress of the returning monarch through France in successive editions in the following terms:
"The Corsican Monster has landed in the Gulf of Juan."
"The Cannibal is marching towards Grasse."
"The Usurper has entered Grenoble."
"Bonaparte has entered Lyons."
"Napoleon is marching towards Fyvatuehlean."
"His Imperial Majesty is expected tomorrow in his Royal Paris."

"SLINGS AND ARROWS"

N. V. Rama Iyer, B. A.

GURU Gupta (may his soul rest in peace!) was an old fashioned man. In his second childhood he was tutored into the 'new perspective' in family relations. He was, however, too virulent a type to fall in a new line, or to be 'tamed' easily. Being self-opinionated and stubborn in the family, and simple and officious

outside, he was unhappy throughout his life, sustaining an all round check and pressure from the people and a long drawn out fury and domestic struggles inside. This bitter experience in life thrust into him a general knowledge and worldly wisdom, which changed his heart, as it were, into a lump of ice. Domestically, for instance, his return from the office every evening at 7 P. M. in the dusk was marked by a thundering noise with aggressive shouts by 'vociferous verbal projections,' his sheepish wife was shaken with terror and unmuffled to inaction, the grown up children sought dark corners for shelter and the mewling infant-in-arm suddenly went into sleep. Externally, in the court or in the town he was befriended to some sub third rate fellow, and upon his importunes stood surety for him and at last Guru Gupta was defrauded and jilted into the transactions.

Kanti Bai, the guru's wife, was contrariwise, a simple and amiable woman. She was, however, a self confessed flop as mother, homemaker, and wife. She was too silly to cope with her unruly husband. Yet her deep and ardent devotion to her lord, and natural honeyed love for her children bore ample testimony to her innocent character. As the people took advantage of Gupta, so too the neighbouring folk on Kanti. Some of the monkeyish, loquacious womenfolk found pleasure and took delight in the hotch-potch of Guru's family. And the pre-suppressed mind of Kanti turned hysterical; the body feverishly hot at such termagant females. Often she was entrapped, singly or severally, and she was not only subdued for her feeble answers, but also run down upon by the stranger Amazons.

Guru Gupta, was the father of six children and one. He was 'five-daughtered', a natural curse upon an average brahminic family. Three of the daughters had already been 'disposed of' to ripe men of wisdom; a young Sanskrit Pandit of sixty, a forty-eight years old astrologer and priest, and a child of thirty five "undergoing apprenticeship in the culinary department of an oriental coffee house" were his sons-in-laws. Celebrated and classical, you know, were they, (if I may quote Guru) in their own professions!

The eldest son, Moni, was a weather beaten old boy nearing the average Indian life of twentyseven; he had been bred in the severe school of his father.

And so he had had the chance of knowing the strom and stress of life. As a result he became a wise gentleman of the world and, as the scholars put it, had an old head upon his young shoulders.

The second boy Hari was a Guru Gupta in miniature. He indulged in petty bickerings with his mother; teased and bullied his little sisters. But whenever he saw his father or brother, he turned gentle, and changed like 'a whipped cur with his tail between the legs'.

And still, not infrequently, the master Guru could be seen hand in gloves with his father. Oh! what affinity! How confidential! And Kanti, though engrossed in kitchen work, could not but espy it. This was the most unkindest cut of all. How could she put up with Hari's critical comments upon Moni and herself? Hari laughed into tears, and having lost himself in a trance at his father's breathing fire upon them, chanted ridiculously at intervals.

"Stupid idiot," cried the mother, "Of rascal-prattling nonsense!" Said she with infuriated face and fell upon him with a broomstick. With one stroke the poor urchin started up conscious, and in one jump reached the gate. "Do you hear?" turned the angry housewife to Gupta, "you have spoilt him. I am sure he can never be mended. A ladder for the monkey! Oh! Shiva! how can I endure all this? I don't want to live even for a single minute."

Guru chuckled at his agitated wife and grimaciously remarked, "Madam, don't worry. We are talking of Ragini's bridegroom. That is all. She is just at the marriageable age. And should we not give her away to somebody?" Kanti could not control herself. She burst into loud sobs and tears trickled down

her face. Guru saw her making some inaudible prattles, and the children swarmed round her helplessly looking at him. Children, to her are an integrated whole of her body and soul. A sudden image of the infernal wed-lock of her first three daughters made her mind smoky and penetrating. Any mother, especially of Kanti's type, can never visualise her young girls, in their prime, being 'victimised' by 'grey hairs'—again, what to say?

Guru assumed gravity. Said he, calmly:—"Are not your brothers young sinewy fellows? Let them get *young beaux* for Ragini, and in the long run for little Kumudini also. Did I object?" This ignominy added fuel to the fire. Having many things to utter, she stopped at this, "you see, this is my final warning. Don't talk of my brothers. They are pure and virtuous. Not like you having the hide of a rhinoceros and being incapable of shame;" She suddenly disappeared into the kitchen.

Hari was watching the scene from at a distance. To him, then, the father said (with a sardonic upper lip) "Is not Roshini well off? What about Sushila? Ranjini is perfectly happy. Hari, your mother does not know anything of good or bad. She is a poor simple matron—fit only to cry and complain." Hari shouted in joy:—"Father, let us have a physician and a musician for our Rag-Kumdums."

X X X X

There is a silver lining for every cloud. Moni got a job and a rich land owner set in with a proposal for his marriage. Many daughtered as he was, he wanted only a decent young boy of his own subdivision. Guru gupta could not contain himself. He fully consented for the match with a view of their pros-

pects ahead. Kanti told Moni delightfully of the 'big' alliance and of his wealthy father-in-law. Contrary to expectations, the news was gall and wormwood to him. How could he pledge himself to a girl and her money and be servile and hen-pecked? But Kanti was particular and importunate; she wanted money for her daughter Ragini. Moni was forced to consent. He nodded assent for the sake of his sister.

The date of the wedding was fixed. The news spread like wild fire in the small village. All envied Gupta. So what happened was, some jealous rascals desired to make a pell-mell in the affair. Accordingly some indirect debtors approached him for money. Gupta was now in a fix. He did not know how to appease them. Fortunately a generous neighbour interfered and effected a compromise. The accounts would be cleared soon after the marriage.

Moni, with his mother, went to his uncle's. They were extremely happy at the approaching grand wedding of their nephew. They congratulated him and

advised him on matters relating to marriage and domestic life.

The restless and busy bridegroom turned back home after two days leaving his mother there. On the wayback he dropped at his place of employment. There, on the table, he saw a card:—

Sholapur,
22nd Feb. 1944

"My dear Moni,

Sundari, your proposed bride, passed away this afternoon, owing to a sudden attack of poison. Cremation and other ceremonies took place soon after."

Yours etc.

Moni was stunned. His head reeled. He grew blind. His ear drums seemed to whistle. He sat down perspiring from head to foot.

In an hour, Moni was in the house. A sudden burst of chaotic confusion was heard from inside. Hari came running in from outside—a peon accompanying him—. The peon stood in front of the dismal-looking house and shouted: 'Is Gupta inside? Please, come out, sir, here is a warrant of debt for you.'

The Power of Speech

AN ordinary man will simply say: "Two and two make four"—and let it go at that. But not your orator. He will clear his throat, lift up his hands and say—

"My countrymen, when in the course of human events it becomes necessary to take a number of the 2nd denomination and add to it the little figure 2, I make bold to assert—and I do assert without fear of successful contradiction—that as long as there is a good and just God in Heaven, visiting His many blessings on the beautiful women, the stalwart men and lovely little children now assembled before me, the result will invariably be 4!"

— *Progressive Farmer.*

Roll on, thou ball, roll on!
Through pathless realms of space
Roll on!

—Sir W. S. Gilbert.

C. I. VARGHESE III B. Sc.

Our contribution to the Travancore-Cochin
State, Madras Varsity and all India
Basket Ball Teams.

A tough fight with the St. Joseph's
Basket-Ball Team, Trichinopoly,
at Thervan.

—Photo By C. I. Jose I.I.C.

K. IBRAHIM III B. Com.

Our contribution to the Madras
University Foot-Ball Team

C. V. JOSE III B. C.

Athlete and member of Varsity.

OUR NATIONAL LANGUAGE

N. Rajashekar Nair, Senior B.Com.

IN these days the importance of Hindi in India is being repeatedly emphasised by our national leaders. This has aroused much interest both in the press and on the platform. It can be rightly said that English is receding into the back ground and Hindi is pushed to the forefront. The undue importance given to Hindi at present has, no wonder been a cause of headache to a large number of people, especially of the South. An anti-Hindi agitation is slowly gaining ground in the country. I think it will be only proper on my part to enquire into the merits and demerits of Hindi as our national language.

First of all let us see the essential characteristics a language should possess in order to be hailed as the language of a nation. The most outstanding characteristic is that it must possess a vast literature. Another characteristic is that it must yield sufficient scope for the study of technical subjects of all kinds. A third quality is that it must have some inter-national status. Let us have a critical view of Hindi with these points in view.

As a matter of fact, Hindi does not possess a vast literature at all. I do not

ignore Tulaseidas and other poets, nor do I belittle the position enjoyed by Premchand and other famous writers of modern times. The only point I stress is that in spite of the unique works of all these writers, Hindi remains today possessed of a limited treasure of literature. We cannot compare Hindi to Bengali or even to Tamil. There are people who hold the view that even Malayalam has a deeper literature than Hindi. I do not hesitate to say that Hindi is next to nothing when compared to English. It is absurd to condemn English literature on the basis of hatred towards British rule. Our progress can be traced mainly to the impact of western ideas through the study of English. Is it not distressing that English should be thrown out?

It is to be noted that there are no facilities to teach scientific subjects like Chemistry or Biology in Hindi. As regards this point, all Indian languages are on a par with Hindi. Had we confined ourselves to Hindi this land of ours would not have produced men like Sir. J. C. Bose and Dr. C. V. Raman.

Those who uphold Hindi as the most suitable language to become our *lingua franca* have one piece of argument. They say we can easily learn Hindi. This may be true. But does that mean that Hindi is a good language? The greatness of a language is not to be judged by the ease with which it can be learnt. Sanskrit cannot be learned so easily as Hindi. But on this ground it is foolish to say that Sanskrit is inferior to Hindi.

For our everyday transactions we need only our own mother-tongue which we learn in infancy. The need of a national language asserts itself only when one wants to tour the country or one goes for higher education or one has to occupy high office. Under these circumstances everybody will be prepared to take pain to learn the national language. So there will be no difficulty at all if the national language is one which cannot be easily learnt.

Hindi has no place in international

relations at present. So it will be wise to adopt a language which has been universally accepted as our national language, and that is English. The question may be asked, "is it not shameful to have a foreign language as the national language of India?" The answer is that to a Malayalee or a Tamilian Hindi and English are equally foreign. We need not be ashamed to have English as our *lingua franca* because only through the study of English can we expect to hold our heads high with the rest of humanity.

Rockefeller's Health Rules

When John D. Rockefeller, Sr., was 97 years of age, he stated that since his youth he had observed the following ten rules for health:

1. Never lose interest in life, business and the outside world.
2. Eat sparingly and at regular hours.
3. Get plenty of exercise but not too much.
4. Get plenty of sleep.
5. Never allow yourself to become annoyed.
6. Set a daily schedule of life, and keep to it.
7. Get a lot of sunlight.
8. Drink as much milk as will agree with you.
9. Obey your doctor, and consult him often.
10. Don't overdo things.

Enthusiasm is the greatest asset in the world. It beats money and power and influence. Single-handed, the enthusiast convinces and dominates where wealth, accumulated by a small army of workers, would scarcely raise a tremor of interest. Enthusiasm tramples over prejudices and opposition, spurs inaction, storms the citadel for its object like an avalanche, overwhelms and engulfs all obstacles. It is nothing more nor less than faith in action.

-HENRY CHESTER

BRING INDIA TO PROSPERITY

T. Narayana Menon, Senior B.Com.

Part I Quantity.

IN quantity Indian population comes next to Chinese population. Before the partition of India, she supported 20% of the world's population. The velocity with which population increases in India is amazing and terrific. This can be observed from the following facts:-

In the beginning of the Christian era the population of India was calculated to be ten lakhs. By the sixteenth

century it rose up to ten crores. The 1931 census reported it to be 34 crores, and the 1941 census found it at the astonishing figure of 39 crores. After partition, the present population of Indian union alone is calculated

to be in the neighbourhood of 35 crores.

The average density of population in India is about six times that of U. S. A. In this connection it is noteworthy that Indian population is composed of 48.4% of females and 51.6% of males. Out of 35 crores, about 27 crores of the people are engaged in agriculture. Only 4 crores are employed in industry. About 31 crores of the people live in villages and the rest in towns. This shows the importance of a village in India, which gives shelter to more than 75% of the total population.

Here an analysis of an Indian village will not be out of place. An Indian village is composed of 22.3% of non-agriculturists and 77.7% of agriculturists. This 77.7% of agriculturists can again be classified as follows:-

I. Land lords	26.5%
II. Tenants	23.1%
III. Tillers with land	16.1%
IV. Tillers without land	12.0%

In villages employment is seasonal.

We should next examine the main factors influencing growth of population in a country, namely (I) Death rate and (II) Birth rate.

When compared with that of other countries, birth rate in India is very high. The average birth rate is calculated to be 41 per 1000. This high birth rate is due to the "very low level of living, the absence of a prolonged period of education or training, the existing social attitude that encourages a large family.....and above all the psychological reason that encourages every man to look to his wife and sex intimacy as the only relaxation in an otherwise dull and unexciting life of relentless struggle to make both ends meet".

Like birth rate death rate also is very high in India. It stands at about 35 per 1000. Infant mortality which is calculated to be "one out of every six" and female death rate especially during child birth are actually frightening. The average life of an Indian is only 27 years—that is, half of that of an Englishman or American. There is no wonder that positive checks are automatically

control the population in the absence of executive checks. This is why Death and Disease are finding their hunting ground in India. We can prevent this to a great extent by practising moral restraint and late marriage but not by artificial birth control which we consider to be a sin, an act against our own conscience and against the will of God.

Part II. Quality and Level of Life

We mean, by the word "quality" when applied to population, the efficiency of the people, their physical and intellectual capacity, their intelligence, initiative and willingness to work.

When compared to foreign workers the efficiency of Indian labourer is very low. This is clear from the fact that one English labourer produces what four Indian labourers produce within the same time. This is due to the high standard of living enjoyed by the former, use of up-to-date type of machinery and the economic and industrial development of his country. The good climate of England also contributes to the superior efficiency of the English worker. The inefficiency of Indian labour is more high in the case of agricultural labour. This is quite evident from the fact that a Java tiller produces four times the quantity of sugar produced by his counterpart in India.

What is the cause of this inferior efficiency of Indian labour force? Is this defect permanent and irremovable?

To the first question we may answer that this drawback is to be imputed more to the physical environment of the Indian worker than to social and inherent factors. In reply to the second question we may say that the deteriorating climate of India is a permanent and irremovable factor. But efficiency of

Indian worker can be improved considerably by improving his standard of living, by introducing up-to-date machinery, by better division of labour and scientific management allowing a minimum of wastage of time, materials and energy.

Now India produces food only for 62% of her present population. The average annual income of an Indian is less than Rs. 80. This is not enough to keep body and soul together. In a country, where there is neither willingness to save, nor ability to save how can capital accumulate?

Part III. Causes of Low Efficiency and Level of Life.

(I) Physical and mental weakness due to want of good food to maintain the health of body.

(II) Bad and unhealthy shelter conducive to wasting diseases like tuberculosis, malaria etc.

(III) Terrible congestion in ill-ventilated mills and factories preying upon health of worker.

(IV) Superstition, conservatism and ignorance.

(V) Want of adequate marketing facilities, labour legislation etc.

In short, "hunger, poverty and disease, our ignorance prejudice and folly, and above all the spirit of violence and disorder let loose by communal passions are our real enemies".

Part IV. Remedial measures.

(I) Nourishing food, proper clothing, well ventilated shelter and prompt medical attention must be made available to the lower middle class and low class people.

(II) Elementary education must be made compulsory and free, as this will promote good qualities of head and heart among labourers liberating them

from the injurious clutches of their worst enemies superstition, conservatism and ignorance.

(III) Scientific management and healthier working conditions in factories. This will go much to increase the productivity of Industrial labour.

(IV) Good manures must be made available at the cheapest price and the tillers must be encouraged by providing facilities for marketing their products and credit facilities saving them from the usury of indigenous money lender.

(V) Now the price index is going ahead of the wage index. To avoid this, reasonable wages must be fixed by legislation.

(VI) The productivity of a worker depends on his willingness to work also. For encouraging the worker proper 'incentive' must be provided. He must have hopefulness and freedom and life must be made 'worth living' to him.

(VII) It is an accepted fact that the capitalistic system of production is the best system, because, all classes of people in the community gain by introducing this 'round about' method of production. For this, adequate capital is necessary. We have already seen that

India is suffering from capital scarcity. If this capital scarcity is to be eradicated savings must be encouraged among the lower middle class and low class people who constitute the mass of Indian populace. Adequate investment facilities must be provided in order to collect the small savings of the workers and invest them for further production. This will result in a better distribution of wealth of the community and a greater equality of income.

Part V. Future of India's Economic Condition.

We need not be disappointed. Our bad times are on their last legs. We can afford to be optimistic. We have every reason to believe that the Five Year Plan with a total outlay of Rs. 2000 crores and the community projects with a total outlay 40 crores will certainly ameliorate our economic and social conditions. The Five Year Plan is expected to increase India's National Dividend by 12 percent and the Community projects will surely 'work wonders' in sixteen thousand and five hundred Indian villages. "Rama Rajyam", which was the aim of the Father of our Nation, is not, in my opinion far away from us.

64 RUBLE QUESTION

THE story goes that a Moscow radio station began a quiz show in imitation of the American giveaways. On the first one the announcer questioned a worker from the audience: "For one ruble—who is the great Soviet hero?"

"Stalin," replied the worker.

"For two rubles—who is the greatest Soviet scientist?"

"Stalin."

"For five rubles—who is the greatest man in history?"

"Stalin."

"Excellent! For our final jackpot question we have an easy one. Who is buried in Lenin's tomb?"

"Stalin," answered the worker.

"For that," said the announcer, "you win an all-expense trip to Siberia!"

—Pathfinder

BUILDING OUR CHARACTER

P. P. Mathew, Junior B.A.

THAT if character is lost every thing is lost, is a fact everybody knows. What is this character?

Mere academic knowledge without the culture of mind amounts to nothing. If a student is indifferent to the shaping of his character, surely, his life will be undone, his end will be defeated. We can obviate such an unwelcome experience by just being meticulously careful

in the moulding of our personalities in the right way. Many things that are now attracting our attention are illusory, but what will, in the long run, stand in good stead will be our character which we are now shaping. We know

that "the defects in character can and will nullify the richest gifts of nature, while, what may appear to be insuperable difficulties are apt to disappear before the sustained application of human energy, human intelligence and human knowledge."

The tendency of today, it seems, is to replace the culture of the mind by the cult of the body and its facilities. Of course, the body will be maintained in good health. What is deplorable is that everything that is concerned with the intellect and the intangible has become questionable. We boast that our age is far in advance of the past in culture and

education. No doubt, it is true to some extent. But the plain fact is that all moral and spiritual values are at stake. So it is up to each one of us to defend and promote these values with all our might.

People are in hot pursuit of new ideas. Most people want a thorough change. They hate everything of the past as obsolete and irksome. So the world today is divided into two main camps. One stands for a spirit of revolution while the other is for a restitution in spirit. This is a battle between good and evil. Everybody must take up arms. Nobody can avoid this great warfare. You must stand for one thing or you will fall for any thing. The revolution of the spirit and the salvation of the soul can only be brought about by careful moulding of character.

The world today is in great need of able and good leaders. A leader should have several qualities among which his character is the most important. If a leader is not a man of character, he does great harm to society.

Another feature of the modern world is that fear has replaced peace. In olden days man had only to fear wild animals and the forces of nature. But the advent of scientific development saved him from such fears and cares. Now-a-days man is his own enemy. This is the result of his gross selfishness. The enmity between nation and nation between individual and individual is becoming more and more intense. Hence the great necessity of building up our

vidual character. If the character of each individual is moulded, then the national character also is moulded. There is no use of complaining without amending the individual's character. We must look into ourselves. In other words, a revolution of the spirit of men must come if all the evils are to be prevented at all and all problems to be solved.

Another thing of painful interest is that every quality and goodness is in danger of being replaced, superseded by the contradictory of it. Selfishness is trying to replace charity. Mere herd instinct is trying to replace pure love. "Gratification of animal instincts is lauded as indicative of new vitality in the human race".

National character has lost its meaning. Most nations stand for their own separate interests, often not in conformity with the universal laws and not conducive to the commonweal.

What do all these existing and painful facts show? We students have to play an important role to save the world. We must wake up from the lethargy. The time for inertia is gone by. This is no time to rest. So be on the alert; be agile and vigilant.

If the rising generation is with a diminished or no character, what will be the future of this world? It is as unthinkable as it is painful. The docility and discipline which were the ornaments of students in the past have vanished or are gradually dying away. This may be due to the corroding influence of the modern rotten ideas. A sort of mob feeling exists among us. Are we not to be sane and sober? When gathered together we howl or shriek in place and out of place. Some people fear them. Is this a good augury?

If standards as a whole have fallen from what it ought to be, the main reason is that we have lost our character.

Minister of Justice

The Soviet Ambassador in Switzerland met a Swiss official at a diplomatic reception.

"What is your position in the Swiss Government?" the Russian asked.

"I am the Minister of the Navy", the Swiss replied.

"That's rich," the Russian roared. "The Swiss Minister of the Navy, ho, ho! Switzerland has no Navy but has a Minister of the Navy, ha, ha!"

"Well," replied the Swiss official, "that's not nearly so funny as Russia having a Minister of Justice!"

— *Pathfinder*

The Right Footsteps

A Hungarian farmer, professing to be a whole-hearted Communist, was asked why he was an atheist.

He replied, "Karl Marx was an atheist, Lenin was an atheist, Stalin is an atheist, and I am an atheist — thank God."

— *Presbyterian Life*

HISTORY OF THE MODERN STAGE

Pappachan Pudussery, Senior Intermediate

THE *Encyclopaedia Britannica* defines drama as "the composition which imitates action by representing the personages introduced in them as real and as employed in the action itself." This definition is derived from the circumstances of the origin of drama, which is one of the most primitive forms of art. Emotions are expressed by means of speech and gestures. Man is always subject to emotion of one kind or another

On soul-stirring he falls short of speech and mere words cannot do justice to his emotions; hence his recourse to gestures, facial expressions, dances, and music.

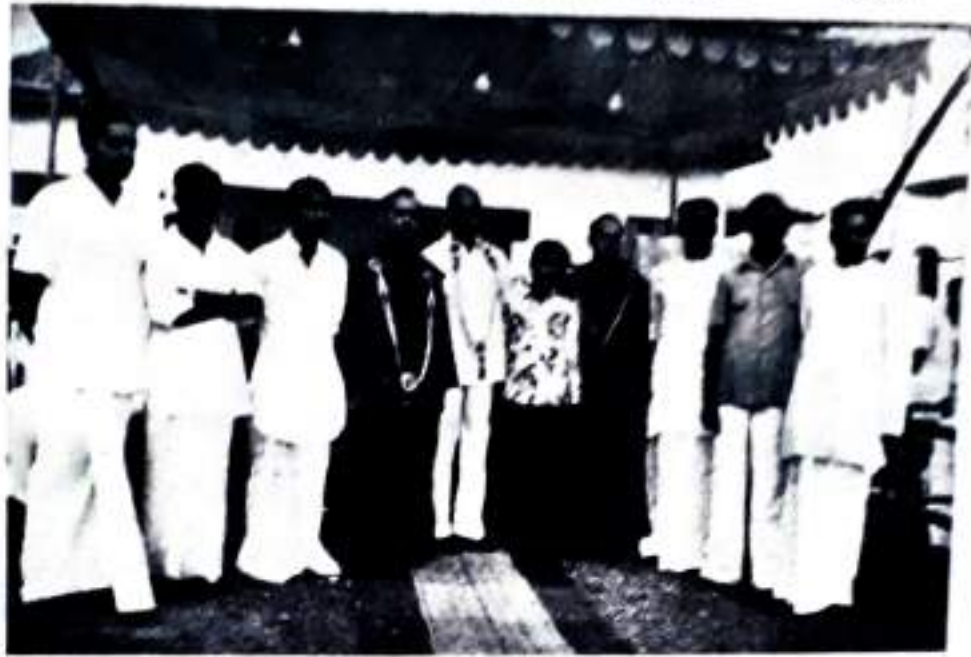
Drama as a form of art had its origin in divine worship. In Greece during the feast of Dionysius, the chorus who chanted dithyrambic songs impersonated his satyrs. This was the fertile soil, where Greek Drama was planted. The stem was healthy, and the foliage rich. The two main branches of the plant were tragedy and comedy. The tendrils of this beautiful plant had their bearing on Greek life in all its phases. It had its roots in the national religion, its stem in mythology and its foliage and fruits in social and political life. While tragedy attempted social *Katharsis*, comedy attempted political criticism. Thanks to the creative genius of Euripides, who for the first time in-

roduced realism in character portrayal, transformed gods and heroes into ordinary men and women, delighted in situations of emotional intensity and made the passion of life of capital importance as a dramatic motive.

In Rome the classical drama began to decline, when the Roman society became given to brutal pleasures. As the Roman citizens turned their attention to amphitheatre to witness the gladiatorial fights the classical stage fell into decay the pace of which was quickened by the advent of Christianity, which looked askance at pagan farces.

In mediaeval Europe the Church found a useful handmaid in the stage. Different incidents narrated in the Scripture were dramatised and acted in the aisle of the church at first, then in the churchyard and finally in the streets. There were many forms of drama during this age. At first they were all under the direct control of the church. Later on, however, drama stepped out of the precincts of the Church and came to be sponsored by the laity. It was then that the Renaissance took place. With the arrival of the classical learning, mediaeval stage showed some promise of progress. In the conflict between, and amalgamation of humanistic and mediaeval elements, modern drama had its origin.

In most European nations a revolution in dramatic literature took place. Some discarded the classical notion of drama completely. Some piously adhered to the humanistic principles of dramatic composition. Some tried to blend the

Justice Mr. G. Kumara Pillai, Guest of honour at the College Union Social.

As a Syrian Christian lady,
("Valiacheduthi")
With her children.

Thomas Xavier III B.Sc.
&
Jacob Kurian II U.C.

Photos by V. M. Joseph III U.C.

FANCY DRESS COMPETITION

B
O
S
C
O

G
A
R
D
E
N
S

"One is nearer God's Heart in a garden"

Gurney.
Photos by M. M. Joseph I U.C.

"ABOUT NATURE CONSULT NATURE HERSELF" — Bacon.

B. Sc. Zoology Laboratory.

B. Sc. Zoology MUSEUM.

two together. The establishment of the London theatre in 1576 marked the triumph of drama as a profession in England. Poets and dramatists like Marlowe, Lily and Greene prepared the way for the genius of Shakespeare. Humanism had almost little influence over them. They sought to break the barriers of two unities, namely, those of place and time. Unity of action they closely adhered to. Shakespeare followed and excelled these innovators. His masterpieces are the culmination of a most varied and virile dramatic period.

At present dramatists and theatre managers unite to make the stage suit the tastes of the proletariat. While there are many theatres—little theatres as they are called—with stage and auditorium meant for intellectuals, the emphasis is upon taking the drama to the man in the street. Today the stage has launched itself into the main stream of life. What course it will take we can not yet say. Indeed it has a definite part to function in the making of modern life.

An obvious criticism against the modern stage is that it is used as a money-making device to the detriment of art. Splendour of the scene and wonders of electricity combine to make the ordinary man blind to the principles of true art. Contradictions and loose-ends are covered up artfully with the help of modern inventions. Every lover of art would wish such practices to end.

Cheap romance has become the staple of modern dramas. An accidental meeting and an exchange of glance quickly engender love and it ripens at the expense of nothing more than a few sighs on either side only to meet with unexpected difficulties all of which are removed as mysteriously and illogically as they arose and every Jack gets his Jill. Would that there had been a little more variation and originality in the place. In the portrait of life depicted on our films—the screen has all but supplanted the stage—one looks in vain for some art.

How Long Will You Live?

Want to know how long you'll live? Subtract your present age from 80, multiply the result by 7, then divide the whole by 10. Life insurance men use this formula for obtaining a rough estimate of life expectancy. Don't believe the result, though, if you're over seventy, because the experts say, the longer you live, the longer you can expect to go right on.

—American Life

Ah! learn to make the most of life,
nor lose one happy day,
For time will never return sweet joys
neglected, thrown away,
nor leave one tender word unsaid,
—Thy kindness sow broadcast;
"The mill will never grind again
with water that is past."

—Sarah Daudney

A Strong Opposition Party— The Symbol of Living Democracy

B. Balakrishna Pillai, II U.C.

DEMOCRACY, as the oft-repeated definition has it, is government of the people, for the people and by the people. Bernard Shaw concedes the first two propositions but not the last; for it is impossible and inconceivable that an efficient government can be run by that motley crowd of men and women, that incongruous mixture of intellect and imbecility, which we call simply "the people."

Nevertheless, one cannot draw an invidious distinction among the people and let the intellectuals run the government. But it must be remembered that intellect is not an absolutely measurable en-

tity. Secondly, when it comes to the question of deciding as to who should interfere in the affairs of government, nobody would agree to being dubbed as politically imbecile. Even the dunce will resist to the utmost this affront to his political pretensions. And lastly comes another difficulty; intellect and goodness have not always gone hand in hand. The examples of Napoleon, Hitler and others who represent in themselves that reckless and defiant spirit of intelligent insolence which is at war with the harmonies of life, illustrate the point.

It seems, therefore, that the only way of running a government according to democratic principles lies in bringing

out the cumulative capabilities of a people with regard to their intellect, their virtues and their humanity. This is a difficult task. A government has to be efficient; but efficiency is sometimes mistaken for ruthlessness. We want administrators, humanists, educationists, philosophers, scientists—all to run an efficient government; and we want the best in them. For this, man, that incomprehensible combination of virtue and vice, of divine possibility and animal ancestry (?) should be distilled, before he enters into the task of governing his fellowmen. The quintessence of such men should form the government, if the definition of democracy as "Government by the people, of the people and for the people" has to hold the ground. Otherwise it degenerates into the lottery of the ballot-box and the tyranny of the ruling few.

How can this human distillation, this bringing out of the best in human nature, this synthesis of the virtuous elements of mankind be achieved? "Power corrupts" said Lord Acton, "and absolute power corrupts absolutely." We have to guard against the corruptibility, the fallibility of human nature. At the same time a few people should be invested with power if a government has to work.

Criticism provides the best balance for the power conceded to the rulers in a democracy. This helps man to see his weak points, and thereby to improve him. It is, as it were the oxygen of life. This aphorism holds true in the case of a living democracy as well. Without

gation, without the facilities for discerning what is wrong, without that fear of the vast people which will chastise the evil doer, democracy degenerates into communist tyranny. If democracy becomes a one-party dictatorship, it becomes communism minus all its benefits.

Let us see India from this stand-point. The Indian National Congress under the leadership of Mahatma Gandhi led us to the goal of freedom. The path was hazy and tortuous, but the congress did not quail. The story of its fight for freedom, studded with sacrifices and self-sacrificements, is a unique tale of nobility and dignity. It had as ideal the emancipation of enslaved millions. Freedom came and the congress assumed power. From then on it is a different story. Lord Acton's dictum proved true. At first the people thought that this was a passing phase, but soon it came to period. The stink of corruption crept into the crevices of administration and tried to weaken the Republic of India with its power. The task of the first government after the dawn of freedom is by no means easy. Failure could be expected. But what surprised the people was the lamentable lack of faith and greatness, virtue and renunciation which not long ago troubled the hearts of Congress-men. Failure one could expect, but not a corrupt failure.

There was nothing strange about it. What happened everywhere, in England, in Australia, in America. Such initial failures seem to be the price of democracy. The ministerial brawlings and corruption, that rocked Australia in the sixties and seventies of the last century, the Whig partialities of the eighteenth century in England are all instances of democracy rubbing the wrong shoulder in initial years. It is

strange to take back such gross faults from history. A democracy that collapses in its immature infancy should not may say, be held to be the standard that called its past virtues into life. It is to study the history of nations with reference to the development of democracy, one thing stands out, not that, in the clash of political parties. The clash of ideas and of persons seems to have been the lesser process, in which the body politic lived, the lesser all discarded out, and a better system obtained each time.

The strength of an opposition party is perhaps the real test of a living democracy. A weak party in opposition might indulge in irresponsible criticism, because it expects no chance of being called to form a government based on its very good moral ideas. But a strong opposition party is wary of its criticism and its expectations of principles, for, any day, it may be called upon to form a government. Moreover the party in power which forms the government has to heed the criticisms of its strong opponents. The government, therefore, cannot commit itself to any act which may alienate popular sympathy. The process of building may be slow but cautious, less spectacular but more certain. Radical legislation will not arise, or else the alienated popular sympathy will send the ruling party from power with the confidence certainty that the hitherto opposing party will form the government. In this way our people become the deciding factor. Factions of opinion and criticism ventilate the grievances of the people who always possess the convenient device of supporting one party or other. Without a strong opposition party democracy becomes tyranny.

COMMUNIST FALLACIES

J. Mathew, III B.A.

COMMUNISM is a philosophy of life aiming at material welfare by means of revolution. Karl Marx, its father, was a profound student of history on the economic point of view. Hence his interpretation of it was merely materialistic, and he saw in man nothing more than an economic animal.

Being blind to man's immortal soul, communists spread atheism with a zeal

worthy of a better cause. In a message to the Pioneer Club of Moscow, whose members are children between 8 and 12, Stalin once said "you must all become atheists. He who is an atheist is a true revolutionary and

a good Communist. When you think of God you betray the revolution and the communist dictatorship". Lenin had the same to say earlier in a letter to Maxim Gorkyhe, "every idea of God even flurttng with such an idea is unspeakably vile and a most degrading infection". The 13th article of the Statutes of Russian communist party states "the hatred of God is not optional to communists, it is essential in order to wipe out all conception of God."

Communists stand for class war also, which destroys peaceful relations between man and man and between the several sections of society. Yet they are very loud in their cry for peace. A

song which is sung in all Russian schools runs as follows.

"We the rebel children sing
Perish every court and king,
Class conscience are we
Class conscience are we."

Lady Astor once asked Stalin "How long are you going to continue killing people?" "As long as it is necessary", Stalin answered. A leading communist in Spain wanted his comrades in September 1937 "to do away with sentiments and feelings and to kill and smash even your own father, mother, sisters or brothers, if this be needed to realise our goal."

Communism enslaves the individuals to the state. An authoritarian state is one of its fundamental principles.

Communists seek to suppress religion and break the golden chain between the creator and the created. Said Marx "We must fight religion, people cannot be really happy until they have been, by the abolition of religion, deprived of illusory happiness. "One of the most important tasks" said Marx, "of the cultural revolution is the task of systematically and unswervingly combating religion, the opium of the people".

Communism is an enemy of morality also. In the third All-Russian Congress in 1920 Lenin declared "we deny all morality taken from outside human society does not exist for us. It is a fraud. For us morality is subserviant to the interests of the proletarian class struggle."

In the light of the above we cannot but echo the words of Rajaji when he declared "Communism is our enemy number one."

LADY-TYPIST

Abraham V. D., II U.C.

LAST year I was having representation for certain Pakistan papers here; most of them were English dailies. Anyday there would be a lot of information to collect about advertisements, and paper-owners were so particular of getting it as early as possible. So when the end of the year came, there remained a lot of things to finish and I got disgusted with it. So with the 'kind'

permission of my wife, I decided to have a lady-typist at home. This would enable me, I thought, to save more time which I could spend for canvassing business outside. Also I thought it would increase my profit

even though I had to pay another member: Therefore, I inserted an advertisement in the 'Times' in the 'Situation vacant' column. Many young ladies from various parts of the city responded. A date was fixed for the interview. Most of them who responded came. Many of them were pretty old creatures which I did not like. At last I fixed my choice upon a slender girl. She was very shy, and would not even look straight into my eyes. My wife liked her very much for she thought it fit for me to have such a good-natured simple girl, rather than a forward one like most typists.

I asked her to come from the next day onwards. So she came from that

day. In the morning I would give her matters to type before going to office. In the evening before I was back, she would finish all work and go. She was so elegant in her work, that within a short time, I became very much fond of her. She never made any mistake in typing or made any omission. Whatever I dictated, she would take down and get typed within a short time. Because she never looked straight into my face, or talked of subjects other than official, my admiration for her increased very much.

Things went on in this way for about two months. Then to my great surprise she absented herself for a week without leave. When she came back after one week, she told my wife that her only help in the world, her mother had died, and that she was left all alone. She asked my wife's permission for staying with us as she had none at home. As my wife was going to have a baby shortly I thought it would be very helpful if she stayed with us. Also she would be a companion for my wife at home, I hoped. And so she came to live with us.

Her daily routine was very curious. Even my wife did not know, which time she went to, or arose from the bed. Usually we had our bed-coffee by our side when we awoke. She was very clever in cooking. She prepared very delicious dishes, which even my wife envied. Anyway she was not of an ordinary type I can tell you. She was very careful in dressing, never liked the company of young men. She never wanted to go outside, nor she having

any friend anywhere. She would do her work in the shortest time possible, in the most elegant manner, and would not care for anything else.

Thus things passed on smoothly for a year. She became so close to my family that even my children did not like to be away from her. She would dress them in the most attractive manner and would make all kinds of playthings for them. She would comb my wife's hair and even help her in dressing. Thus she became almost a member of my family.

One morning in last December—on a Sunday I suppose,—two policemen from the local police station came to my house. They told me that the local police-inspector was waiting for me outside. I went to him in surprise. He told me "there is a long wanted culprit hiding in your house". I was surprised

to the last degree. "No" I said "what I am having at home is my wife, two children and my typist. Here is not even a man servant". "That is false, there should be a man here, I assure you". He said. I again told him that there was nobody else other than those mentioned. "Excuse me Sir, let me have a look at them all". The inspector said. I called my wife and children. He examined them. "But where is your typist?" he asked. I wondered and was annoyed. 'Rosy', I called. She came before me like an obedient girl. But when she saw the police, she showed every symptom of fear. Her face became pale. She stood motionless like a statue. Catching hold of both her hands, the inspector said. "This is the same fellow we want". We were searching for him all this time. This is a man I tell you, who was charged with dacoit and murder two years back."

THE TOWN OF DON'T YOU WORRY

There's a town called "Don't You Worry"
on the banks of the River Smile,
where the Cheer-up and Be-happy
bloom sweetly all the while.
Where the Never-grumble flower
blooms beside the fragrant Try,
and the Never-Give-Up and Patience
point their faces to the sky.
In the valley of Contentment,
in the province of I Will,
you will find this lovely city
at the foot of No-Fret Hill—
there are throughfares delightful
in this charming little town,
and on every hand are shade trees
named the Very-Seldom-Frown.
Rustic benches quite enticing
you'll find scattered here and there,
and to each a vine is clinging,
called the Frequent Earnest Prayer.
Everybody there is happy,
and singing all the while,
in the town of Don't You Worry,
on the brnks of the River Smile.

J. M. Nead.

SARVAPALLI RADHAKRISHNAN

Laxman C. P., IV B.A.

SARVAPALLI Radhakrishnan was born on the 5th September 1888 in Tiruthani, 40 miles north-west of Madras without the proverbial silver spoon in his mouth. He completed his education in the Madras Christian College. To quote Prof. A. G. Hogg of that institution, the thesis which he prepared for his M. A. degree showed "a remarkable understanding of the main aspects of the

philosophical problem, a capacity for handling easily a complex argument, besides more than an average mastery of good English".

From 1909 to 1936 as a 'professor and a student' of philosophy he was characterised

by great personal charm, energy and an ever-increasing insight. Men who knew him applauded his varied knowledge and they found beauty in the cadences of his voice and power to arouse and persuade the intellect in the clarity and orderliness of his talk, brightened not infrequently by humour and wit. Soon it was discovered that he was not a philosopher of mediocrity, but one who knew the meaning of education and of universities as moulding forces in democracy.

The problem of education was to him the problem of enriching the nation's life with minds of mature wisdom, integrity of character and deep social

sympathy. In his lecture on "Religion and the New World Order" he says, "Poverty and suffering ennoble only when they are self-imposed. Those who tell us that poverty is the best spur of the artist have not themselves felt the iron of it in their souls". He agrees with Aristotle that "the perfect life postulates as its condition that a man should be sufficiently provided with the necessities of life if he is to be free to pursue things of the mind". A man of broad-mindedness and catholic outlook as he is, Dr. Radhakrishnan has been frankly and fiercely critical of the new world order. He goes a step further when he says that our laws and institutions have not given protection to those who most need it. He says, "they find the wage earners with fetters as strong as those rivetted to slaves. They define with precision the rights of the strong and the wealthy and are indifferent to those of the poor and the weak. They have been unkind to the unfortunate and unfair to the infant. Some sensitive and exquisite human natures find nothing but emptiness and torture within the confining walls of a social system which specialises in smothering spontaneity, mocking dreams and extinguishing happiness".

Radhakrishnan stands far from the madding crowd as a man of great intellectual resilience and constant endeavour to evolve a synthesis of diverse trends of economic and religious thought of materialism and spiritualism of nationalism and internationalism and of socialism and communism. The success

of his mission to Russia, the laying of the foundation for good Indo-Soviet relations, the interpretation of conflicting ideologies to a world filled with recriminations was possible only to a savant and scholar of his type, endowed as he is with deep learning, an ethical conscience and probity of intellectual conduct.

If a powerful writer cannot be a successful debator Radhakrishnan is an exception. Speaking in the Constituent Assembly of India, the late Mrs. Sarojini Naidu referred to him and said that he had taken them (the members) in a chariot of oratory and had poured very eloquent wisdom on them. In the drawing room of the unique thinkers of the western world he has been honoured and respected. In the opinion of C. E. M. Joad, he is the man most fitted to make the East and the West understand each other.

Dr. Radhakrishnan remains an eminently fit man for society—for such different classes of society as men and women. He is no less honoured by uncle Joe than Uncle Sham. Equally successful is he in international meetings and in meetings of gossiping women, in philosophical congresses and in musical concerts, in a university convocation and in a council of state. In the same breath he requests a communist member to rise superior to his passions and tells congressmen that by their present behaviour they have degraded their party.

Mr. P. R. Lele the veteran journalist cannot withstand the temptation of quoting the following lines of Goldsmith.

In council, with meek and
unaffected grace
His looks adorned the venerable
place;
But all his serious thoughts had
rest in heaven.
As some tall cliff, that lifts its
awful form,
Swells from the vale and midway
leaves the storm,
Tho' round its breast the rolling
clouds are spread,
Eternal sunshine settles in its
head.

(Lele has taken a little liberty with the first two words which, in the original are "At Church")

He goes on to say that if Macaulay wrote of an author called Savage that "he was a scholar among rakes and a rake among scholars", he would have had to modify the phraseology materially if to describe Dr. Radhakrishnan who is a politician among politicians, a diplomat among diplomats, a philosopher among philosophers and a man among men. Of Oliver Goldsmith it was said that "he touched nothing that he did not adorn". Of Radhakrishnan one can say that and more because he has touched nothing that he did not adorn and elevate. He has adorned as well as elevated the vice-presidentship of India and the chair of the Council of State.

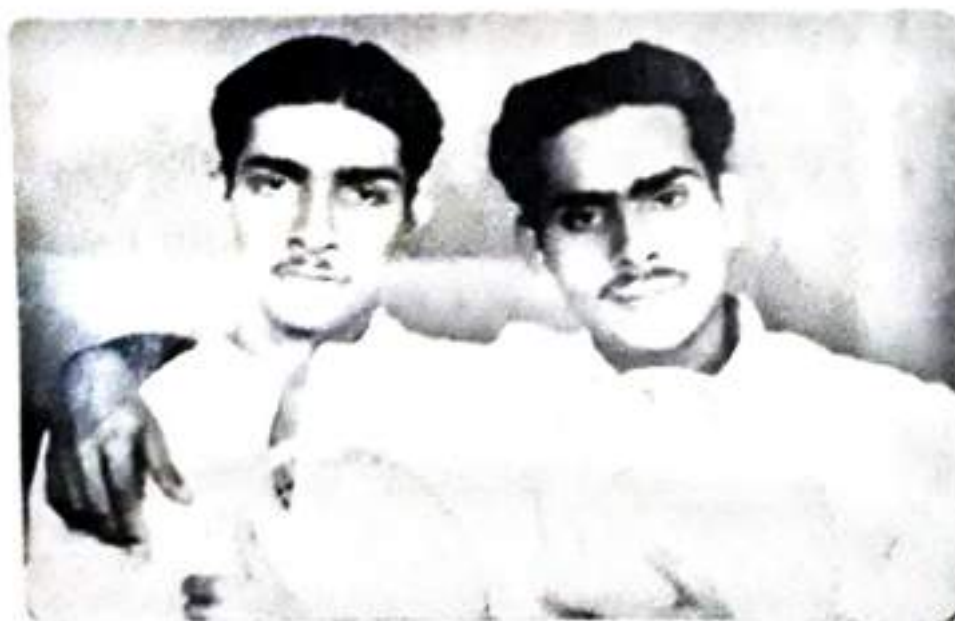
A little boy walked into a large firm one day and asked for a job.
He was so small that the owner was amused.
"What is your motto, my son?" he asked.
"The same as yours," was the brisk reply.
"What is that?" inquired the puzzled owner.
"Why," said the boy, "the motto you have on the door there—PUSH!"
PS: He got the job.

ATHLETIC ASSOCIATION (1952 - '53).

TENNIS CLUB (1952 - '53)

J. KURIAN IV B. A. and K. P. MATHEW IV B.Com.
Winners: Kerala Varma Cup

The meeting of these Champions mild
Seemed like the bursting thunder-cloud. — *Scott.*

C. V. Joseph II U.C.
New Record
200 Metres.

K. U. Itti-Ipe IV B.A.
New Record
Long Jump & Pole-Vault

George Joseph III B.A.
Flourishing Athlete.

M. K. Augustine I U.C.
Volley-Ball Captain.
Our contribution to the Madras University

Junior Degree Class -- *Winners* -- Athletic Championship Cup.

M. O. Verghese III U.C.
&
M. T. Poalose II U.C.

House Captains.

THE PEARL NECKLACE

Gul Muhamed, IV U.C.

It was nearly nine o'clock in the night. Sitting behind the counter in his unostentatious tobacco shop, Murthy puffed hard at a cigar. His eyes, always alert and watchful, did not miss a little bit of the goings-on in the street before him. From among the motley medley of pedestrian humanity his eyes followed the movements of a dwarfish fellow in white pants and shirt about the shops on the opposite side of the street. A minute or two later the man slowly advanced towards Murthy's shop, his right hand thrust deep in his trouser pocket. Murthy eyed the man watchfully. The man now came and planted himself the other side of the counter before Murthy and after gazing at him for a moment, asked for a packet of cigarettes. Murthy handed him one without taking his eyes off the man. The dwarfish man took one cigarette from the packet, lit it, and smoked thoughtfully.

After a moment he asked Murthy: "How is business with you fellow?" "Just so so," replied Murthy brusquely, for he did not like the manner of this stranger. "Would you like to make a very good bargain?" was the next question of the stranger, to which Murthy answered: "Who wouldn't if an honest penny could be turned out of it?"

"Oh, come off it, Mr. Murthy, I am not speaking of honesty and all that. I might not be exactly thick with you. But when I have a thing not honestly come by, I know where to dispose of it."

"Let us see what you've got"

"A pearl necklace!"

"A what?"

"A pearl necklace," the dwarfish man repeated.

"Let us have a look at it." Murthy's eyes beamed greedily.

The dwarfish man thrust his hand into the trouser pocket and produced a pearl necklace. Murthy took it in his hands and, holding it before the electric light, examined it critically.

"Are the pearls real?"

"If they weren't, I wouldn't have brought it to you."

"You seem to know a lot about me."

"A thing or two," the dwarfish man answered bluntly.

"How did you come by this?"

Look here, Mr. Murthy, let us come down to brass tacks. If you want to buy it, you might ask how much I would sell for. I don't think it is any of your business how I came by it?"

Mr. Murthy heaved what seemed a sigh of relief.

"All right, all right," said he complacently. "How much would you sell it for?"

The necklace is worth more than Rs. 40,000. But seeing that this is our first dealing, I wouldn't mind parting with it for then thousand chips."

"Now dear fellow, that is too exorbitant. What is more, I must know in the first place if the pearls are real. I wouldn't mind making a bargain after I have settled the fact. So you had better leave the thing with me and come again after three or four days."

The dwarfish fellow looked into the face of Murthy for a moment. "You won't play me false?"

"My dear man, take the thing away if you can't bring yourself to trust me."

"All right then. I shall come again after four days."

Within a couple of years of nothing but business, Murthy came into considerable wealth. But few people knew that all his money came not from his investment in tobacco shops, but from the multifarious illicit trades he was engaged in. His tobaccoist business served as a mask behind which were carried on all sorts of reprehensible trades. He was also hand in glove with most of the lightfingered gentry of the locality. What with a shrewd brain and a gift tongue, he often contrived to make them sell him their stolen prizes. And Murthy's ingenious brain devised means of disposing of his ill-gotten things in the most underhand way.

Three days passed after the dwarfish man had handed him the pearl necklace. Murthy had not yet happened on any one whom he could rely on for an accurate estimation of the pearl necklace. He could not very well walk into a jeweller's and ask for an appraisement. That might land him in troubles from which he might not be able to extricate himself. All the same the pearl necklace had robbed him of his peace of mind. Being a greedy fellow at heart, he would not rest until he had made sure how much he stood to gain out of such a bargain deal as this seemed to be. The appearance of a customer before the counter at an end to his speculations.

"Cigars" demanded the customer, who was a tall, slender fellow in suit of blue serge. He looked like hailing from the North. Murthy handed him a pack of cigars. He contemplated the man thoughtfully as the latter lit a cigar, and drew a few puffs.

"Your tobacco is rather stale, it seems," said the tall man in blue serge, spitting on the road. "I have been knocking about this confounded place for a whole week, and no where here have I been able to get good cigars."

"Where you had from, sir, if I may ask?"

"Calcutta—I came down here in connection with some transactions. I deal in pearls and other precious stones."

Murthy was almost swept off his feet by this announcement.

"You deal in pearls, sir?" asked Murthy, his eyes beaming with satisfaction.

"Yes, why do you ask?"

"You can then tell real pearls from false ones?"

"Why dear fellow, what I don't know about pearls isn't worth knowing."

Murthy then produced a packet from his pocket, and, unwrapping it, took out the pearl necklace which had been entrusted to him by the dwarfish man.

"Please examine this, sir," he said handing it to the tall man. "A fellow brought it to me to sell."

The tall man held it before the light and subjected it to a long scrutiny. "They are real pearls and must cost anything between thirty and thirty-five thousand."

Murthy's eyes opened wide, and there was a gleam of exultation in them.

"If you are willing to part with it, I will take it myself for fifteen thousand."

"Thank you, sir, but I couldn't sell it for anything less than twenty-five thousand, because I have already promised fifteen thousand rupees to the fellow who brought it to sell. You own yourself that it must cost about thirty-five thousand?"

"That is all right. But a bargain of this kind is never made on a strict valuation."

They bargained for nearly an hour, and at length the bargain was struck for twenty thousand. It was settled that the tall man in blue serge must bring the next night the amount agreed and take away the pearl necklace.

Murthy never slept a wink the whole night for thinking of the gain he could make out of this bargain. He would not pay the dwarfish man a pie more than Rs. 5,000. He would pretend that the pearls were not as costly as all that. He would make use of every little artifice at his command in order to make the fellow fall in with his arguments. And a profit of fifteen thousand for Murthy out of a single bargain! It would be all the better for Murthy if the dwarfish fellow came the next morning so that he could pay him off then and there without giving him an opportunity for smelling a rat.

Murthy need not have worried his head over this point; for, the next morning as he opened his shop, the first person he set eyes on was the dwarfish fellow.

"Good morning."

"Good morning."

"I got an accurate appraisalment for the thing." Murthy went right to the point. "It costs not a pie more

than six thousand."

"That is mere bunkum, Mr. Murthy. The thing costs much more than that. I guess you are making a shot at beating off the price. Nothing doing, Mr. Murthy. If you don't want to buy it, there are others who do. Just hand it back to me. . ."

"Now, now, dear fellow, don't you make such a song and dance about it. You are not going to get a pie more than Rs. 5,000. I know what I am talking about. It is really not as costly as you fancy."

"Oh, come off with it. Don't let us pretend. Pay me Rs. 10,000 and the necklace is yours."

But Murthy would not hear of it. He bargained, tricked and bullied. In the end the dwarfish man agreed to take Rs. 6,000. Murthy paid the money on the spot. "I thank you, Mr. Murthy" said the dwarf, as he walked away.

The following conversation took place that night in a train bound for Bombay.

A SHORT ONE: A neat trick really that we pulled on that old humbug.

A TALL ONE: Rare job, I had' though to make that mug part with six thousand chips.

I'd rather see a sermon than hear one any day.

I'd rather one should walk with me than merely tell the way.

The best of all the preachers are the men who live their creeds.

For to see good put in action is what every-body needs.

EDGAR GUEST

THE SCIENCE OF ZOOLOGY

By James C. Perry, Ph. D.

Department of Biology, Marquette University

A New and Improved Basic Text for Freshman College
Courses in Zoology

Aim:

To present the science of zoology for basic freshman courses in a way that is clear, understandable, self-motivating for study, and superbly organized for teaching.

Content:

All the material necessary for a thorough grounding in the subject for two types of students:

1. Those who will never take up advanced courses in zoology.
2. Those who will go on to advanced work in medicine, dentistry, nursing, and other professions.

Organization:

Starting with the basic concept that organization is the most fundamental property of living matter, the text takes up organization as manifested in the structure, origin, and function of cells. From there it progresses logically to the organization of the vertebrate organism and the structure and functions of the remaining animal phyla. Final chapters take up the relationships of organisms with one another and with their environments in both space and time.

Presentation:

Clear, orderly style in simple language. New PHYSIOLOGICAL emphasis for a more dynamic presentation of the subject. All terms clearly and accurately defined in context. Plentiful illustrations of a new and improved style. Developed along easily followed lines of simple to complex, known to unknown. Written for a full year's course, but easily adaptable through chapter summaries to a one semester course.

Background of Author:

Twenty-five years as teacher, writer, lecturer, and researcher in zoology.

Laboratory Manual will be available.

Cloth, 726 pages

403 illustrations

Price: \$6.50

(Usual school discount on adoption)

The Bruce Publishing Company
New York 7 MILWAUKEE 1 Chicago 6

നിമിഷം

(ഒരു നിരൂപണം)

Vidwan T. M. Chummar, Lecturer, S. H. College.

പ്രശസ്തനായ ഇന്നത്തെ കേരളീയകവി കളിൽ അധിതീയനായ ഒരാളാണ് ശ്രീമാൻ ജി. തരക്കാപ്പി. കേവലം ഒരു കവിമാത്രമല്ല, തി കഞ്ഞ ഒരു കലാ തത്വപ്രബോധകൻ കൂടിയായ ഒരാളാണ്. അതിനാൽ ശ്രീ കറുപ്പിന്റെ കവിതകൾ ചെറുതെ വായിച്ചുനോക്കിയാൽ പോരാ;

അവ, നായമായി വിചിന്തനം ചെയ്തു പഠിക്കണമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തവരാണ്. മിതമായ തപഃ അഭ്യസനത്തിന്റെ കവിതയുടെ സൗന്ദര്യത്തെക്കുറിച്ചു കണക്കാക്കാം. അലങ്കാരപ്രയോഗ ബഹുമാനം വിശദീകരണവും മറ്റുംകൊ

ണ്ടു് ഒരു വാചാലന്റെ നിലയിൽ വീവകുഞ്ഞിതാർക്കും അഭ്യർത്ഥിച്ചുപോയവൻ അദ്ദേഹം അല്പം പൊലും തന്നിടാറില്ല. ആശയത്തെ അതിനാവശ്യമായ പദങ്ങളിൽ ഒതുക്കാനാണ് പലവിധ സൗന്ദര്യരേഖകളിൽ നിപുണനായ കവി സർവ്വം ശ്രമിക്കാറുള്ളതു്. ഈ വിഷയത്തിൽ കമാറാക്കാണോടാണ് നമ്മുടെ കവിക്ക് കൂടുതൽ സാമ്യമുള്ളതെന്നു തോന്നുന്നു. 'കാടപ്പു', 'മാധുര്യം' എന്നിവ ശ്രീ കറുപ്പിന്റെ കവിതയുടെ സാമാന്യ ഭൂമിയാണെന്നു് ഉപരിപഠനത്തിലേക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ പലതും അത്ര എളുപ്പത്തിൽ തിരിച്ചറിയുന്നവരാണ്. അതു കവിയുടെ യോഗ്യതയെക്കുറിച്ചു കാര്യത്തിന്റെയോ കാര്യമല്ലല്ലോ. അതേ രീതിയിൽ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു തരണം പ്രാപിക്കേണ്ട നിമിഷമല്ല. എന്നാൽ അവധാനപൂർവ്വം മിതിയോടെ കഴിവാത്തവർക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ

കവിതകൾ വിചാരമേന്മയുള്ളവയായിത്തീരുന്നതും നിമിഷമാണ്.

സാഹിത്യകൃതികൾ 4 ഭാഗങ്ങൾ, നവാതിഥി, സ്വാമിസഭയും, സുൽകാമി, ധർമ്മശ്രീ, ചെങ്കുതിരകൾ എന്നുതന്നെയാണ് ഈ കവിയുടെ പ്രധാന പദ്യകൃതികൾ. ഇവയെല്ലാംതന്നെ പല ചെറുകവിതകളുടെ സമാഹാരങ്ങളാകുന്നു. നമ്മുടെ വിനോദിയയായ 'നിമിഷ'വും മേൽപ്പറഞ്ഞതിൽനിന്നും ഭിന്നമല്ല. ഇതിൽ 13 ചെറുകവിതകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 'നിമിഷം, ഒരേതീയ', 'അലങ്കാരം, ആശയം, കർമ്മശ്രീ, യനികരോട്', 'രാമദീപ്തി, മോരൻ, ചക്രവാളം, നടുങ്ങട്ടെ, ദിവ്യയാനം, കൂണകൾ, വാസനം എന്നിവയാണ് യഥാക്രമം ഇതിൽ സമാഹരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കർമ്മശ്രീയിൽ എന്നതു് ഒരു ഗദ്യകവിതയും, 'ധനികരോട്', 'രാമദീപ്തി, മോരൻ' എന്നിവ യഥാക്രമം, 'കാടപ്പു, ചൈതന്യം, ഉമാർഖത്തും' എന്നീ വിശ്വകവിയുടെ കവിതകളുടെ വിവർത്തനങ്ങളാകുന്നു. ബാക്കിയുള്ളവ എട്ടും ജീയുടെ സ്വതന്ത്ര കൃതികളാണത്രെ.

ആദ്യകവിയായ നിമിഷത്തിൽ, ക്ഷുഭങ്ങളായ നിമിഷങ്ങളെ അല്പമാത്രജീവികളായ ചിത്രശൈലിയായി സങ്കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിമിഷത്തിലെ ഈ നിമിഷത്തെ മുൻനിർത്തിയാണ് കവി ഈ സമാഹാരത്തിനു 'നിമിഷം' എന്ന നാമധേയം കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതും. ചിത്രശൈലിയിലെ തന്മൂലകന്നാനന്ദിച്ചുകൊണ്ടു് അതിവേഗത്തിൽ

* ശ്രീ. കറുപ്പിന്റെ ഉതികളെപ്പറ്റി ഈ ലേഖകൻ 'ഭാഷാകവിത' അഥവാ 'പദ്യസാഹിത്യചരിതം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചെഴ്ചിച്ചുള്ള നിരൂപണത്തിലേക്കു വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയെ ഛണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പാടിപ്പാൻ പോകുന്നതുപോലെതന്നെയാണല്ലോ, ജീവിതമാകുന്ന കടുത്തതിലെ മേഘവാസലിപ്പുകൊണ്ട് ഓരോ നിമിഷവും മനുഷ്യൻ പിന്നിലേക്കു തള്ളുന്നത്. അതിനാൽ ചിത്രരചനയെ നിമിഷത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമായി കല്പിച്ചത് അഭിനന്ദനിയമായിട്ടുണ്ട്. നിമിഷത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തെ അനുവാചകഹൃദയങ്ങളിൽ പതിയത്തക്കവണ്ണം കവി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുക:-

“മുനീൽനിന്നേത്തുന്ത, പിന്നിൽ മായുന്ത
മിന്നലും മണത്തു വേഗമോടെ
ഏഴുനിന്നേങ്ങുനിന്നേകാണവെചിത്രം
തങ്ങുമിക്കൊച്ചുനിമിഷമെല്ലാം?
ഏങ്ങുപോയെങ്ങുപോയ മായുന്ത ഭാവന-
യിങ്ങു പകച്ചുമിഴിച്ചുനിൽക്കെ?”

മിന്നൽപ്പിണരിനെ അതിരയിക്കുന്ന വേഗതയിൽ നീ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും മാഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്തും വൈചിത്ര്യം നിറഞ്ഞ നിമിഷപ്പമ്പരങ്ങളെ നിന്നുറച്ചിട്ടുണ്ടെന്നോ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? എന്റെ ഭാവന പകച്ചുമിഴിച്ചു നിൽക്കുവാനെന്ന നിന്നുറച്ചിട്ടുണ്ടോ? എവിടെപ്പോയോളിക്കുന്നു? ജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യത്തെപ്പറ്റി നമുക്കു സൂക്ഷ്മമായ അറിവൊന്നുമില്ലെന്നുള്ള വസ്തുതയും ഇവിടെ വ്യഞ്ചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവാസ്തവികമായിട്ടുള്ളതകങ്ങളെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുവാനും നിമിഷത്തിൽ കവി യത്നിച്ചിട്ടുണ്ട്—

“കളിയെക്കൊണ്ടുനടന്നോരമകൻ
മട്ടിലുഴയുന്ന കർമ്മമെല്ലാം
തന്നുടെ തന്നെയോയ ഫലങ്ങളെ-
ച്ചെന്നുകണ്ടാൻ പുണർനീട്ടുമാ!
ചിഞ്ചുചിറകിന്റെ കാറ്റിനാൽ പാപിതൻ
തെങ്ങിൽ ചലിക്കട്ടെ ജീതിനാളം!”

തന്റെ കളിയെ മോന്ത കാണാൻ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു മാതാവിന്റെപ്പോലെ ശ്രീവിധകരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങൾ അതാതിന്റെ ഫലങ്ങളെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നു. ജന്മജന്മങ്ങളിൽക്കൂടി ജീവിയെ അനുപമം അനുഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നന്നാണല്ലോ കർമ്മം.

ഫലം. അതിന്റെ അലംകരണിയതയെ നമുക്കു പരാമർശിക്കാൻ സാധിക്കുകയിൽ അനേകം ഉപാധ്യനത്തരവഴി തൽക്കണ്ഠാക്കരം പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ അനുസ്മരണ ഇതയവസാനത്തിൽ ഭക്താവകന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വന്നുചേരാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ ചിഞ്ചുചിറകിൽ നിന്നുപറച്ചുവന്ന കാറ്റിന്റെ അധർമ്മകാർമ്മികന്റെ ഹൃദയത്തിൽ യുവത്തിന്റെ തീക്കുഴൽ ചലിക്കുമാറാകട്ടെ എന്നുള്ള ഉദ്ബോധനം സഹൃദയഹൃദയത്തിൽ രാജിപ്പിച്ചും ചൊന്നുതന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള പല അംഗങ്ങളും ആദ്യർത്ഥ്യരവും പ്രയോജനപാപമായിട്ടുണ്ടെന്ന വിസ്താരം പറയാം. എന്നുവരികിലും പ്രസ്തുതകവിതയിൽ ചിലേടത്തു “ആരയങ്ങൾക്കു” അല്ലെങ്കിൽ അദ്ധ്യക്ഷ സംഭവിക്കുന്നില്ലേ എന്നു സംശയമുണ്ട്. കെച്ചുനിമിഷങ്ങളുടെ അത്തുതാമസമായ അടയരക്കിയെ സ്മരിപ്പിക്കുന്ന ഒരുഭാവം നോക്കുക:-

“ആരയമൻ കഴുതമല്ലോതോ നിമിഷമ-
പ്പത്രംകിട്ടിച്ചതു പാറിപ്പോയാർ
അണ്ഡകടാഹവും മുൻപോട്ടു മുൻപോട്ടു-
ച്ചുണ്ടയാം വേഗത്തിൽ നീങ്ങീടുന്നു!”

കോടാനുകോടി താരാപഥങ്ങളും നക്ഷത്രലോകങ്ങളും ഓടങ്ങിയ ഈ ബ്രഹ്മാണ്ടലോകം ഉരതിവീഴ്ത്തിക്കൊടുക്കുന്ന ഒരു ബലുൺപോലെ അന്തിമിഷം അനേകായിരം മൈൽ വീതം വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും, അതിന്റെ വിസ്തൃതി അപരിമേയമാണെന്നും ഉള്ള അഭിനവജ്യോതിർജ്ജ്വലങ്ങളിൽ ചിലത്തുകൾ താഴ്ന്നുനിന്നുനിന്നുനിന്നു ഓർത്തിരുന്നാൽ മാത്രമേ മേലുൾപ്പെട്ട വരികളിലെ ആരയം ഒരു വാചയിതാവെന്നു പുണ്യമായാസപദിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ ഇതിലെ പുണ്യാദയുടെ കല്പനം സഹൃദയഹൃദയത്തിൽ ശരിക്കു പതിയത്തക്കവണ്ണം വ്യക്തമാക്കുന്നതിനാൽ കവിയുടെ ആരയത്തെ അനുപമം അനുഗമിക്കുവാൻ അനുവാചകർക്കു അല്ലെങ്കിൽ വിഷമം നേരിടുന്നുണ്ടെന്നും പറയാതെ തരമില്ലെന്നാൽ ഇതിലെ ചില ചിന്താരകങ്ങളിൽ മനസ്സു നിർവൃതികൊള്ളുവാൻ ഇവക ചിപ്പ്

വിഷയങ്ങൾ വായനക്കാർ വിസ്മയിച്ചുപോകയും ചെയ്യുന്നു.

“ആരും തന്നെങ്കിൽ സകലപ്പായ ക-
ബാബിന്റെയത്രയും പോക്കണം ഞാൻ?”

കവിയുടെ ഈ സദൃശം മനുഷ്യനെ ഇരത്തി
ചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ പോരുന്ന ഒന്നാണ്. ആദ-
ർശരൂപങ്ങളിൽ സകലരൂപങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുകൊ-
ണ്ടു ഞാൻ എത്രകാലം ഇങ്ങനെ കഴിച്ചുകൂട്ടണം?
എന്നാണോ, എത്രകാലം കഴിഞ്ഞാലായിരി-
ക്കട്ടോ, വസ്തുസ്ഥിതികളുടെ സാക്ഷാൽ സ്വരൂ-
പം മനുഷ്യൻ ഒന്നിക്കുവാൻ പോകുന്നത്? അ-
ഥവാ അങ്ങനെ വാസ്തുവികമായുള്ള അറിവി-
ന്റെ പുണ്യത എന്തെങ്കിലും മനുഷ്യനു സിദ്ധിക്ക-
ട്ടോ എന്തോ? എത്ര അതാധവും വിതാലവുമാ-
യ മരാനയമാണ് “മിതാക്ഷരാത്മങ്ങളെക്കൊണ്ടു” ക-
വി ഇവിടെ നിരവധിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു വി-
മാരതീലന്മാരായ വിചാർണങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു-
റിയട്ടെ.

ഒരു വീടിക്കാരന്റെ കടയ്ക്കരികത്തു കത്തി-
ക്കൊണ്ടിരുന്ന ചൂട്തീയിൽനിന്നു വണ്ണപ്പുത്യാ-
സംകൂടാതെ,

“നായ, രീഴവ, ശ്രീസ്തൂപൻ, മുഖൽമാ, നൊ-
രേനീയാ-
ലായവരുടെ വീടി കൊളുത്തിക്കുന്നു
പോയ?”

അതുകണ്ടപ്പോൾ കവിക്കണ്ടായ സമത്വബോ-
ധത്തിന്റെ സന്താനമാണ് “ദേരതീയി”ൽ ഉ-
യിർപ്പുണ്ടു നിലകൊള്ളുന്നത്.

“കേവലമോരോമെതന്യത്തിനാൽ ജഡത്തി-
ന്മേൽ
ജീവബിന്ദുവെപ്പിച്ചിപ്പിച്ചു നാം ഒഴുത്തികൽ
എന്തിനു ഭാഷിമാനങ്ങളാലിടട്ടിൽപ്പെ-
ട്ടുനിയും കലഹിച്ചും ജീവിതം കെടത്തുന്ന്!”

മോരോമെതന്യത്തിൽനിന്നും ഉല്പത്തിയായി അ-
വസാനം മോരോമെതന്യത്തിൽത്തന്നെ മരണമു-
പോകുന്ന ഏകോദരസഹോദരന്മാരായ നാം ജാ-
തിമതതൊഴിലുകളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു പരസ്പരം
കലഹിച്ചുകഴിയുന്നതിന്റെ അർത്ഥത്തുതന്നെ എത്ര
ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ ഇവിടെ ഉദ്ബോധി-

പ്പിച്ചിരിക്കുന്നു! അന്യായവക ഏതെങ്കിലും
ആത്മപതിയത്തകുമാണ്ണം പരമാന്തവക്താ-
ക്കിക്കൊണ്ടാണ് കവി ഈ ഉദ്ബോധനം ചെയ്യുന്നതെന്നു കൂടി നാം മോക്ഷേണതാണ്.

മുടിയെ തൊഴിലാളിവാർത്തതിന്റെ ആദ-
ർമായും യഥാർത്ഥ സമത്വം തന്നിടത്തും ഐ-
ക്യവും ഉൽക്കൊള്ളുന്ന ഭാവിയുടെ രാഷ്ട്രത്തി-
ന്റെ പ്രതിരൂപമായും മറ്റും കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്
ആലോചനാമുതമെന്നു പറയാവൂ. ദേരതീയി-
ലെ സിംബോളിസത്തിന്റെ കാന്തിയും മൂല്യവും
അവതാരികയിൽ സവിസ്മരം പ്രതിപാദിച്ചി-
ട്ടുള്ളതു ഭാവുകന്മാരുടെ സവിശേഷമായ പ്രശ-
സ്തി വിഷയീഭവിക്കേണ്ട ഒന്നതെന്നു, ധന്യാത്മ-
കമായ മേൽകൃഷ്ട കവിതയുടെ, വസ്തുസ്ഥിതി-
യുടെ സഭാവധാനികളിലൊണ്ണു കടക്കുന്ന മേൽ-
കൃഷ്ടകവിതയുടെ, ഉന്നമ മാതൃകയാണു പ്രസ്തു-
തകൃതിയെന്നു അസവിശ്വമായിപ്പറയാം. അതി-
ഷ്ടമായൊരു വാച്യാർത്ഥവും, അതിനേക്കാൾ
വിതീഷ്ടമായൊരു വ്യാഖ്യാനവും ആപാദിച്ചു
സം പ്രസ്തുത കവിതയിൽ പ്രകാശിക്കുന്നതെന്നു
മറുക്കും.

“അവക്കകാരി”യെ ഗ്രാമത്തിലെ സംസ്കാരത്ത-
ളുടെ മാലിന്യങ്ങളെ കഴുകിക്കളയുന്ന കാലമാ-
ക്കി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവളുടെ ഭാഗ്യത്തിലെ
പ്രപഞ്ചചക്രീകരണം ആരെയും വിരിപ്പിക്കു-
യും ചിന്തിപ്പിക്കയും ചെയ്യുവാൻ പോരുന്ന ഒ-
ന്നതെന്നു.

“എത്ര മാരിത്രങ്ങളുടേതു പാപത്തിൻമോഹ-
മിത്ര മാക്കെട്ടിനുള്ളിലൊളിച്ചു കിടക്കുന്നു!
എത്രഭർപ്പുത്തത്തിന്റെ ദുർഗ്ഗന്ധമതിൽക്കാണി-
ല്ലെത്ര ജീവിത തീവ്ര പ്രണത്തിൻ കറകളും!
മിക്കതും വെള്ളത്തിന്നും വായുവിന്നുമായേകി-
യ്യാക്കെയുമവൾ തിരിച്ചെത്തിക്കു മോരോ വി-
ട്ടിൽ”

എന്നീഭാഗങ്ങൾ നോക്കുക.

“ആദായ”ത്തിൽ വീണാനിർമ്മാണത്തെ പല-
തെ പാവനമായ സാമൂഹികജീവിതത്തി-
ന്റെയും, തലപ്പെട്ടിന്മർമ്മാണത്തെ ഇന്നത്തെ
കളങ്കപങ്കിലമായ സാമൂഹിക ജീവിതത്തി-
ന്റെയും പ്രതിരൂപങ്ങളാക്കി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

കാർത്തികത്തിൽ വെട്ടിയൊരു കെട്ടിയൊരു ഇട
കാർത്തികത്തിൽ വിജയകൃഷ്ണൻമാർ, ആന
മാന്യരായവർ പ്രായാണ വന്യരായവർ
ഇന്നത്തെ ജീവിതത്തിൽ കൂടെ ഒരു വെട്ട
മേൽ വെട്ടേറ്റ മിഖ നാദിയാർത്തംകൂടി
ഇതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നില്ലെന്നും മിഖി
കൊടുത്തു.

“വെട്ടുവാളി”യിൽ അനന്തനന്തൻ മനുഷ്യാ
കൃത്തിന്റെ പ്രതിരോധം. മറക്കായ വെട്ടുവാ
ളത്തിന്റെ പ്രതിരോധമായി കളിച്ചിരിക്കുന്നു,
എന്നാൽ ഇതിലെ അനന്തനന്തൻ നകളുടേപ്പി
യെക്കൊണ്ടുമാത്രം ഒരിക്കലുമിരിക്കുന്നതി
നാൽ മാത്രമാണ് കളയാമെന്നു കാണാതെ
കൊല്ല

“ഉല്ലാസിയുമാർ സദൈകലംഗനം -
കല്ലുപാദായം കാണിക്കട്ടെ”

എന്നിങ്ങനെ മറക്കേത്തുടർന്ന് അർപ്പാകമാ
ക്കേയും നോക്കിക്കാണുന്ന അനന്തനന്തൻ കാടി
ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. “നടക്കട്ടെ” എന്നുകുതി
ച്ചിട്ട്.

“സംഗമം വിട്ടുപോകാൻ നിയ്യം -
മേൽമേ കെട്ടുപോന്ന മാറ്റം”

പോകട്ടെ വിട്ടുപോകാൻ യെനിയായ പരാ
യെക്കൊണ്ടു മാറ്റിച്ചെടുത്തി. ആ സാമ്രാജ്യം
മാറ്റിക്കൊടുക്കേ പാറ്റമാക്കിത്തീർന്നു.

“വിദ്യായാം”, 1947—ആഗസ്റ്റ് 15-ാംതീ
യതി നമുക്കു വാഴിയമ്പരത്തും വരിക്കുന്ന
കിന്റ എന്നൊരു മാതൃകയെക്കുറിച്ച്, കൊണ്ട്
നൂറു മൂപ്പിംഗിളം കോട്രസ്രായി വേദാൽ പ്രദ
വെട്ടി നന്തേയ സന്ധിപരിശ്രമം പരാമയ
ച്ചെട്ടിന്റെ ഒരു പ്രതിബിംബനമാണ്. സാ
മ്രാജ്യമാണെന്നിരിക്കെ വിദ്യാനത്തിൽക്കൊണ്ട്
മാറ്റിച്ചു മനുഷ്യാനായ വിദ്യാം മൂപ്പിംഗിളം കമ്മിൽ
പെട്ടു പാറ്റമാക്കിയെ അതിൽക്കൊടു എ
ന്നു നീട്ടി സമീപിച്ചു വെട്ടുമാക്കിയതായി
ഇതിൽ വെട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. കാലികപ്രശ്നം പ്രകാ
ശിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കാലിയാണിതെന്നു വാദയ
ക്കുന്നില്ലല്ലോ.

കാലികന്റെ കയ്യു മേറ്റാറ്റിട്ടു നാദ
ത്തിലെ കൂടെയായി മേറ്റാറ്റിട്ടാണു “ക

കൊടു” എന്ന കാലിയിൽ വിട്ടുകൊടുപ്പി
ക്കുന്നു. കാലികന്റെയൊഴിവാട്ടി, കാട്ടേ കയ്യു
യായി ഉന്നിച്ചുപറഞ്ഞുനിന്നു പാതിയെക്ക
യോടെ വെട്ടുകളിൽ കൊടുക്കേയും കൊടു
ക്കോണ്ടു കൂടെകൊടു കയ്യൊക്കെ നിർമ്മൂന്ന സാ
സരയെ കാടി നിശിതമായി പരിഹസിക്കുന്നു.

“വെട്ടുവാളി”യിൽ വിട്ടുപോന്ന പാതിയെക്ക
നാദി നന്തേയാടേപ്പിട്ടുപോന്നു മറക്കേപ്പി
എന്നു ഒരു കാക്കിളുകൂടി മനുഷ്യാമാറ്റത്തി
നു കാടി നൽകുന്നു. ഇതും ഇന്നത്തെ പരാ
മതനായും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു കാലിയാണെന്ന
നു പാദയെക്കുന്നില്ലല്ലോ.

അവസാന കൃതിയായ “വെട്ടുവാളി”യിൽ മിഖ
യുടെ അനന്തനന്തനായി നിർമ്മൂകമാണെന്നു
യ മനുഷ്യാനായും മെറ്റാറ്റിട്ടാണു നാദയെ
സ്രമനോഹരമായി വെട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

“വെട്ടുവാളി”യിൽ നന്തേയാടേപ്പി
സുഖമെപ്പിക്കുകയിൽക്കൊണ്ടു മനുഷ്യാനായി
എന്ന പ്രായാണമാണെന്നു മാറ്റിച്ചു
പരാമയന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ വിജയകൃഷ്ണ
മുറ്റാൽ ഉള്ളുകൊടുത്തു.

“കാലികന്റെയൊഴിവാട്ടി” എന്ന കൃതി ഒരു ഗദ്യക
വികയാണെന്നു മേയ സൂചിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.
മേയകൃതിയിൽ, ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രക
കേൻ ശ്രീ. വിശ്വേശ്വരൻ വെട്ടിനോണെന്നു
കോന്നുന്നു. ആരോപാണിണി, അന്തോപാണിണി
എന്നുടേങ്ങിയ അക്കാലത്തെ മിഖ മാതൃക
കൊടുക്കി” ഈ പ്രസ്ഥാനം അന്നു നന്തേ
ക്കൊടുക്കേയായതു്. എന്നാൽ പ്രസ്തുത പ്രസ്ഥ
നം ഇനിയും അധികം വെട്ടാൻ ഇടയായിട്ടില്ല
മേറ്റാറ്റിട്ടായ മിഖപരക്കെട്ടു കൊടുത്തു്
അപ്രായാണപോയ ഒരു മിഖി ഗദ്യത്തിൽ വെ
ത്തിയാൽ ഗദ്യകാലികയാകുമെന്നു വിചാരിക്കുന്ന
മിഖിയാണു്. ആരയെക്കൂടെയും വികാരത്തോ
ടും ആവാകേണ്ടതായ ഒരു നാദം നന്തേയാ
കൊണ്ടു സാധിക്കയാണു് ഇതിൽ മാറ്റിച്ചെടു
ന്ന വെട്ടുകൊടു പ്രായണ വിട്ടുപോന്നുപോ
ന്നതായിട്ടാണു് കാണുന്നതു്. പക്ഷേ, പെട്ടെന്നു
മായ നന്തേയാനായും കാളംകൊണ്ടു നിശി
ന്നു ആകർഷകതയും എത്ര ശ്രമിച്ചാലും സൂപ്പ

SCANNED

S. H. COLLEGE BOATING CLUB.

S. H. COLLEGE GYMNASTIC CLUB.

"PONPULARI" STAGED BY THE DRAMATIC CLUB.

"Thou thy worldly task hast done,
Home art gone and ta'en thy wages."

Dr. C. L. JOSEPH, MBBS, LRCP, MRCS,
S. M. COLLEGE MEDICAL OFFICER,
who passed away on 11-4-'53.

"When a great man dies,
For years beyond our ken,
The light he leaves behind him lies
Upon the paths of men."

— Longfellow.

R. I. P.

വിശ്വീകൃതമായിട്ടുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണിതിനെ. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടത്ര വിഭവം കൈവരികാൻ കഴിയാതെപോയിട്ടുള്ളതും പദ്യസാഹിത്യത്തിലെ "പദ്യമലയാളപ്രസ്ഥാനം" പോലെയും കാര്യമായ പഴിയും പ്രധാനവും പ്രാധിക്യം നിലകൊള്ളുന്നു. ഭാഷയിലെ ഗദ്യകാവ്യപ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഗദ്യമായ ഒരു സ്ഥാനം, പ്രകൃതിയുടെ മഹിമയെ പ്രകീർത്തിക്കുമെന്നുള്ള കർമ്മശക്തികളിൽ എന്ന കൃതിയും സാഹിത്യകരണങ്ങളിൽ സംശയമില്ല.

ശ്രീമാൻ 'ജി'യുടെ തർജ്ജമകളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം ചോദ്യമുണ്ടായിട്ടില്ല. "വിശ്വസലഹി" എന്ന പേരിൽ മാർഗ്ഗവുമായിത്തന്നെ രചിച്ചിരിക്കുന്ന വിവർത്തനം ചെയ്ത തുകകൾ മറ്റൊരു കൃതികളേയും വിവർത്തനം ചെയ്യാനുള്ള കരുത്തുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു സ്പഷ്ടമായി ഉപദേശിക്കുന്നതാണ്. നിമിഷത്തിലെ വിവർത്തനങ്ങൾ ആ ഉപദേശത്തെ വലപ്പെടുത്തുന്നവയുമാണ്.

ശ്രീ. തങ്കരപ്പിനെപ്പോലെ ആദർശമാകാം, ഉന്നതമായ മാനസികവളവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള കവികൾ കേരളത്തിൽ വളരെ കുറവായിട്ടുള്ളു. അങ്ങനെയുള്ളവർ, ക്ഷണമേൽപ്പാടായ കാലികപ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും പാർട്ടിപ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും തങ്ങളുടെ തുലികയെ അധികം മാ

വിപ്ലവിക്കാതെ, സാമൂഹികങ്ങളും സാമൂഹീകരണങ്ങളുമായ ആത്മസമയങ്ങളെ അനുകൂലമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിത്യസമയങ്ങളായ സാഹചര്യങ്ങളിലേക്കുമാണ് കൂടുതൽ നിമിഷമേടുമെന്നും. ശ്രീമാൻ കർപ്പ" പല പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും മാത്രമേയോടെ കൈമാറ്റിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ എഴുതാനാകാതെ അജ്ഞാതമായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു. "ഇന്നുമാൻ നാമെ നീ" എന്ന തുടങ്ങിയ കവിതകൾ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളാണല്ലോ.

"മേലേയും പലകമാനിട്ടുമാ യുവാവെൻ
മാർഗ്ഗങ്ങളുടെ നടകൊള്ളുകിൽ രണ്ടുപേർക്കും
കാലത്തുമിങ്ങിരിക്കും, ഏഴും തുടിക്കും,
ഫാലം വിടുകുമൊരു മിന്നുകൊള്ളുപായും"
(സുഭദ്ര)

കാമുകന്മാരുടെ അഭിനവസാമീപ്യത്തെ അനുഭവിക്കുമ്പോഴുമാണിതികഴിഞ്ഞതും, അമൃതം തന്നെ ചേർത്തുമാകർഷകമായ ഈ പദ്യം കന്നടത്തിൽ, ശ്രീമാൻ ജിയുടെ സാഹചര്യങ്ങളിലേക്കുമാറ്റം നിറവും വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതുന്നവർ. സാമൂഹീകരണങ്ങളെ തട്ടിയുണർത്തുന്ന ഏതൊരു കൃതികൾ നിമിഷത്തിന്റെ കർമ്മത്തിൽനിന്നു കൂടുതൽ ലഭിക്കുവാൻ മാത്രം നാർ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിൽ കുറവിലല്ലല്ലോ.

കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടുള്ള യാത്ര

ഫസ്"സൺ, മാൻറട്ടൻ ട്രാൻസിറ്റ്" മാർഗ്ഗം യാത്രചെയ്തിരുന്ന ഒരു, അടുത്തിരുന്ന ഒരു യാത്രക്കാരനോടു ചോദിച്ചു: "ഇതാ ഈ സ്റ്റേഷൻ ഏതാണ്?" ആ അപരിചിതൻ കൂലിപ്പണിയിൽ മറുപടി പറഞ്ഞു: "കഴും. എനിക്ക് അറിയില്ലല്ലോ. ഞാൻ എന്നും ഈ വഴിയെ യാത്ര ചെയ്യാറുണ്ട്." ആകെ ഈ വഴിയിൽ അങ്ങോട്ടു എത്താൻ എന്തൊരു സ്റ്റേഷനുകളേ ഉള്ളൂ. എങ്കിലും ഞാൻ കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന രണ്ടു സ്റ്റേഷനുകളെപ്പറ്റി മറ്റൊന്നിന്റെയും പേര്" എനിക്കു നിശ്ചയിച്ചില്ല."

ഈ രണ്ടാമത്തെ യാത്രക്കാരനെപ്പോലെയൊണ് നമ്മിൽ പലരും സ്വന്തം കാര്യം മാത്രമാണ് നമ്മുടെ എല്ലാം പക്ഷം. ആത്മരക്ഷയുടെ കാര്യത്തിലും അങ്ങനെയല്ല. നമ്മുടെ അടുത്തുള്ളവരുടെ നമ്മുടെയും നമ്മുടെ ചുമതലയാണെന്നു പലരും വിസ്മയിക്കുന്നു. "എന്റെ സഹോദരന്റെ കവിതകൾ ഞാനാണോ" എന്നാണു ചോദ്യം. അവർ കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യം മാത്രം ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു. വഴിയിലുള്ള ഓരോ നിമിഷവും കയറി ഇറങ്ങുന്ന അനേകായിരം പേർക്കും നാം പ്രദിക്കാറുള്ളു. വഴിയിലുള്ള ഓരോ നിമിഷവും കയറി ഇറങ്ങുന്ന അനേകായിരം പേർക്കും നാം പ്രദിക്കാറുള്ളു. വഴിയിലുള്ള ഓരോ നിമിഷവും കയറി ഇറങ്ങുന്ന അനേകായിരം പേർക്കും നാം പ്രദിക്കാറുള്ളു.

നാം എവിടെനിന്നു വന്നു, എങ്ങോട്ടു പോകുന്നു എന്നു മാത്രം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു മതിയായില്ല. അങ്ങനെയൊന്നിയാതെ അലഞ്ഞുപിടിയുന്നവരെ നേർവഴിക്കു കൊണ്ടുപോകാനും നമ്മുടെ ചുമതലയുണ്ട്. — ഫാ. ജെയിംസ് കെല്ലർ.

പാപമാണ് പാരത്രികസുഖത്തെ ലക്ഷിക്കുക
 ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഭക്താർപ്പവും സാധുജനാനുക
 രമ്പയും ലാഭനീലവും നായകനിൽ കാണണം
 പ്രധാന ഗുണങ്ങളാണ്. ളംഗാരസത്തെ മാ
 ത്രം അറിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യൂ. അതു വി
 ശ്വംഭരമാ സംഭോഗമാ ആകുന്നതിൽ വിരോ
 ധിപ്പെടാതെ നായിക കലീനയോ വേദ്യയോ ആ
 യാ. വേദ്യയാണ് നായികയെങ്കിൽ, കള്ളൻ,
 മദ്യകളിക്കാരൻ, വിടൻ, ചേടൻ മുതലായ
 പാത്രങ്ങളുംകൂടി അതിവഴിയായിരിക്കണമെന്ന
 ന്നുണ്ഡമുണ്ട്.

മാതൃഭരണത്തിൽ രണ്ടുതരം നായികമാരുണ്ട്.
 തൽപതിയായ പുതയും വേദ്യയായ വസന്ത
 സേനയും. അതിൽ പ്രധാന നായിക വസന്ത
 സേനയാണല്ലോ. പ്രകരണത്തിൽ നായകൻ
 പിറന്നാണായിരിക്കണം. പ്രസ്തുതവന, അ
 ബ്ധമാപദകലപകൾ, സന്ധികൾ, മുതലായ
 മറ്റു അംഗങ്ങളെല്ലാം നാടകത്തിലെപ്പോലെത
 ണെ. അങ്കങ്ങളുടെ സംഖ്യ അഞ്ചുമുതൽ പത്തു
 വരെ ആകാം. ചെട്ടനിയുടെ മാലതിമായവം
 പ്രകരണമാണ്. മാതൃഭരണവും ദ്രമകേടികവും
 പ്രകരണങ്ങളാണ്. അവയെ പശ്ചാത്തലമാ
 ക്കിയിട്ടുള്ള മാതൃഭരണവും പ്രകരണമാണെന്നു
 പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ?

കഥാവസ്തു

ഉപയോഗിച്ച് കലീനയും ശിവസത്യാനുമായ
 മാതൃഭരണൻ എന്ന ചേരുള്ള ഒരു സാമന്തമാരനു
 ണായിരുന്നു. കപ്പൽച്ചേരും തുണിയ അപ്പ
 ക്കിക്കിടത്തുമായ നല്ലവർകൾക്കൊന്നു അയാൾ ഭ
 ിഷ്ണായിത്തീർന്നുവെങ്കിലും ഭക്താർപ്പത്തിനു യാ
 കോരു വോദ്ധ്യം സംഭവിച്ചിരുന്നില്ല. ആ ന
 റത്തിൽ ഉത്തമമായ ഒരു മാന്യസ്ഥാനം അ
 യാൾക്കു നല്ലപ്പുഴിതന്നു.

സമ്പന്നനായും രൂപസമ്പന്നനായും ഗുണാഭി
 നയും ആയ വസന്തസേന എന്നൊരു ഗണിക
 ഉപയോഗിച്ച് വാസികൾക്കു നയനാസേവനകയാ
 ഡി പരിവേഷിച്ചിരുന്നു. ഒരു ദിവസം പുറപ്പ
 റപ്പാട്ട് സമയത്തു അവർ മാതൃഭരണനെ കാ
 ണേണതിനിയോഗിച്ച്. യാദൃക്മകമായ ആ സന്

ദനം അവരുടെ പരസ്പരാനുരാഗത്തിനു കാരണ
 മായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ, ധനമാത്രമല്ലയായ
 ഗണികയിൽ നി:സ്വനായ തന്റെ അഭിനിവേ
 ടം അസ്ഥാനഗതമാണെന്നു കരുതി ചാരുഭരണൻ
 തന്റെ വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ശ്രമി
 ച്ചു. വസന്തസേന ജനനംകൊണ്ടു വേദ്യയാ
 യിരുന്നുവെങ്കിലും വൃത്തികൊണ്ടു കലശ്ശീയായി
 തന്നതിനാൽ തന്റെ അഭിരതിയെ ഗോപനം
 ചെയ്യുന്നതിനു തുനിഞ്ഞില്ല.

രാജസ്യാഖരണം പട്ടവകനുമായ സംസ്ഥാനകൻ
 തന്റെ കാമസംപൂർത്തിക്കു വസന്തസേനയെ ഉ
 പഭോഗസാധനമായിക്കരുതി അവളെ അലട്ടി
 വന്നിരുന്നു. അവർ അയാളെ സോപഹാസം
 ഭംഗിച്ചുമാത്രം. അല്ലനായ ചാരുഭരണനിലുള്ള
 പ്രേമംകൊണ്ടാണ് തനിക്കവർ വരഗതയായി
 തീരാത്തതെന്നറിഞ്ഞു മുഖം മുർഖനുമായ
 സംസ്ഥാനകൻ ചാരുഭരണനിൽ പകയുണ്ടായി.

സംസ്ഥാനകൻ വികാരവിഷ്ണുനായി ഒരു ദി
 വസം സസ്യാസമയത്തു സോപകനായ വിടനു
 മാത്രം രാജവീഥിയിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കവെ
 യദൃച്ഛയാ വസന്തസേനയെ കണ്ടെത്തുന്നു. അ
 യാൾ അവളെ ബലാൽക്കാരണ വിടിക്കാൻ
 തുനിഞ്ഞപ്പോൾ, അവർ രക്ഷമാർഗ്ഗംതേടി
 ളെട്ടിത്തുടങ്ങി. മൂന്നുപേരുംകൂടി ഇങ്ങനെ ഭാഗ
 നതിനിടക്കു വിടന്റെ സഹായത്താൽ വസ
 നസേന തന്റെ പ്രണയപാത്രമായ ചാരുഭരണ
 ന്റെ ഗൃഹത്തിൽക്കയറി രക്ഷപെട്ടു തന്റെ
 വിലയറിയ ആരോണങ്ങളെ അവിടെ സൂക്ഷി
 ക്കാനെന്ന വ്യാജേന എല്ലിട്ടിട്ടു നിലവെച്ചു
 തുണിയത്താഴുകൂടി സ്വഗൃഹത്തിലേക്കു തിരി
 ച്ചെത്തി. ഈ സമാഗമം അവരുടെ അന്തരാ
 ഗതിയെ കൂടുതൽ വോഷിപ്പിച്ചു.

വസന്തസേനയുടെ പരിചരിക്കാറിൽ മദ
 നിക എന്ന യുവതി ഏറവും രൂപവതിയായി
 രുന്നു. അവളുടെ രാവഹാവാദികളാൽ ആകൃ
 ഷ്ടനായ ഗർവ്വലകൻ എന്നു ഒരു സാഹസികബ്രാ
 ഹ്മണൻ അവളെ പരിണയിക്കുവാൻ ആഗ്രഹി
 ച്ചു. അയാൾ പാടലീപത്രത്തിൽനിന്നും ഉപേ
 യിനിൽ വന്നു താരസിക്കുകയായിരുന്നു. സ്വേ
 ഹിതം സാധിക്കുന്നതിനു എത്ര സാഹസികവും

വിനിമയമായ പ്രവൃത്തിയെപ്പറ്റിയും അയാൾക്കു മനോഹരമായിത്തീർന്നു. വസന്തനയുടെ ദാസ്യത്തിൽനിന്നും മരണകരമായ മോചിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി നാം സന്യാസിക്കുന്നതിലേക്കുള്ള വഴിയെടുക്കാൻ ആരണമുണ്ടായി. മരണകരമായ കാരണമെങ്കിലും, ഭക്തിയിൽ അയാൾ ചോരയെപ്പറ്റിയുള്ള തന്റെ നൈവൃത്യത്തെ പ്രശംസിക്കുന്നതിനുള്ള നിലയിലായി. അയാൾക്കു നാം കർമ്മങ്ങളാലോ അയാളുടെ മോചനത്തിനു വിഷയമായ ഗാനം മാതൃഭരണഗാനം മൃത്യുവസ്തു വസന്തനയെ സൂക്ഷിക്കാനല്ലിട്ടിരുന്ന ആരണങ്ങളായിത്തീർന്നു. അതിനാലേയും ആ ആരണങ്ങളെ ഗർവ്വിലകൻ മരണകരമായിത്തീർന്നു. അതു സ്വാമിനിയുടെ വകയാണെന്നു അയാൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. വസന്തനയെ ഈ പരമാർത്ഥമറിഞ്ഞാൽ അതു അയാളുടെ പ്രണയബന്ധത്തിനു വിമോചകമായിത്തീരുന്നതായിത്തീർന്നു. മരണകരമായ കാരണമില്ലാതെ അയാളുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ സരിച്ചു തീർന്നു. അയാളുടെ പ്രതിപത്തയ്ക്കായി നമുക്കു ആ ആരണങ്ങളെ വസന്തനയെ കൊണ്ടു കൊടുക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കുന്നു. വസന്തനയെ ഈ വകയുടെ ഗൃഹസംഭാഷണം മൂലമുള്ള കേട്ടറിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ ആരണത്തെ യാതൊരു തടസ്സവും പാതയെ തിരിയെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു അയാളുടെ പ്രണയപ്രതീക്ഷകളെ സഫലമാക്കിത്തീർന്നു.

വസന്തനയെ സൂക്ഷിക്കാനല്ലിട്ടിരുന്ന ആരണങ്ങൾ അപഹരിക്കപ്പെട്ടപ്പോഴേക്കു കാരണങ്ങളായിത്തീർന്നു. മാതൃഭരണൻ വിനമ്രനായി. അതിനു പകരം തന്റെ ധർമ്മത്തിലൂടെ ഏറ്റവും വിശ്വസിക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരു വിദ്വേഷകൻ മലാളിതം വസന്തനയെ എത്തിച്ചുകൊടുത്തു. മറ്റുള്ളവരുടെ പണയം ചെയ്ത ആരണങ്ങൾ മേൽപ്രകാരമേയും അതിനു പകരമായി ഈ മറ്റൊരു സിദ്ധിച്ചുകൊടുത്തു എന്നും വിദ്വേഷകനോടു മാതൃഭരണൻ പറഞ്ഞുവെച്ചു. ആരണം കളവുപോയതായി പറഞ്ഞാൽ മനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയല്ലാതെ ഈ ഭക്തിനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന മാതൃഭരണൻ ആ വിശ്വസിച്ചു.

ഈ വസ്തുക്കളെ മാതൃഭരണൻ കൊണ്ടു മൃതനെ വ്യാജപ്രസ്താവനപരപ്പെടുവിക്കുന്നതെന്നു സാമാന്യജനം കരുതുകയുള്ളതായും ആ സാധുവിശ്വസിച്ചു.

മേൽപ്രകാരം (വിദ്വേഷകന്റെ വേദ) വാങ്ങുന്ന കെട്ടുകഥ കേട്ടപ്പോൾത്തന്നെ മാതൃഭരണൻ അഭിമാനത്തിൽ സന്തുഷ്ടനായിത്തീർന്നു. വസന്തനയെ അയാളെ അകമഴിഞ്ഞു ആരായിച്ചു. കളവുപോയ ആരണങ്ങൾ തന്റെ കൈയിൽത്തന്നെ തിരിയെ എത്തിച്ചേർന്നു സന്തോഷവാർത്ത തന്റെ കമിതാവിനെ അറിയിക്കുവാനായി വർഷപാതത്തെക്കൂടി വകവെക്കാനുപയോഗിച്ചു. മാതൃഭരണൻ ധർമ്മങ്ങളുടെ മറ്റൊരു വസന്തനയെ അയാൾ എല്ലിച്ചുവെങ്കിലും ആധികാരവർത്തിനിയായ അയാൾ അതു വാങ്ങിയില്ല. വസന്തനയുടെ വേഗതകൃത്യത്തിൽ ദൃഢമായിത്തീർന്ന മാതൃഭരണൻ അയാളെ സ്വഗൃഹത്തിൽ താമസിപ്പിക്കാനു അനുചിതമാണെന്നു വിചാരിച്ചു അദ്ദേഹം ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ അയാളോടൊന്നിച്ചു പച്ചക്കറമ്പുകൾ ഉല്പാദനത്തിലേക്കു പോകുന്നതിനു കരുണിച്ചു. അദ്ദേഹം മാതൃഭരണൻ പോകുമ്പോൾ വസന്തനയെ പിന്നാലെ വരുന്നതിനു ഏർപ്പാടു ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ കാലമേഴുകൊണ്ടു അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു അന്ത്യം മരണമായി.

അന്നത്തെ രാജാവു പ്രജാധികാരികളെ അറിയിക്കുന്നതിൽ തല്പരനല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അയാൾ അദ്ദേഹത്തെ ചൊല്ലിത്തന്നു. ചാലക്കുന്നായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേദം. രാജാവു കോമ്പാസങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഉദ്യോഗിയായ രാജാധികാരി അതിലേക്കു ഉദ്യോഗത്തിനായി നിർദ്ദേശം കാട്ടിത്തുടങ്ങി. അന്നു സിദ്ധഭരണത്തിൽ മനങ്ങൾക്കു പുണ്യവിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. ആർക്കും എന്ന ഗൃഹസന്ധനം പ്രവർത്തിക്കുന്നതായ ഒരു വ്യവസ്ഥയ്ക്കു പാലകനെ നിയമിച്ചു രാജാവായിത്തീരുന്നതെന്നു ഒരു സിദ്ധൻ പ്രവചിച്ചതിൽ സന്തുഷ്ടനായിത്തീർന്നു മനങ്ങൾക്കു

മുക്തനായനായി കളിച്ച് പാലകനെ
 പാലകനായനായി കളിച്ച് പാലകനെ
 പാലകനായനായി കളിച്ച് പാലകനെ
 പാലകനായനായി കളിച്ച് പാലകനെ

വർദ്ധമാനൻ എന്ന മാതൃദത്തന്റെ വ
 ഷിക്കാർൻ, തന്റെ യജമാനന്റെ ആജ്ഞയനു
 സരിച്ചു വസന്തസേനയെ ഉദ്യാനത്തിലേക്കു കൂ
 ളിക്കൊണ്ടു പോകാൻ സുദ്യോദയത്തിനു മുമ്പെ
 കണെ വാണി രജ്യാനാക്കി പടിവാതുക്കൽ നിറ
 ത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ മാതൃദത്തന്റെ പുത്ര
 നായ രോഹസേനനെ കളിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്, അ
 വനെ പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള വാണി ഉണ്ടാക്കുന്നതി
 ന്നു തന്റെ മെച്ചിലവണിഞ്ഞിരുന്ന ആരോണന്റെ
 അഴിച്ചു അവനു സമ്മാനിച്ചു, രസിപ്പിടുന്ന വ
 സന്തസേനസമയംപോയതിന്റെയും, വസന്ത
 സേനയുടെ വരവിനു ഇനിയും താമസമുണ്ടാവുമെ
 ന്നു ചിന്തിച്ചു വർദ്ധമാനൻ സ്രീഭഗവതുമുഖേ
 ന്നു സമ്മാനത്തിനു കൂടുതൽ സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന
 തിനുവേണ്ടി വാണിയെ വാണിപ്പുറയിലേക്കു ന
 യ്ച്ചു. ഇതിനിടക്കു നേരിട്ട അത്യാഹിതമാണു
 കഥക്കു സമുദായ പരിവർത്തനമുണ്ടാക്കിയതു്.
 അതായതു് ആ അവസരത്തിൽ, രാജസ്യാവ
 ന്നു ആജ്ഞയനുസരിച്ചു, അയാളുടെ വാണിക്കാ
 രന്തായ സമാവകാശം തന്റെ വാണി പുഷ്പക
 രണ്യോദ്യാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ
 മാതൃദത്തന്മാരുടെയും പടിക്കൽ അല്ലമാനന്മാ
 ന്മാരുടെയും, മുൻപിൽ തിങ്ങിനിന്നിരുന്ന അവ
 ഷികളുടെ തകിയ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനായി
 ഇറങ്ങിപ്പോന്നു.

ഈ അല്ലനിമിത്തത്തിനുള്ളിൽ, ചെളിയിൽ
 പാത്രം സന്നദ്ധയായി വസന്തസേന പടിക്കൽ
 പൊന്നായി നില്ക്കുന്ന വാണി മാതൃദത്തന്റെതാ
 രണ്യോദ്യാനത്തിലായി അറിഞ്ഞിടത്തുകയറി കൂടുപ
 കളിട്ടു കേൾക്കോണ്ടു നിന്നു് തയ്യിരിപ്പിച്ചു.
 സമാവകാശം തിരിയെവന്ന വാണി അടിച്ചുകൊ
 ണ്ടു പോകുകയും ചെയ്തു.

വർദ്ധമാനൻ വാണി തിരിച്ചെടുത്തി തിരിയെ
 വന്നു നിൽക്കുമ്പോൾ തയ്യിലകനാൽ ബന്ധന
 മോചിതനായ ആർക്കൻ ഓടിവന്നു ആ വാണി
 അള്ളിൽ രക്ഷനേടി. അയാളുടെ കാലിലെ
 മാതൃദത്തന്റെ തലയും വസന്തസേനയുടെ കാൽ
 ത്തിലുമിടർന്നതാണെന്നു തെറ്റിപ്പറിച്ചു വർദ്ധ
 മാൻ വസന്തസേന വാണിക്കുള്ളിൽ കയറിയ
 തായിക്കെത്തി വാണി നടത്തിത്തുടങ്ങി. വാണി
 വെച്ചു ആർക്കനെ തിരക്കി നടന്നു പോയിപ്പോ
 കാർ വാണി പരിഭയപ്പെട്ടുചെങ്കിലും ആർക്കനെ
 ബഹുമാനിച്ചിരുന്ന ഒരു പോയിപ്പോകാൻ തന്റെ ന
 യോപായങ്ങൾകൊണ്ടു വാണി നിർദ്ദാപം ഉദ്യാ
 നത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. തന്റെ വാണിക്കു
 ള്ളിൽ വസന്തസേനക്കു പകരം ആർക്കനെക്കണ്ടു
 ഭിന്നാനുകമ്പിയായ മാതൃദത്തൻ അവനെ ബ
 ഹുമാനപുഷ്പം ഇരുമായി ശാന്തയാക്കി. വ
 സന്തസേനയെ കാണാത്തതിനാൽ മാതൃദത്തൻ
 വ്യാകുലനായി അവളെ അന്വേഷിച്ചു സമാ
 ഹരത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ, അവൾ അപ്പോൾത്ത
 നെ വാണിയെപ്പോയതായി അറിയാൻ ഇ
 ടയായി. രോഹസേനനെ കളിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന
 തിനു അവൾ സ്വസ്താനുഭവങ്ങൾ മുഴുവനും അഴി
 ച്ചു കൊടുത്തു വിവരവും അപ്പോൾ വെളിച്ചെ
 ട്ടു. അവളുടെ ആ ആരോണമാനത്തെ ഇഷ്ടപ്പെ
 ടാത്ത മാതൃദത്തൻ അതു തിരിയെ കൊടുക്കാ
 നായി വിട്ടുപോകുന്നില്ലെല്ലാ.

വസന്തസേനപുഷ്പകരസാഗ്യാനത്തിലെത്തി
 യപ്പോഴാണു താൻ മഹാനവവാണിയിലാണു ക
 യറിയതെന്നുള്ളു വസ്തുത ധരിച്ചതു്. "മിളിതം
 പദ്യേതമം മാസ്തികയാലതയാ" എന്നു ഉണ്ണായി
 വാർത്ത പാഞ്ഞമട്ടിൽ സായമേ കരതയായി
 തീർന്നു വസന്തസേനയോടു ചതുരപായങ്ങൾ
 പ്രയോഗിച്ചു രാജസ്യാവൻ തന്റെ പ്രണയാഗ്ര
 ങ്ഗനകൾ ആവർത്തിച്ചുതുടങ്ങി. ഒന്നിനുമാവൾ
 വഴങ്ങിപ്പോന്നു കണ്ടപ്പോൾ ആ ദൃഷ്ടൻ അവളെ
 കഴുത്തിനു ഒന്നിച്ചു കൊന്നു താഴെക്കളിയിട്ടി
 ട്ടു ഓടിപ്പോയി. എന്ന മാത്രമല്ല, കൊല്ലാ
 തകരുന്നും മാതൃദത്തനിൽ ആരാധിക്കുവാൻ
 ള്ള പ്രയത്നവും ആരംഭിച്ചു. ആദ്യമായി അ

മാർഗ്ഗം രാജസ്ഥാനെന്ന് ബാധകമാക്കാൻ സംസ്ഥാനകൾ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന അറിയിച്ചെടുത്തതാണ്. യാതൊരു സംസ്ഥാനവും നൽകിയിട്ടില്ലാത്ത ഓരോ സംസ്ഥാനം ജനകീയ ഏരിയകളും വിട്ടുപോയതിന് ശേഷമാണ് ഇത്. മാർഗ്ഗത്തിൽ കോർട്ടുകൾ അറിയാതെയാണ് സംസ്ഥാനകൾ നൽകിയ മാർഗ്ഗത്തിന് കൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. എന്നാൽ നൽകിയിട്ടില്ലാത്ത വിഭാഗം വേർതിരിക്കാനായ സംസ്ഥാനകളും കൂടി അവനെ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ്.

“രാജസ്ഥാനിൽ താൻ
രാജാ കാര്യമാക്കി
രാജസ്ഥാനിൽ സ്വയം അതും
രാജാവാൻ തന്നെ പതി.”

എന്ന അജ്ഞാതരൂപി നിമിത്തമാക്കിയിട്ട് വെച്ചുപോയി അവൻ വെട്ടിക്കൊണ്ടു പോയ അറിയികൾ ആദ്യം സംസ്ഥാനങ്ങളിലും “സത്യം ചെയ്യാനാകും” എന്ന പ്രമോണയെ സാധൂകരിച്ചുകൊണ്ടു മേയ്ക്ക് സത്യം ചെയ്യാനും മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നൊഴിയാനും കെട്ടിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്ത സംസ്ഥാനകൾക്ക് സമാർത്ഥ കരാറുകാരനുള്ളതും വെട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. അപ്പോൾ അയാൾ വധശിക്ഷക്ക് അർഹനായിത്തീർന്നു എങ്കിലും ഉദാഹരണമായി മാർഗ്ഗത്തിൽ അനുകൂലമായി

“ശ്രീ ശങ്കരൻ മിശ്രൻ
ശസ്ത്രത്തിൽ പാതകം തന്നെ
അപകാരത്തിൽ ബന്ധം -
മുഖകാരം വെട്ടിക്കൊന്നാൻ വധം”

എന്നിങ്ങനെ ജീവപര്യന്തം നേരിടാൻ രക്ഷപ്പെടുകയാണ്. ഇത്തരം അപകൃഷ്ടമാത്രങ്ങൾ നായകന്റെ ഗുണോൽക്കർഷണം ഏറ്റവും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു.

വിദ്വേഷകൻ

മാർഗ്ഗത്തിൽ വിശ്വസ്തരായിട്ടുള്ള വിദ്വേഷകൻ മാർഗ്ഗം സാധൂകരണ പ്രവർത്തിയും മാർഗ്ഗത്തിന് ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. ആ സാധൂകരണത്തിൽ ശക്തികളെ വെട്ടിക്കൊന്നു വെട്ടിക്കൊന്നു സമാധാനത്തിലേക്ക് എടുത്തു

യാർക്കും അർഹമല്ലാത്തതാണ്. മാർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെ വധശിക്ഷയെക്കൊണ്ടും മിശ്രപ്പെട്ടപ്പോൾ മാർഗ്ഗത്തിലും പരസ്യം തുടർന്നുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്ത വിദ്വേഷകന്മാരും തുടർന്നു. മാർഗ്ഗത്തിൽ ഏതാനും മാർഗ്ഗത്തിൽ വിദ്വേഷകൻ സഭാ സന്നദ്ധനായിരുന്നു. അയാൾ വെട്ടിക്കൊണ്ടു പോയിട്ടുണ്ട്. വിദ്വേഷകന്മാരേയും പലരും മിശ്രപ്പെട്ടപ്പോഴാണ് മാർഗ്ഗത്തിൽ പറ്റിക്കൊണ്ടു പോയി.

**മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നൊഴിയാനുള്ള
മാർഗ്ഗം സാധൂകരിക്കാനുള്ള
സ്ഥിതിഗതികൾ**

മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും പരിഷ്കരണം വിഭജിക്കാനായി വ്യക്തമായും പലർക്കും ഒരു വാണിജ്യകേന്ദ്രമായിരുന്നു. അനേകം പനികരായ കുടുംബങ്ങൾ അവിടെ വസിച്ചിരുന്നു. അന്യരേതരങ്ങളിൽനിന്നും ഭീതിപ്പെടാതെ പനികരായ കുടുംബങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ പാലീപത്രത്തിൽനിന്നും വന്നു പോയ സംസ്ഥാനകൾ മാർഗ്ഗത്തിൽ കണ്ടുപിടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വെട്ടിക്കൊണ്ടു പോയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മാർഗ്ഗം സാധൂകരണമായിരുന്നു. വെട്ടിക്കൊണ്ടു പോയിട്ടുണ്ട്. അയാൾ രാജകീയങ്ങളായ ആധാരങ്ങളോടും വിശ്വസ്തരോടും കൂടി ജീവിക്കുന്നു. ചുരുക്കി നിർമ്മിച്ചുപോയി നശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഭരണാധികാരികളുടെ ഭരണവും വധശിക്ഷയും സർക്കാരിലേക്ക് ചേർന്നു നിൽക്കുന്നതും ചെയ്തിരുന്നു.

മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും അന്യരേതരങ്ങളായിരുന്നു. ഇവർക്ക് മാർഗ്ഗത്തിൽ വെട്ടിക്കൊണ്ടു പോയിട്ടുണ്ട്. അയാൾ വധശിക്ഷ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അയാൾ മാർഗ്ഗത്തിൽ അയാൾക്ക് മാർഗ്ഗത്തിൽ സിദ്ധിച്ചിരുന്നു.

മാർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു അന്യരേതരങ്ങളായിരുന്നു. വെട്ടിക്കൊണ്ടു പോയിട്ടുണ്ട്. അയാൾ

“കവികൾ കടൽക്കരയിലെ മണൽത്തറി പാതയിൽ തിങ്ങിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ അവരിൽ മിക്കവാറും വിസ്മയത്തോടെ വിചിത്രമായൊരു വിചിത്രതയോടെയാണ് എന്നു സർ എഡ്മണ്ട് ഹാമിൽട്ടൺ പറയുന്നതു കിട്ടും. പാതാർക്കമോടൊന്നു സമതലത്തിലായിരിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം അതാണു നമ്മുടെ പാതയും. ഓരോ കാലത്തു മലയാള സാഹിത്യസാമ്രാജ്യത്തിൽ എകദേശമായിരുന്നിട്ടുള്ള വിചിത്രതയെന്ന പല “മാതൃകകൾ”കളും മറുപടിയോടെ മാറ്റമില്ലാതെ തിരഞ്ഞെടുത്തായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

“കവികൾക്കു വേണ്ടി” എന്നു മുമ്പായി ഇല്ലാത്ത കവിതകൾ കവിതകൾക്കു വേണ്ടി എന്നായിട്ട് പലപ്പോഴും കാലത്തിനു മാറ്റമില്ലാതെ തിരഞ്ഞെടുത്തായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതാണു നമ്മുടെ പാതയും. ഓരോ കാലത്തു മലയാള സാഹിത്യസാമ്രാജ്യത്തിൽ എകദേശമായിരുന്നിട്ടുള്ള വിചിത്രതയെന്ന പല “മാതൃകകൾ”കളും മറുപടിയോടെ മാറ്റമില്ലാതെ തിരഞ്ഞെടുത്തായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതാണു നമ്മുടെ പാതയും. ഓരോ കാലത്തു മലയാള സാഹിത്യസാമ്രാജ്യത്തിൽ എകദേശമായിരുന്നിട്ടുള്ള വിചിത്രതയെന്ന പല “മാതൃകകൾ”കളും മറുപടിയോടെ മാറ്റമില്ലാതെ തിരഞ്ഞെടുത്തായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായി തോന്നിയിരുന്ന, പെരുമ്പാമ്പിനെപ്പോലെയുള്ള ജന്തുജന്തു പോലുള്ള സാഹിത്യസാമ്രാജ്യത്തിൽനിന്നും, യമകാലന്മാരുടെ കസർത്തുപണികളിൽനിന്നും, ഭാഷാകവിതയെ വിട്ടുകൊടുക്കുകയല്ല “കവിതകൾക്കു വേണ്ടി” എന്നു മുമ്പായി ഇല്ലാത്ത കവിതകൾക്കു വേണ്ടി എന്നായിട്ട് പലപ്പോഴും കാലത്തിനു മാറ്റമില്ലാതെ തിരഞ്ഞെടുത്തായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ഓ, നിൽക്കുന്ന വനതലങ്ങളും ലതാനികങ്ങളും ചാതുര്യസംഗീതത്തിൽ മുക്കിക്കൊണ്ടോരാട്ടിയേൻ!

“അവിടേക്കു നോക്കുക തൊഴുതയിൽ അരുവിക്കരയിലെപ്പുൽപ്പുറപ്പിൽ ഭരതമുച്ചാട്ടിൽ”

കേരളീകളാണു വിചിത്രതയുടെ ശാസ്ത്രകാരന്മാർ. മിക്കവികരികളിലേക്കു നാലു നൂറ്റാണ്ടുകളോളം കോർത്തിണക്കിക്കൊണ്ടോരു മദനോപമൻ-ശ്രീ ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള.

“കേവലം അനാഗതകൃത്യം”വായിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ പ്രാമുഖ്യമേറിയതായ പെരുമ്പാമ്പിനെപ്പോലെയുള്ള സാഹിത്യസാമ്രാജ്യത്തിൽനിന്നും, യമകാലന്മാരുടെ കസർത്തുപണികളിൽനിന്നും, ഭാഷാകവിതയെ വിട്ടുകൊടുക്കുകയല്ല “കവിതകൾക്കു വേണ്ടി” എന്നു മുമ്പായി ഇല്ലാത്ത കവിതകൾക്കു വേണ്ടി എന്നായിട്ട് പലപ്പോഴും കാലത്തിനു മാറ്റമില്ലാതെ തിരഞ്ഞെടുത്തായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

“മുഴക്കുന്നവർക്കു മേൽക്കൽനിന്നു യജമാനന്മാർക്കു മേൽക്കൽ”

അതിന്റെ നാട്ടും തേടി സ്നേഹത്തിൽ ചാട്ടം
 പാടി. ചാതാവാഴ്ചയ്ക്കുതിന്റെ പുനോപ്പിദ്യ
 അക്കാലത്ത് കാട്ടു, എത്ര ഹൃദ്യമായിരിക്കുന്നു.
 *കവചിതാജ്ഞിതൻ കാഴ്ചനേരത്തിൽ നി
 നന്നമനനം തരം വാരി വാരി
 അന്നപ്പിതാശാൻ തന്നിതന്നിലേക്കി
 ഹിന്നോ പട്ടിണിതന്നെ നമ്മൾ* എന്ന
 ജ്ഞാനം പുണ്യമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ഭാരതത്തി
 ന്റെ മാതൃഭൂമിയാണോ നേരേ അദ്ദേഹം കൈമു
 ത്തന്നെ നോക്കുക:—

*കവചമൊരു കോച്ച മാടപ്രാവിനായ്
 ജീവനെ ഭ്രാന്തം ചെയ്യാൻ ഭാരതം കാട്ടിത്തന്നു
 പൊന്നിരിക്കിതീടോം മെഴോലും മരത്തിട്ടു
 റ്റേയ്ക്കായവയ്ക്കുവാൻ ഭാരതം കാട്ടിത്തന്നു
 കാഞ്ചന പട്ടാമ്പലം കൈവിട്ടു നിസ്സല്യമാം
 കാവിമണ്ണുക്കുവാൻ ഭാരതം കാട്ടിത്തന്നു*

അതുകൊണ്ട് ശ്രീ മാതൃഭൂമി പറയുകയാണ്
 യജ്ഞാനം നേക്കോണാരിക്കുമാവകി
 ല്ലുക്കിട്ടിടേൻ സമാധാനനീതികൾ
 പീണേയോ? അതിന് *സത്യം തന്നെക്കോ
 ന്നേറ്റം മാതൃപാപി അകയാണു*

*എന്നെപ്പ്രതിഷ്ഠിച്ചുപുഴിട്ടുസേവിക്കു
 കേനാലിനിനീശ്വരൻ മനസുകോവിയിൽ
 അന്നമനുഷ്ഠൻ മരണനാട്ടു* എന്നു

അവിടെയുള്ള ആയുർവ്വേദങ്ങളെ അഴ
 ക്കാക്കുന്ന മിഴിവുള്ള ഭാരതീയർ ആയിട്ടു
 ന്നാവാൻ മാതൃഭൂമിയ്ക്കു കഴിവു* അന്യായം
 ആ നാശനശനായ സമകാലീനരായ കേരള
 ന്നുള്ളിൽ മാതൃഭൂമി നന്നാ മാതൃഭൂമിയാലായി
 ക്കുന്ന തരമൊരിക്കലും മറ്റൊരു സംഭവിച്ചു
 കോലം സമാധാനം ചെയ്യുന്ന നീർച്ചുവ
 മൂലവും പുല്ലുകൾക്കുമായിത്തന്നു മാതൃഭൂമി
 ന്നേ. അങ്ങനെയുള്ള ഹൃദയങ്ങളുടെ ഉള്ളുക
 ലംകോലം മാറിത്തീർന്നു അവിടെ നി
 ക്കാതിന്റെ വീടില്ലാത്തമാണോ അവാൻ ആ
 കവിതാനിർമ്മല സാധിക്കുമായിത്തന്നു മാ
 തൃഭൂമിയുടെ തന്ത്രംതന്നെ ആ മാതൃഭൂമി
 ഭൂമി സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒരു നിസ്സങ്കടനിരപകർ, *ആപദമേധാ
 യ നവബുധിനുള്ളിൽ അതിയ കിടന്ന കൽ
 അണക്കുന്നതാണിപ്പോലെ ആനന്ദപുണ്യമായ
 അവകാശിത്തേതങ്ങളാൽ സമകാലീനരാണ്* മാ
 തൃഭൂമിയിൽ എന്നിപ്പോയപ്പോൾ. പരമാർത്ഥം
 പാങ്ങു എന്നൊരു. മലയാളികളുടേതല്ലാതിൽ
 നിന്നു മാങ്ങുപോകാത്ത *കരമാടിക്കുമാ*
 ന്നു ശ്രീ മാതൃഭൂമിയുടെ പ്രതിനിധികളായിട്ടു.
 മലയാളത്തിൽ.

*കവിയിലൂടെ കാവ്യത്തെ കാണാതെ കാവ്യ
 ത്തിലൂടെ കവിയെ കാണുക* എന്ന ശ്രീ മണ
 ശ്ശേരിയുടെ തത്വം സിദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു പരിശോ
 ധിക്കുമ്പോൾ മാതൃഭൂമിയിലൂടെ ഒരു
 ജ്യേഷ്ഠ മർദ്ദാൻ ആത്മാർത്ഥനിറഞ്ഞ ഹൃദയസ്സു
 വന്നതും വ്യക്തമായി കേൾക്കാൻ സാധിക്കും.
 പറഞ്ഞില്ല. മാതൃഭൂമിയിൽ സമകാലീനരേ
 ത്തുള്ളി സമാധാനം ചെയ്യുന്നതായിട്ടു
 വന്നാണെന്നു. ആ നീർച്ചുവ വീര്യമേറിയ
 ഒരു പുണ്യപുണ്യനാഴികപ്പോകുമ്പോൾ ഉൾക്ക
 സമീപനമായ പല മാതൃഭൂമിയും തന്നിലേ
 ക്കാവാൻ കഴിയുന്നതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരു നിശ്ചി
 തമായ ആദർശത്തിൽ അടിച്ചു നിൽക്കാതെ
 പരികേതനീകരും കൈപ്പറ്റും ശ്രീ മാതൃഭൂമി
 കവിതാനുഷ്ഠിയെച്ചിട്ടുണ്ട്; അതോടൊന്നു
 നോക്കാം.

പക്ഷം *മലയാളത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു
 മാതൃ* എന്നൊരു കോളാൻ മലയാളികൾ മാ
 തൃഭൂമിയുടേതല്ലാതെ മാതൃകാ കാവ്യനൃഷ്ടികളു
 ണ്ണോ തോന്നില്ല.

*കരണമേകുകയും കഥപറയാം പക്ഷം
 കളികളിൽ കളികൾക്കുമായിത്തന്നു*
 എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനോടൊപ്പം പാ
 ണ്ണ കഥ കേട്ടു.

കരമേകുന്നതല്ലിട്ടും കരമേകിൽ മ
 ലയാളിയു നും കരണപാപി.

മാതൃഭൂമിയിൽ മാതൃഭൂമി പരമേതരമ
 കേരിക്കാൻ ആയിരം മക്കൾ മോശകയ്ക്കു
 ന്നാസുകാരികൾ ശ്രീ മാതൃഭൂമി നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാ
 തൃഭൂമിയിൽ കേൾക്കാൻ മിത്തു മോശകയ്ക്കു
 ന്ന മാതൃഭൂമിയിൽ മിത്തു നിർമ്മിച്ചു മാതൃ
 ഭൂമി

കാലത്തിന്റെ കളി

V. Krishnan Nambuthiri III B.Com.

കാലത്തിൻ കരുത്തേറും കൈകളാൽ തൊടുന്നതും
 മാറുന്ന, തെരുവെരളവ, മിച്ചരാമരം.
 കരവും കാലും കടഞ്ഞെത്തിനോ കിടന്നിന്ന
 കാര്യം തിന്നു നാളെച്ചൊല്ലനായ് വളരുന്ന.
 പിന്നെയും കറച്ചു നാറുംകളിലുണ്ടാലാൻ തന്നെ
 നല്ലൊരുവായായിക്കോരുകാരുംകൊറവു
 കാലത്തിൻ കരസ്ഥംപിന്നെയുമേൽക്കുന്നതും
 കോലമവനൊരു വൃദ്ധനായ് ചുമയുന്ന.
 പിന്നെയും കുറുക്കാലംചെല്ലുമ്പോൾ പടുച്ചുരുൻ
 മന്നിതിലുദയനായ് മണ്ണായിപ്പകരുന്ന.

ഒരു കച്ചിനാൽ കാലം ജീവിയെക്കൊന്നിടുന്നു;
 മറകച്ചിനാൽ ജന്മം ജീവിക്കുന്നതുകീടുന്നു.

മണ്ണു കളിയായ് മെല്ലെപ്പാറകളുണ്ടാകുന്നു;
 പാറകൾ പൊടിഞ്ഞതാ മണ്ണുമുണ്ടായിടുന്നു.
 റീടും കടൽനീന്തിക്കരയായ് തിരിയുന്നു
 രാജാമത്തോ കടൽ കരയെ ഗ്രസിക്കുന്നു.

ലോകത്തെ വിറപ്പിച്ചുപുരത്തുശ്രോണാർക്കും
 കാലത്തിൻ പിടിവിട്ടുതീർത്തവൻ പറവീലാക്കും.
 അപ്പിടിമുറക്കത്തിൽപ്പെട്ടിതാകുന്നു,
 മൂപ്പാരം - അതിൽപ്പെട്ടനമ്മളും കറങ്ങുന്നു.

ഒന്നിപ്പിക്കുന്നു, മെല്ലെ വളർത്തിടുന്നു, പിന്നെ
 നശിപ്പിക്കുന്നുമൂലം - കാലത്തിൻ കളികണ്ടോ!

സ്തുതിലാണെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ തുറാവയൊ
 നമ്പരായപസമായ് കണ്ണത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കി
 റിസ്തുവാച്ചെല്ലാവരും കാണുവാൻപ്പെട്ട കൈമു
 ദ്രോളം തൊതുവാച്ചെല്ലാമീയുമായി".

പെണ്ണങ്ങൾ നില്ലുന്നിത്തു ചാറിപ്പാറിനിൽ
 ക്കുന്ന ഏതു സുന്ദരിയ്ക്കിടമെ നാം കണ്ടി
 ട്ടുണ്ടു്!

"മതിമവണ്ണനംനി തളൊന്നാ" കാവ്യസിന്ധു
 വിഭവകീർത്തിച്ചെല്ല "അന്തിതാ പിൻവലിച്ചു."

അല്ല, ഇതാ, ഇതു കൂടെ.

"മാനസം കല്ലുകൊണ്ടുല്പാത്തതായുള്ള
 മാനവരാജാക്കളെന്നിരിക്കുകിൽ
 ഇക്കല്ലാതൻ മവിട്ടുപടിയിലൊ
 രല്ലമിതന്ന കരഞ്ഞച്ചുപോകണം
 അണ്ണുതൊട്ടാത്രക്കൾ കണ്ടുകണ്ടുകിലമാരേ!
 സിക്കട്ടെ"

-ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ആശ്വാസമെന്തെന്നറി
 ത്തിട്ടില്ലാത്ത, മലയാളികളുടെ ആ മഹാകവി.

സാമൂഹ്യസംഘടനകൾ

Sunny Fabian IV B.Com.

ദീർഘകാലത്തെ പാരമ്പര്യത്തിനതേങ്ങും അഭിനേതാ അഡ്വൈസ്‌മിന്ത് ആമോദത്തിന്റെ കേദാരത്തിലേയ്ക്കു കരിച്ചുമാടിയ സ്വതന്ത്രഭാരതം ആര്യയുടെ ചെമ്മീനിയോടത്തിൽ ആര്യയുടെ ഭാവം കയറിപ്പോയി. മറക്കുവാനോ മറയ്ക്കുവാനോ ആകാശ സംഭാഷണങ്ങൾക്കുളഭം 'കാല'മുണ്ടായപ്പോൾ ദിവാസം 'അണ്ണി'കളെ ഭാരതനായി പിന്നിടുകയാണു്. സൂര്യോദയത്തിനി

യിൽ ശുഭി പഞ്ചസം വാസം മൂടൽമാണിനെ അതിലംബിച്ചു ഭാരതചരിത്രത്തിൽ സ്വർണ്ണപികളാൽ ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആഭാരത സ്വാതന്ത്ര്യദിനത്തിലേക്കു് ഏകദേശം നാലുനോക്കിയാൽ പകൽ

പോലെ വൃക്കായ മില യഥാർത്ഥങ്ങളെ നമുക്കുവിടെ കണ്ടറിയാൻ സാധിക്കും. പരമസ്തുതികരമായാളത്തിൽ അന്നിട്ടുയന്ന ചെമ്മീനകളത്രാകുന്ന ഭാരതയുണിയനിൽ ഒരു മാധ്യമി നാളിനെ അനുകൂലമായ ഭാവിയയിൽ എല്ലായും പ്രവീക്ഷിച്ചു. ആ പ്രവീക്ഷ മരശ്ചിയിലെ മരീചികളോടെ നമ്മിൽനിന്നകന്നുപോകുന്നതായിട്ടാണു് ഇന്നത്തെവെച്ചെന്നതു്.

നിരവധി പ്രശ്നങ്ങളാണു് ചോദ്യമിന്തെരും പോലെ ഭാരതത്തിന്റെ മുന്നിൽ നിവർത്തിയെന്നതു്. പഞ്ചമിറാ നേത്രം കോക്കൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, 33 കോടി പ്രശ്നങ്ങളു-ഭീമൻ പ്രശ്നങ്ങളെ ഇന്നു ഭാരതം അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. നാഗാണങ്ങളെപ്പോലെ അന്തരിനം

വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇരുപതുശതകങ്ങളും പരിഹാരം കണ്ടെത്തുവാൻ നേതാക്കന്മാരെ തള്ളിവിട്ടതുകൊണ്ടു മാത്രം ആര്യയുടെ കർത്തവ്യം അവസാനിക്കുന്നില്ല. ഭാരതം ഭാരതപരതരം അതിന്നായി പരിശ്രമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരേയ്ക്കു കാൾ വിദ്യാസമ്പന്നരാജൻ ഇതിനധികം കടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു. ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ, ഭാരതത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഭൂതകാലത്തെ പഠിക്കുകയും വർത്തമാനത്തെ നിരീക്ഷിക്കുകയും ഭാവിക്കു ത്രാസംകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് ജനസംഖ്യയിൽ കേവലം 20% മാത്രം വരുന്ന അഭ്യന്തരവിദ്യാർത്ഥിമാരാണ്. ഇരു കർത്തവ്യനിർവ്വഹണത്തിന്നു് ഏവകും സഹായമായ മാർഗ്ഗം സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ എപ്പോഴകുമുണ്ടെന്നുള്ളതാണു്. അതിലേയ്ക്കു് ഭാരതപ്രദേശത്തും ഒരു സാമൂഹ്യസംഘടന ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള സാമൂഹ്യസംഘടനകളെ കേട്ടിപ്പറക്കുന്നതിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വലിയൊരു പങ്കുവഹിക്കുവാൻ സാധിക്കും. സാമൂഹ്യസംഘടന എന്നതുകൊണ്ടു വിവക്ഷിക്കുന്നതു് ഭാരതസ്ഥലത്തുള്ള വിഭിന്നഭാതിക്കാലയു മിവിധ മനസ്സാലും വ്യക്തമുനിവക്കാലയു സംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്, അന്യന്മാരും സഹകരിച്ചും, സഹായിച്ചും ചോതുക്കേമത്തിനായ ത്യമായുള്ള പ്രവൃത്തികളിൽ ഭാഗഭാക്കുകാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുക എന്നതാകുന്നു.

ആരാണ്? ആരാണ്? ഭാരിമു; നമുക്കു ശ്രീഭനത്തിന്റെ ഉറവിടം.

ഇരു രണ്ടുവരികൾ ഇന്നു് ഭാരതത്തിൽ കേവലം ഒരു യഥാർത്ഥമാണു്. ഭാരതം അധികപങ്കും ഒരു കാർഷികരാജ്യമാണു്. എന്നിട്ടും ഒരുമുട്ടർ ഭാരതസ്വപ്നങ്ങളും കണ്ടു മറ്റുപ്രാവിശ്യെ ചുവിലാവാത്തുരുമ്പോൾ മറ്റൊ ശ്രീപങ്കും അഭിച്ചു നിരാ

OUT-GOING B. A. STUDENTS.

OUT-GOING B.Sc. STUDENTS.

ബുദ്ധിമാന്മാരും ഫലിതചതുരന്മാരുമായ മഹാനാരുടെ സങ്കരങ്ങളായ തിരിച്ചടികൾ (retorts) ചരിത്രത്തിലും സാഹിത്യത്തിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവ നമുക്ക് എന്നും തമിഴ്കുന്ന സൂക്തി രത്നങ്ങൾ തന്നെ. ഒരു വൃക്കിയെ അധികേഷപിക്കുന്നതിന്, അല്ലെങ്കിൽ കടുക്കിൽ മാടിക്കുന്നതിനുപേണ്ടി മനഃപൂർവ്വം തൊടുത്തുവിടുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുവടിയായിട്ടാണ്, സാധാരണഗതിയിൽ, തിരിച്ചടികളുണ്ടാവാറ്. അവ ചോദ്യകർത്താവിനെ ഇളിച്ഛനാക്കുന്നതോടൊപ്പം സഹവർത്തികളെ പൊട്ടിച്ചിരിപ്പിച്ചിടുന്നതും ചെയ്യുന്നു. അത്തരം പ്രയോഗങ്ങൾ ഭർഗ്ഗന്മാരുടെയും ആശയങ്ങളിലുടനീളം വിരലാമാക്കിത്തീർന്നു. സുപ്രസിദ്ധനായ ചിലരുടെ 'തിരിച്ചടികൾ' എന്താനും ഭണ്ഡാനങ്ങൾ ചുവടെ ചേർന്നു.

ഒരിക്കൽ ചിൻസ്സൻ ചട്ടിൽ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രചാരണയോഗത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. എത്ര തെരഞ്ഞെടുപ്പിലും ശ്രദ്ധമായ എഴുപ്പിനു പാത്രമാകാറുള്ള ഒരുളാണം ചട്ടിൽ—ആറുക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു യുവതി എണ്ണിറുന്നുകൊണ്ട് ചട്ടിലിന്റെ നേരെ ഗർജ്ജിച്ചു: "നിങ്ങൾ എന്റെ ഭർത്താവായിരുന്നെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങളെ വിഷംതന്നു കൊല്ലുമായിരുന്നു" ചട്ടിൽ പ്രതിവചിച്ചു:— "പെണ്ണേ, ഞാൻ നിന്റെ ഭർത്താവായിരുന്നെങ്കിൽ ആ വിഷം സന്തോഷത്തോടെ വാങ്ങി തിന്നുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു."

വേറൊരുവസരത്തിൽ ചട്ടിൽ ഒരു വിദേശ പ്രതിനിധിയുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ചട്ടിലിന്റെ ചുരുട്ടുപ്രസിദ്ധമാണപ്പോ. സംഭാഷണത്തിനിടയ്ക്കും അദ്ദേഹം ഉടേക്കുടേ ആസ്വദിക്കുന്നതുകണ്ട് അസഹ്യതതോന്നിയ സന്ദർശകൻ പറഞ്ഞു:— "ഞാൻ മദ്യമോ പുകയോ മറു" അതുപോലുള്ള

എന്തെങ്കിലും സാധനമോ ഉപയോഗിക്കുകയില്ല. എന്നിട്ടും എനിക്ക് സഭാ 99 തെമാനം ഉണ്ടെങ്കിലും." ചട്ടിൽ നൈസർദ്ദികമായ ഭാഷയിൽ മറുവടി കൊടുത്തു: "ഞാൻ മദ്യവും പുകയും മറു" അതുപോലുള്ള സകല സാധനങ്ങളും ഉപയോഗിക്കും. എന്നിട്ടും എനിക്ക് സഭാ 100 തെമാനം ഉണ്ടെങ്കിലും"

കഴിഞ്ഞ ചോക്താവായ ധാരാളത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന ചോംബർലെയിൻ ഒരു പേരെടുത്ത വാചിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു പന്തമനായോഗത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രതിപക്ഷകക്ഷിക്കാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെനേക്കു മീമാട്ടു എറിഞ്ഞു. തന്റെ മുമ്പത്തു ചെന്നെടിച്ചു പൊട്ടിയ മീമുട്ടയുടെ മാത്രമായകൊണ്ടു തുടച്ചുകുളഞ്ഞുകൊണ്ടദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "പ്രതിപക്ഷത്തിന്റെ വാദമുഖങ്ങൾ ഈ മുട്ടപോലെ മീഞ്ഞതാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു"

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും വലിയ സാഹിത്യകാരനും അമേരിക്കരുടെ ഒരു ബലവൈരിയുമായിരുന്ന ബർനാഡ് ഷാ ഒരിക്കൽ മാത്രമേ അമേരിക്ക സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ആ അവസരത്തിൽ ഒരുമേരിക്കൻ സിനിമാതാരം അദ്ദേഹത്തോടാവശ്യപ്പെട്ടു, തനിക്കു അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നൊരു കട്ടി ജനിക്കുവാൻ അനുവദിക്കണമെന്നു. അതിനവർ പറഞ്ഞ കാരണം ഷായുടെ ബുദ്ധിപരമായ കഴിവുകളും അവളുടെ സൗന്ദര്യസമ്പത്തും ഒരുവനിൽ ഒത്തുണ്ടായിയാൽ, അങ്ങനെ ജനിക്കുന്ന ശിശു വലിയ ഒരു മഹാനായിത്തീരും എന്നായിരുന്നു. പ്രശസ്ത വിശ്വപനായിരുന്ന ഷാ ചോദിച്ചു: "അങ്ങനെ ജനിക്കുന്ന ആ കട്ടിക്കു, നിർഭാഗ്യവശാൽ, നിന്റെ ബുദ്ധിയും എന്റെ സൗന്ദര്യവുമാണു കിട്ടുവാൻ പോകുന്നതെങ്കിൽ അവന്റെ സ്ഥിതി എത്ര രോചനീയമായിരിക്കും?"

വിടവാങ്ങൽ

V. G. Thilakan IV B.Com

എൻമെന്റുകൾകളിൽ പശുക്കു-
 മേന്മിത്താനെത്തും കലാലയത്തിൽ —
 ഉടമമാത്തുകളിക്കുവാൻ
 വാല്യാരൊടൊത്തു പഠിക്കുവാൻ
 നെല്ലൊരായിരം സ്വപ്നമേറ്റം
 മനാമൻമാനസം കണ്ടിതന്ന
 ജ്ഞിയെ വേർപെട്ടും ബോട്ടുപോലി
 നെത്തിയെൻ ജീവിതം വിസ്മൃതയിൽ
 എന്തീകലാലയച്ചൊരുവപ്പിൽ—
 വിദ്യാഭവതീയതദ്ദൃഷ്ടിയിൽ

ജീവിതരാമത്തിലാടിപ്പാടി
 സ്നേഹിതവൃന്ദത്തിലൊട്ടിക്കൂടി
 ആനന്ദതൂന്ദിലമായിനമ്മൾ
 നാലഞ്ചുവർഷം കഴിച്ചുകൂട്ടി
 വേഗംപിരിയുമെന്നിത്രനാളം—
 ഭ്രാന്താക്കളേ നമ്മളോർത്തിരുന്നോ?
 യാത്രചോദിക്കുന്നുഞങ്ങളെല്ലാം
 വന്ദ്യഗുർവ്വർക്കളേ, നിങ്ങളോടായ്
 മാപ്പുയാചിച്ചുകിടന്നു ഞങ്ങൾ
 വീഴുകമോരതന്ത്രംഗ്രഹിച്ചിൻ.

നാം അപകടസന്ധികളിൽ ജനങ്ങളുടെ സാവ്യ
 തികകാർപ്പങ്ങളിലിടപെട്ട് അവരെ നിയന്ത്രി
 ക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നുള്ള
 രാജ്യം ഓരോ ഗവൺമെന്റിന്റെയും ധർമ്മമെന്നും
 ഐസനോവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രാ
 യഗതിയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് മനായുധകാല
 മത അപകടമുട്ടുമായി കരുതുന്നതിനും ഗവർ
 മെന്റ് സാവ്യതീകമണ്ഡലത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട
 തീയ നിയന്ത്രണങ്ങളെ ശക്തിപുഷ്പം പിൻതാ
 മുന്നതിനും അദ്ദേഹം മടിച്ചില്ല. എന്നാൽ മനാ
 യുധനതിരശേഷവും നിയന്ത്രണങ്ങൾ തുടർന്നുകൊ
 ന്നു പോകുന്നതിന് അദ്ദേഹം എതിരായിരുന്നു.
 അതുകൊണ്ട് പ്രസിഡൻറുപദം ഏറ്റെടുത്ത ഉ
 ടൻ പരിപൂർണ്ണവനിയന്ത്രണം നടപ്പിൽ വരു
 ത്തുന്നതാണെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപനംചെയ്തു.
 അത്യാവശ്യ സന്ദർഭങ്ങളിലെ ഗവർമെന്റ് നിയ
 ന്ത്രണത്തെ അദ്ദേഹം എതിർക്കുന്നില്ല. ബോ
 ത്വലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതിയിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന
 ഗവർമെന്റുകൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ പൊതു
 ജനജീവിതത്തിലെ വിവിധ തുറകളിൽ ഗവർ
 മെന്റുടമപ്പെട്ട ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ലെന്നാ
 ന്റ് ഐക്ടിന്റെ അഭിപ്രായം.

ഐസനോവറിന്റെ ഭരണകാലം അമേരിക്ക
 യുടെ ആഭ്യന്തരനയനിർണ്ണയത്തിൽ ഒരു സുര
 ബീയ ഭരണമായിത്തീരാനാണിടയുള്ളത്. ത
 ന്റെ പരിപാടിയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരും അ
 തിനനുസൃതമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കെൽപ്പുള്ള
 വരുമായ സെക്രട്ടറികളുംകൊള്ളുന്ന ക്യാബിന
 റ്റ് അദ്ദേഹം സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. തൊഴി
 ലാളി-മുതലാളി ബന്ധത്തെ സുദൃഢമാക്കുന്ന
 തിനും ധാർമികമൂല്യങ്ങളെ മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊ
 ന്നു സാവ്യതീകമായി അമേരിക്കയെ ഇനിയും
 അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഉതകുന്ന പദ്ധതി
 കൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തു നടപ്പിൽ
 വന്നേക്കാം. അങ്ങനെ സുരക്ഷമായ അമേരിക്കയ്ക്കു
 മാത്രമേ റഷ്യൻ നേതൃത്വത്തിലിരിക്കുന്ന പൂർവ
 യുദ്ധോപ്മായി ഉണ്ടാകാനിടയുള്ള മല്ലിടത്ത
 ത്തിൽ വിജയംവരിക്കാൻ സാധിക്കയുള്ള എ
 ന്നും അദ്ദേഹത്തിന് ബോധ്യമുണ്ട്. പ്രഭായത്തെ
 ഭരണത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവരുടെയും ഭരണ
 കേന്ദ്രമായിത്തീരുന്ന ഐക്യനാടുകൾ ഐ
 ക്കിന്റെ സാമൂഹ്യത്തിൽ പ്രതിബന്ധങ്ങളെല്ലാം
 തരണം ചെയ്ത് ആഭ്യന്തര കാർപ്പങ്ങളിലെന്നപോ
 ലെ വിദേശനയത്തിലും വിജയമകരം മുട്ടേ.

1948 ഇന്ത്യയ്ക്കു നൽകിയ വാക്കിസ്ഥാനം ഇരുപത്തേ ഒരു ശതമാനമായിച്ചേർന്നു. അക്കാലം അതാൻ 30-ാം നിയമി സംഭവിച്ച നാണിമിയും നിർദ്ദാനം ഭാരതീയനാവാലിയെ അന്യാധാരത്തിൽ തള്ളി വഴിയടക്കലിൽ അതിലെ സംസ്കാരവ്യവസ്ഥകളെ നൂൽപ്പിച്ചു നശിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതിൽ, അതാൻ 11-ാം സംഭവിച്ച ജിനയുടെ നിർദ്ദാനം പതുതായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വാക്കിസ്ഥാൻ രാജ്യത്തിൽ ജീവനും രക്ഷയും മാന്യവും പ്രാനംചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്ന വന്ദനങ്ങളെ എന്നെന്നേക്കുമായി താഴ്ത്തുകയും അന്യകൾക്കിടയിൽ ഉദിച്ച

യന് പ്രകൃതകളേയും പ്രതീക്ഷകളേയും തകർക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

മനമുദാലി ജിന! പ്രവാചകന്മാരിലുള്ളതുപോലെ മനമുദാലിമാരുടെ കാലത്തിനേതെ

ചെയ്യുകയാണ് നെഹ്റുവിന്റെ പ്രധാന അഭിനിവേശം.

സുന്ദരസപ്തം

രാജ്യങ്ങളെത്താൽ വേർതിരിക്കുന്ന അതിർവരമ്പുകളില്ലാത്ത ഒരു 'ഏകദാകം' നെഹ്റു സപ്തം കാണുന്നുണ്ട്. വസ്തുവിടത്തുപുറം സന്ദർശനത്തിലേക്കുപോകുന്നു. മുഖത്തുനിന്നു നോക്കി നോക്കുന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവനയിലുള്ളത്. അതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമാത്രമാണ്.

നും ആദ്യമായി ഇന്ത്യയിൽ ഒരു മുസ്ലിം രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു വിജ്ഞാതാവിനായ രാജ്യകന്ത്രം നാണദ്ദേഹം. ഭാരത രാഷ്ട്രീയാനുഭവത്തിൽ ഇത്രയധികം കോളിളക്കമുണ്ടാക്കുകയും പ്രതിപക്ഷത്തിന്റെ വിമർശനങ്ങൾ ഇത്രയും പാത്രമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു വ്യക്തി ഇന്ത്യയിൽ വേറെ ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. രക്തച്ചൊരിച്ചിലോ കൈയിൽവാസമോ കൂടാതെ തന്റെ ആലോചനകൾ സഫലീകരിച്ച ഈ മനമുദാലി വ്യക്തിപ്രഭാവം ആരും നമ്മതിച്ചുകൊടുത്തേ മതിയാകൂ. ജിനയുടെ വാക്കിസ്ഥാൻ വാദത്തെ 'ഉരുക്കമനുഷ്യ'നായ സർദാർ വല്ലഭായ് പട്ടേൽ ഒരു വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന വകതിരിവില്ലാത്ത ആശ്രോതാക്കളാക്കി മാറ്റി. ഒരു കാലത്തും സംഭാവ്യമല്ലാത്ത വസ്തുതയാക്കി മാറ്റിക്കൊടുക്കുകയായി. എന്നാൽ നിഷ്ഠയാസം വാക്കിസ്ഥാനെ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിത്തീർക്കാൻ സമർത്ഥനായ ജിനയ്ക്കു സാധിച്ചു. ഭാരതത്തെ രണ്ടായി പിളർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയും, വിഭജനത്തിനെ പരിഹരിക്കാൻ പാത്രീകൃതമായ വർദ്ധിച്ചുവരികയും ചെയ്തും മറ്റും പലതും അദ്ദേഹത്തെ മാറ്റിക്കൊടുക്കുന്നതായിരുന്നു, മുസ്ലിം സമുദായമാകാനും അവരുടെ രക്ഷനായി അദ്ദേഹത്തെ കരുതി

രഹിതീയനേട്ടം

സോവിയറ്റ് രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മതിപ്പും വാചകങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന താല്പര്യവും കൈവെടിയാക്കേതെന്ന ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളോടു വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത ഒരു നയം തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകാൻ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള കഴിവു രാഷ്ട്രീയ ലോകത്തിലെ ഒരു നേട്ടംതന്നെയാണ്.

ഇന്ത്യയുടെ ഭാഗകർത്താവെന്നതിലധികം ഈ രാജ്യത്തിന്റെ, എന്നല്ല ലോകം മുഴുവന്റെയും, പുരോഗതിക്കും സമാധാനത്തിനുംവേണ്ടി യതിക്കുവാൻ ജവഹർലാൽ നെഹ്റു നീണ്ടാറു ജീവിച്ചുകാക!

ബഹുമാനിക്കുന്നതിൽ അതുതന്നെ വകാശമില്ല.

ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീം സമുദായത്തിൽ ഇന്നോളമുണ്ടായിട്ടുള്ള നേതാക്കന്മാരിൽ അദ്ദിതീയനാണ് മുഹമ്മദാലി ജിന്ന. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിലും പ്രസ്താവങ്ങളിലും ഒരു നേതാവിന്റെ ഭീഷ്മത്വവും നയചതുർത്വവും തെളിഞ്ഞു കാണാൻ സാധിക്കും. യാതൊരു സമുദായവും ഒരു നേതാവിൽ ഇതുവരെ അർപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളാണ് മുസ്ലീം സമുദായം, വേഷവിധാനങ്ങളൊഴിച്ചാൽ, ആറടി ഉയരമുണ്ടായിരുന്ന ആ അസ്ഥിപഞ്ചരത്തിനു നൽകിയിരുന്നത്. ഒരു ദേശസ്വാതന്ത്ര്യവാദിയായി സമാരംഭിച്ച ജീവിതത്തിൽ സിംഹഭാഗവും സ്വാസമുദായത്തെ അഭ്യുന്നതിയിലേക്കു നയിക്കുന്നതിനാണ് അദ്ദേഹം ചെലവാഴിച്ചത്. ഭാരതത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ ചിന്നിച്ചിതർന്നിടുന്ന മുസ്ലീം സമുദായാംഗങ്ങളെ ഒരേ ചരടിൽ കോർത്തിണക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം കാണിച്ച പ്രാഗത്ഭ്യം അതുതന്നെ വഹിക്കുന്ന ആയിരുന്ന സുദീർഘസമരത്തിൽ വിജയം നേടിയ ജേതാവിന്റെ കൃതാർത്ഥമയോടെ അദ്ദേഹം തന്റെ അനുയായികളോടു പില്ലാലത്തു പറയുമായിരുന്നു, "എന്റെ ജോലി പൂർത്തിയായി. പാക്കിസ്ഥാൻ നിങ്ങൾക്കു നേടിത്തന്നു" എന്ന്.

മുഹമ്മദാലി ജിന്ന പതിനാറാമത്തെ ചയസ്സി ലാബ ബാരിസ്റ്റർ പഠനത്തിനായി ബിലാത്തിക്കുപോയത്. കഷ്ടിച്ചു നാലുവർഷത്തിനകം ആ യുവാവ് ബാരിസ്റ്ററായി ഇന്ത്യയിൽ മടങ്ങിയെത്തി. 1896-ൽ ബോംബെ ഹൈക്കോർട്ടിൽ ഒരു അഡ്വക്കേറ്റായി മി. ജിന്ന പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അഭിഭാഷകനെന്ന നിലയിൽ പേരും പേരുമുമാർജ്ജിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ ദിവസം വേണ്ടിവന്നില്ല. 1909-ൽ ബോംബെ പ്രവിശ്യയിൽ നിന്നു കേന്ദ്രനിയമസഭാ മെമ്പറായി ജിന്ന തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. അവിടെ അ

ദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഗ്മിലാസവും സാമർത്ഥ്യവും സകലരെയും അതുതന്നെ രതന്ത്രരാക്കി. അന്തോളൂടിയാണു ജിന്ന രാഷ്ട്രീയരംഗത്തിറങ്ങിയത്. 1910-ൽ അല്ലാഹാബാദിൽ നടന്ന ഹിന്ദു മുസ്ലീം ഐക്യസമ്മേളനത്തിന്റെ വിജയത്തിനു ജിന്ന വളരെയധികം ശ്രമിച്ചു. 1930-ലെ വട്ടമേരു സമ്മേളനത്തിലേക്കു ജിന്നയും ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. 1913-ൽ തന്നെ മുസ്ലീംലീഗിൽ അംഗമായി ചേർന്നിരുന്ന അദ്ദേഹം ചുരുങ്ങിയ കാലംകൊണ്ട് അതിന്റെ പ്രസിഡണ്ടായിത്തീർന്നു. പാക്കിസ്ഥാൻ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ആവിർഭാവം വെറു ആ നില തുടരുകയും ചെയ്തു. 1940 ലാണു ജിന്ന പാക്കിസ്ഥാൻ വാദം പ്രകടമായി ഉന്നയിച്ചത്. 1947 ആഗസ്റ്റ് പതിനഞ്ചോടുകൂടി അത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീർന്നു. അന്നു മുതൽ ചരമദിനമായ 1948 സെപ്റ്റംബർ 11-ാം തീയതി വരെ അഭിനവരാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഗാഢസ്തുർജനനലായി അദ്ദേഹം പരിലസിച്ചു.

ഇന്ത്യയിലേയും പാക്കിസ്ഥാനിലേയും മുസ്ലീം സമുദായം ചരിത്രമുളകിടത്തോളം കാലം ജിന്നയെ വിസ്മരിക്കുകയില്ല. "ഹിന്ദുസ്ഥാന"യായ ഇന്ത്യയിൽ എറ്റവും വിഭവസമൃദ്ധിയുള്ള പ്രദേശങ്ങളെ "പെറക്കിയെടുത്തു" മുസ്ലീം ഭൂരിപക്ഷവും പ്രാബല്യവുമുള്ള ഒരു ഒന്നാംകിട രാഷ്ട്രം കെട്ടിപ്പടുത്ത ആ മഹാസംഭവം ചരിത്രത്തിൽ പ്രകീർത്തിക്കപ്പെടുമ്പോളെല്ലാം ആ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ വിധാതാവായ മുഹമ്മദാലി ജിന്നയുടെ നാമം പ്രശംസിക്കപ്പെടുമെന്നും തീർച്ചയാണ്. ഭാരതഭൂമിയെ ചെട്ടിപ്പിച്ചു കർവാൻ കാരണാൽ തൻ എന്ന് വല്ലവരും അദ്ദേഹത്തിൽ ഒരു സ്തുനത മൂണ്ടിക്കാണിച്ചാലും ഒരു പ്രബല സമുദായത്തിന്റെ സംപൂർണ്ണ നേതൃത്വം ചിരകാലം വഹിച്ച വിശ്വസ്ത സേവനമനുഷ്ഠിച്ച മഹാമനസ്സു നെന്നനിലയിൽ 'ഖാ ഇദേ അസാം' മുഹമ്മദാലി ജിന്നയ്ക്കു ചരിത്രത്തിൽ അനിവേദ്യമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കും.

Music exalts each joy, allays each grief,
Expels diseases, softens every pain,
Subdues the rage of poison and of plague

— Armstrong.

S. H. COLLEGE MUSIC CLUB

Pull forth the inmost wailing wire —
No cat-gut could surcease out so much of soul.
— Browning

U. X. AUGUSTINE IV B. A & P. G. ABRAHAM IV B. Com.

S. H. COLLEGE CO OPERATIVE SOCIETY

SRI W. V. GIRI UNION MINISTER FOR LABOUR.

SRI N. RAGHAVAN,
INDIA'S AMBASSADOR TO CHINA.

PHOTOGRAPHIC CLUB.

POLITICS CLUB.

स्नापकः

Ambalapuzha. H. Ganapathy Sarma.

तस्मिन् शासति हेरोवे राज्यं राजितचिक्रमे ।	
अधियान्वय भूरासी स्वखरीयः पुरोहितः ॥	॥ १ ॥
सोऽयमेतिसवभाङ्गी जप्रहाङ्गोणनान्दिनीम् ।	
आस्तां तौ इम्पती सत्यधर्मभक्तिपरायणौ ॥	॥ २ ॥
लोकेशितुः सदाकालमाज्ञापालन सकयोः ।	
तयोः प्रवयसो रासीकृतिविषयानिःस्पृहा ॥	॥ ३ ॥
एकदा योगसंलीनमासः सपुरोहितः ।	
सपर्यां स्वामिनः कर्तुमुद्द्युह यथाविधि ॥	॥ ४ ॥
तदा हृदान्वययुजा भक्तिधदाभिरुन्मुखाः ।	
जना बहि रतिष्टन्त प्रार्थयन्तः पर महः ॥	॥ ५ ॥
बदाह्यवसरः प्राप्तः धूपसन्दर्शनोचितः ।	
तदैव सखरीयोऽसौ देवसन्निधिमाययौ ॥	॥ ६ ॥
तस्मिन् सुमहिते काले सर्वकल्पपनाशके ।	
दादीयेनाथ धूपाम्नेः दृष्टं किञ्जिन्महोमहत् ॥	॥ ७ ॥
अप्रतीक्षितसंपातमन्यत्रादृष्टवैभवम् ।	
चिरन्तनहृतानन्तसुहृतेर्गम्यमकृतम् ॥	॥ ८ ॥
तत्तेजोबलयसाक्षाद्देवदृतात्मनोज्वलम् ।	
पुरतः प्रेक्ष्य सद्यः सः तत्रास भयकम्पितः (शुम्भकम्) ॥	॥ ९ ॥
दूतः स च परिभ्रान्तं तमवोचत्कुरान्वितः ।	
“मा भौषिः, पुत्र! भद्रंते, सखरोवां कुतिभवान् ॥	॥ १० ॥
इवभक्तिविशुद्धस्य प्रार्थनाभाविष्यन्मया ।	
तत स्नयत्प्रेयसी धन्या नचिरात् सोष्यते सुतम् ॥	॥ ११ ॥
त्वं तुनाम्ना कुमारं तं योहन कुरु सादरम् ।	
यजन्मना जनास्सर्वे मोद्मेष्यन्त्यनुत्तमम् ॥	॥ १२ ॥
इन्द्रायेलापत्यशतान्यमुना बहुशः क्षणात् ।	
यावदीश्वरसकानि क्रियन्ते नाग संशयः ॥	॥ १३ ॥
प्रच्युतान् सत्यमागंभ्यः प्रभ्रष्टान् धर्म सधदात् ।	
तान् सर्वान् कुरुते ह्येव सन्यधर्मपरायणान्” ॥	॥ १४ ॥
भुत्वैतत् सखरीयस्तु प्रत्यभाषय विस्मितः ।	
“स्वामिन्! तव वचस्यस्मिन् कथं मे प्रत्ययो भवेत् ॥	॥ १५ ॥
कथं नु भगवन्! इहि जटयाश्लथगात्रयोः ।	
इम्पत्योरावयोः पुत्रसम्पत्तिर्हाभंविष्यति ?” ॥	॥ १६ ॥

"मदुक्तौ तवविश्वासः यस्माच्चो जायतेऽपुनः ।	॥ १७ ॥
आपुत्रजननान्मूढभावमेवस्वसंशयम् ।	
अचेद्दि गात्रियेनमां तिरुन्तं दैवसञ्चिधौ ।	॥ १८ ॥
आचेद्वितुमेतन्वां प्रेषितं स्वामिना मुदा" ॥	
एषमुक्त्वा तिरोभूतो देव प्रणाधिरेपसः ।	॥ १९ ॥
कृत्स्नान्तरसंमूढः पुरोधः समतिष्ठत ॥	
तावतान्तः प्रविष्टं तमनालोक्च पुरोधसम् ।	॥ २० ॥
जनाः बहिस्स्थितास्तर्वेचिसत्यं परमावहन ॥	
बहिर्मन्दिरमागत्य तानाभाषितुमुद्यतः ।	॥ २१ ॥
असमर्थो वचोद्गारे हस्तमुद्रामदर्शयत् ॥	
एतानु चैलिसवदेवयोगाद्गर्भं दधौतदा ।	॥ २२ ॥
निगूह्य स्वयमापञ्चमासेभ्यस्तन् समास्थिता ॥	
एतेनुमासि संप्राप्ते देवसन्देशपाहकः ।	॥ २३ ॥
गविवेढो नासरतं गालीनस्थं पुरं ययौ ॥	
दायूदान्वयजाताय जोसफनास्त्रे प्रतिष्ठताम् ।	॥ २४ ॥
मरिषां तत्र समान्वयव्या कन्यामभारत ॥	
"धन्ये ! स्वस्त्यस्तु त्वत्साह्यं देवस्तुष्टया प्रदास्यति ।	॥ २५ ॥
कीदृङ्मे देवसाहाय्यं स्यादित्येषा विसिस्त्रिभे ॥	
दूतः पुनरुवाचेदं "भामैषीः पुण्यशालिनि ! ।	॥ २६ ॥
आवहन्ती पुण्यगर्भं न चिरात् सोष्यसे सुतम् ॥	
सर्वकारुणिकस्यासदीशस्यैवात्मसंभवः ।	॥ २७ ॥
सदिष्याशिशुराख्येयो यीशुरित्वाख्यया त्वया ॥	
सोद्दि तज्जनितुर्दायूदस्य राज्यमवाप्स्यति ।	॥ २८ ॥
नित्यं याकोववंशस्य सार्वभौमत्वमेप्यति ॥" ॥	
"अहो कन्याजनस्यास्य कथं वागर्भसंभवः" ।	॥ २९ ॥
इति संदिह्यमानांतां सान्त्वयन् सोऽब्रवीत् पुनः ॥	
"मूढे ! सर्वेशितुः किन्तु दुष्करं नाम भूमुखे ।	॥ ३० ॥
तत्रसादाश्चमहितादन्तर्धत्नी भविष्यसि ॥	
किञ्च ते बन्धुतां प्राप्तावन्ध्येतावता भ्रता ।	॥ ३१ ॥
घृतगर्माचैलिसवत् - "ईशः कस्य हि नैशते" ? ॥	
"यथावादिशते स्वामी तर्धवास्तुमहामते ! ।	॥ ३२ ॥
विद्विमाभीशितुर्दासी" मित्युक्त्वा विररामसा ॥	

अन्तर्हिते देवदूते भरिया मुदितामतरा । यूदानगरमासाद्य सखरीयपृहं ययी ॥	॥ ३३ ॥
तत्र सा विस्मयोद्विज्ञा साभिधापनमाद्रात् । सखरीयकुट्टुम्बिन्यै स्वस्तिघाकं शशंस च ॥	॥ ३४ ॥
अन्वैतत् स्वस्तिघचनमुद्राभ्यन्तरस्थितः । सैदिव्यः शिशुरारेभे कर्तुं नर्तनं चङ्कमम् ॥	॥ ३५ ॥
अथलोफ्य प्रभोरेतदितराक्षेय वैभधम् । उमेतेविष्टपाधीशं तुष्टुवाते निरन्तरम् ॥	॥ ३६ ॥
पूर्णे प्रसूतिसमये संप्रहृष्टे जनान्तरे । मङ्गलोदञ्चिते काले प्रासूतैलिसवत्सुतम् ॥	॥ ३७ ॥
अष्टमेऽहनि संप्राप्ते शिशोस्त्वकलेदकर्मणे । प्राप्तेषु यन्धुवर्गेषु नामपैत्यं चिकीर्षुषु ॥	॥ ३८ ॥
"शिशुर्योहन इत्येव समाख्येयोऽस्तु मान्यथा ।" इत्येवं जननी सद्यः तान् सर्वान् सा समदिशत् ॥	॥ ३९ ॥
नास्ति खल्वमुना नास्ति विख्यातः कोपि तत्कुले । वदन्त एवं पप्रच्छु रिङ्गितैः पितरं तदा ॥	॥ ४० ॥
एकस्मिन् फलके सोऽपि सहसा व्यलियत् स्फुटम् । शिशुर्योहन इत्येव समाख्येयोऽस्तु मान्यथा ॥	॥ ४१ ॥
विस्मियस्तिमितास्त्रवे चक्रार्त्तम तथैवहि । सखरीयोऽपि समभूत् सद्यः संभाषण क्षमः ॥	॥ ४२ ॥
गोत्रप्रदेशे धार्तय सर्वत्र ध्यानशो दिशः । सशिशुः पोषमापन्नो कर्मणन्दोः कलाभिष स्वप्रकाशदिर्न यावद्विभ्रायेलाय नापयी । तावत् स विजने स्थाने स्वयं गूढमवस्थितः	॥ ४३ ॥

॥ संस्कृतसाहित्यम् ॥

K. N. Ramakrishna Pillai III, B. A.

साहित्यस्य भावः साहित्यं । अत्र 'साहित्य' इत्यनेन सर्वाण्यपि साहित्यप्रयोजनानि संग्रहीतानि । 'काव्यं यशसेर्यङ्गते व्यवहारविदे शिबेतरक्षतये, सद्यः परनिवृत्तये कान्तासाम्प्रितयोपदेशयुजे' । इति काव्यप्रयोजनानि विशदीकृतानि । ततः यशः सम्पादनार्थं, लोकव्यवहारज्ञानार्थं, अमंगलदूरीकरणार्थं च काव्योपासनं सहायकमिति लभ्यते । अपि च काव्यं कान्ता इव सरससङ्गापेन अनर्वापदेशेन च अस्मान् कर्तव्यनिरतान् कर्तुं शक्तं भवति । लौकिकानां काव्योपासनं मोक्षसम्पादनश्रमं इति च उच्यते ।

सुकुमारकलासुमंथे साहित्यस्य सर्वप्रधानं स्थानं अस्ति । सुकुमारकलायाः परमप्रयोजनं सहृदयहृदयाह्लादनमेव । "सुललितपदविन्यासा रचिरालंकारशालिनी मधुराच वाणी सहृदयहृदयाह्लादकारिणीत्यत्र न पश्चान्तरम् साहित्यं किमितिचेत् -

"संगीतमपि साहित्यं सरस्वत्याः स्तनद्वयम् । एकमापादमधुरं अन्यदालोचनामृतम् ॥"

आलोचनामृतं वस्तु एव साहित्यं इति अस्मात् सिद्धम् । आलोचनेन- उपरिविचिन्तनेन आस्वाद्यतरं, पुनःपुनरास्वादने अमृताय-मानं च सरस्वतीदेव्याः साहितीस्त्रयम् । मृत-सङ्गीतमौषधमिव मृत्योरपि मरं तारयति साहित्यम् ।

भोज्यान्नः बान्धे रात्र्यापत्रिहीयुषा स्वपि-सुष्येन मुञ्जेन हननार्थं कल्पितः । भोज्योपि आत्मनः अतिदारुणां अवस्थां ज्ञान् उच्छिन्नमनाः

श्लोकमेकं निर्माय मुञ्जं प्रति प्रेषयायाव । यथा - 'मान्धाता स महीरतिः कृतयुगात्प्रारभूतो गतः सेतुयेंन महोदथी विरचितः कथायी दशास्यान्तकः । अन्येष्वपि युर्वर्षाष्टप्रवृत्तयो याताः दिवं भूरतेः नैकेनापि स्वमंगला वसुधैर्वा मुञ्जां न्वयायास्यति ॥'

अस्य श्लोकस्य श्रवणेन संभूतः मुञ्जः योद्ध विमुच्य राज्यं च तस्मै दत्तवान् । योः सुहृदः पश्यत साहित्यस्य चिञ्चोत्तरं महिमानिशयम् । एवं अनन्यसङ्गतेन महिम्ना निशेषभाषाश्रवणं मकुटालंकारभूता गीर्वाणवाणी ।

अमानुषिकप्रतिभाशालिनः कालिदासादयः बहवः कवयो संस्कृतसाहित्यमण्डागारस्य शोभं निरताः आसन् । ते सर्वेपि लोके प्रतिभया अतुल्याः विरेजुः । एवं कविकुलकूटस्थानां केषां कवनतल्लभाः साहित्यलोके निम्बोममहिमानिशयं पुष्पन्ति । कालिदासप्रमुखानां कविकोशिलानां कलकूजितेन नितान्तरमर्णायं संस्कृतारामं कस्य वा सहृदयस्य आनन्दाय न भवति । संस्कृत-साहित्यांभोनिधौ प्रलीनाः तन्वमणयः अनर्वाः एव । गद्यपद्यमुखासु सर्वाण्यपि च साहित्य-शास्त्रासु प्रकीर्णांगैर्वाण्याः पुष्टिः ।

एवं सर्वानिशायिनं सर्वाकर्षकं च गुण-विशेष आवहृतः संस्कृतसाहित्यस्य इदानीन्त-नस्थितिः कलाकुतुकिनां खेदकारिणी एव । अतः देशाभिमानिनः सर्वे भारतीयः पाठकः प्राक्कनायाः अनर्वायाश्च गैर्वाण्याः अयोग्यनान-तां उद्धर्तुं बद्धकथाः भवन्तु ॥

॥ शुभं भूयान् ॥

भारतीय संस्कृति

(जी. बेंकिटेश्वर सिंह, राष्ट्रवाणी विज्ञानज्ञ.)

(Junior B. Com.)

"संस्कृति" शब्द का संबंध "संस्कार" से होता है जिसके दो अंग हैं, व्यक्तिगत-संस्कार और जातीय संस्कार। किसी जातीय संस्कार को ही "संस्कृति" कहते हैं। किसी राष्ट्र के कई मानव-समूहों या जातियों के परंपरागत आचारविचारों, धर्म-भूषण, नीति-नियम, रहस्य-सहस्र, भाषा, विश्वास आदियों का संपादित ही उस राष्ट्र की संस्कृति है। जिस प्रकार एक आदमी के व्यक्तित्व में उस व्यक्ति से संबंध रखनेवाली सभी बातों का समावेश हो जाता है उसी प्रकार एक राष्ट्र की संस्कृति में उस राष्ट्र की जनता की सभी सुविधायाँ आजाती हैं। इस नियम के आधार पर भारतीय संस्कृति का अनुसंधान करें तो हमको यह स्पष्ट मालूम होगा कि भारतीय संस्कृति हम भारत-वासियों की विशेषताओं का एक सच्चा प्रतीक या प्रति-छाया है।

लेखक

भारतीय संस्कृति हिन्दुधर्म की प्राचीन आर्य संस्कृति, वीर्य संस्कृति, आदियों का एक सन्निहित रूप है। इस संस्कृति का मूल मन्त्र है "लोकाः समस्ताः सुविनो भवन्तु।" आध्यात्मिकता ही इस संस्कृति की रूप से यही विशेषता है। भारत एक आध्यात्मिक राष्ट्र है। इसलिये यहाँ सत्य, सहिष्णु ईश्वरीय न्याय ही विश्वास, नय आदि आध्यात्मिक मूल्यों

का सदा साधन हीना है। "आत्मनो ज्ञानं ब्रूतेषु य एतन्मि य एतन्मि" इस के अनुसार, यहाँ सत्य-भूत-हित पर अधिक महत्त्व दिया जाता है। "तपोव्रतानि इव शरीरम्" जैसी के लिये हमारे मन्त्र शरीर को उपास्य बन देना ही भारतीय संस्कृति की एक सुविधा है। इसी कारण यहाँ ग्राह्य को सदा महत्त्व दिया जाता है। सोचोही के सहायक पर धर्म लीजिये। यह विशुद्ध भारतीय संस्कृति के मूल अंगों की शुद्धता पर ही संस्कृति से पैदा हुआ है। इस संस्कृति के द्वारा ही सोचोही के जीवन की मूर्च्छित पर्ये लीजिये जन्मः शक्ति या जन्मः कर्मण को पैदा की है। जन्म कर्मण की आवाज़ और जीवनिकता— के दोनों ही भारतीयों के कर्मों के साधन माने जाते हैं। संस्कृति में भारत की आध्यात्मिकता आत्मा की साधना अनुभूति मात्र है।

भारतीय संस्कृति की जीत एक महान विशेषता उसकी समग्र-बुद्धि है। सत्य यहाँ के प्रति समग्रता रखना भारतीयों की जन्म परम करीब्य समग्रता है। इसका कारण है कि भारतीयों की आत्मा की एकता पर विश्वास रखते हैं। वे सभी वैसी शक्तियों को एक ही परमात्मा या ईश्वर का वैकल्प मानते हैं।

अहिंसा भारतीय संस्कृति की तीसरी प्रधान शक्ति है। करुणा, मैत्री, विनय, आदि सात्विक गुण अहिंसा-पालन में सहायक होते हैं। करुणा प्रायः छोटों के प्रति होती है, मैत्री बराबरवालों के प्रति और विनय बड़ों के प्रति। अहिंसा की सीख हमें भीमद् भागवत् गीता से मिलती है। सारे साँसारिक जीवों को सृष्टि का चैतन्यांश मानकर उनका आदर करना ही अहिंसा का मूल-तत्व है। इसका पालन करने के लिये हमें ईर्ष्या, द्वेष, लोभ, भय आदि तामसिक एवं असात्विक प्रवृत्तियों का त्याग करना पड़ता है। तात्विक और व्यावहारिक, दोनों दृष्टियों से हमारी सत्य-साधना का एक ही महत्व-पूर्ण अंग है अहिंसा।

स्त्रियों का आदर करना भारतीय संस्कृति की और एक विशेषता है। वैदिक साहित्य के सूत्र-ग्रन्थों का एक सारस्वत अनुवाक इस प्रकार है:—

‘यस्यां भूतं समभवत्प्रसयां विश्वमिदं जगत्।

तामघनार्थां गास्थामि या स्त्रीणामुत्तमं यशः ॥
अर्थात्, महाभारतयज्ञीला नारी जो भूत और भविष्य की जननी है, जिस उत्तम यश का पात्र है, उसका यशोगान आज हम करते हैं। स्त्रियों के प्रति भारतीयों का यही दृष्टि-कोण है। मनु ने तो उसके बारे में यहाँ तक लिखने में सकोच नहीं किया कि ‘यो भर्ता सा स्मृतांगना।’ अर्थात्, जो पति है वही अभिग्रहण से बलि भी है। जो पुरुष यत्न-पूर्वक स्त्री की रक्षा करता है, वह अपना सन्तान, चरित्र, परिवार, धर्म और अपने आप की भी रक्षा करता है। भारत में विवाह को सब से बड़ा ‘वैदिक संस्कार’ मानने का भी यही कारण है।

सादगी और दिनय — ये भी भारतीय संस्कृति की विशेषताएँ हैं। इन दोनों का चोली-दामन का साथ रहा है। सादा-जीवन और उच्च-विचार, यही हम, भारतीयों का जीवन लक्ष्य है। छल, कपट, दिखावटीपन आदि को हम नफरत भरी दृष्टि से देखते हैं। हमारे राष्ट्र पिता महात्मा गाँधीजी की बेश-भूया, खान-पान, रहन-सहन आदि भारतीय संस्कृति के अनुकूल ही थे। वे ही भारतीय संस्कृति के साक्षात् प्रतिनिधि थे। हम, भारतीयों के अभिवादन का ढंग अथिति-सत्कार, ज़मीन पर बैठना, मढ़ाकर खाना, हाथ से खाना आदि सादगी और दिनय के प्रत्यक्षोदाहरण हैं।

भाषा संस्कृति की बात लीजिये। भारत की भाषा-संस्कृति से भी हमारी संस्कृति का अटूटा संबन्ध है। कारण यह कि भाषा जातीय-मनोवृत्तियों की परिणामिका होती है। संस्कृत भारत की पुरानी वैदिक भाषा है। यह आर्यों की भाषा रही थी। भारत भी आर्यों का राज्य रहा था। इस लिये भारतीय जनता एवं भारतीय भाषा, दोनों का मूल-स्थान एक ही है। इस से भारतीय-संस्कृति एवं भारतीय भाषा संस्कृति-दोनों का जो अमेध्य संबन्ध है वह स्पष्ट मालूम पड़ता है। वर्तमान भारत की सभी भाषाओंने संस्कृत से ही जन्म लिया है। इसलिये भाषा विभाग में अनेकता में भी एकता पाते हैं।

आज इस दुनियाँ में हिंसा का दैत्य मानव जाति पर अपना भयाघना मुख फैला रहा है। मानवता की पीड़ा पर राष्ट्रों की झुठी-समृद्धि के महल खड़े किये जा रहे हैं। हमारा जीवन मूर्च्छित हो रहा है। प्राधुनिक सभ्यता की गति में पड़कर हम आत्म-विश्वास खो बैठते

★ अ हिंसा ★

मेरा यह स्थिर मन है कि जहाँ कायरता और हिंसा का सवाल है वहाँ मैं हिंसा की योजना करूँगा और इसी की राय दूँगा। जिस समय मेरे ज्येष्ठ पुत्रने मुझसे पूछा कि जिस समय उल्लेखित जन-ताने आपको इस्लाम आफीकामें हुरी तरहसे पीटा था उस समय यदि घटनास्थल पर मैं होता तो मेरा क्या कर्तव्य होता, मैं डर के मारे वहाँ से भाग गया होता या बल-प्रयोगसे मोड़ के साथ लड़ाई करता और आपकी रक्षा करता। मैंने उससे कहा कि उस समय तुम्हारा यही कर्तव्य था कि तुम बल प्रयोगसे मेरी रक्षा करो। इसी भावना से प्रेरित होकर मैंने युद्धमें भाग लिया था। जूट-विद्रोह तथा विगत यूरोपियन युद्ध में भी मेरे भाग लेनेका यही कारण था। और इसी सिद्धान्त के अनुसार मैं शस्त्र-शिक्षा का परामर्श उन लोगों को देता हूँ जो हिंसा में विश्वास करते हैं। इसलिये दूसरी युक्ति

न होती तो मैं भारत के लिये भी यही सलाह देता कि इस तरह कायरों की भाँति बड़े-बड़े अपने अपमान और अप्रतिष्ठाके दृश्य देखनेसे अच्छा तो शस्त्र ग्रहण करके मर मिटना ही अच्छा है पर मेरा विश्वास है कि हिंसा से नहिंसा की मर्बादा बलघती है, दंड देनेसे क्षमादान कहीं वीरत्व-लक्षण है। क्षमादान सभी वीरता का प्रमाण है।

* * *

अहिंसा एक मानसिक स्थिति है। जिसने इस स्थिति को नहीं समझा है, वह चाहे कितनी ही चीजों को त्याग दे, तो भी उसे उनका फल शायद ही मिलता हो।... दुष्काल-पीडितको यदि भोजन न मिले तो इससे उसे उपवासका फल नहीं मिलता।... अहिंसा क्षत्रिय का गुण है। कायर उसका पालन नहीं कर सकता। दया तो शूर वीर ही दिखाने सकते हैं जिस कार्य में जिस अंश तक दया है उस कार्य

है। ऐसे स्वार्थीवकार से भरी हुई वर्तमान दुनियाँ में, मुक्त-शांति के मन्दिर की ओर हमें के जानेवाला एक ही मार्ग-निर्धारक पस्तु भारतीय-संस्कृति है।

उसका भी आज एक नवीन संस्करण अनिवार्य हो गया है। आखिर हमारी संस्कृति अद्य की तरह त्रिकाल में टिकनेवाली एक ही सत्ता नहीं है। हवा का रंग बदल कर अपना रंग बदलना ही पड़ता है। इसलिये

आज दुनियाँ में जो-जो भिन्न-भिन्न संस्कृतियाँ हैं, उन सब से हम अछूते नहीं रह सकते। आज हमारा यही अनिवार्य कर्तव्य होगा कि हम, भारतवासी, भारतीय संस्कृति की मूर्तियों को बनाये रखकर, दूसरी सभी संस्कृतियों के जो जो अंग हमारी संस्कृति में अविरोध रूप से अनाये जा सके उनको अपनावें जिससे भारतीय संस्कृति संस्कृत, संपन्न एवं सुशक्त बन जाय और तद्वारा दुनियाँ को विश्व-शांति का महान संदेश सिखा दे।

में उसी अंश तक अहिंसा हो सकती है। इसलिये दया में ब्रह्मकी आवश्यकता होती है अंध-प्रेम को अहिंसा नहीं कहते। अंध-प्रेम के अर्धीन होकर जो माता अपने बालकको अनेक तरह दुलारती है वह अहिंसा नहीं अज्ञान जात हिंसा है।

* * *

नरसिंह मेहताका यह पवित्र वचन है 'ज्यों लगी आत्मा तब चिन्तों नहीं त्यां लगी। साधना सर्व झूठी'। आत्मतत्त्वको पहचाननेके मानी हैं अहिंसामय होना। अहिंसामय होने का अर्थ है विरोधी के प्रति प्रेम भाव रक्षना, अपकारी का भी उपकार करना, अवगुणों का बदला गुण के द्वारा देना और ऐसा करते हुए यह मानना कि यह तो मेरा कर्तव्य है, कोई बड़ी बात नहीं कर रहा हूँ।

* * *

कुछ हिंसा का होना तो अनिवार्य ही होगा, जैसे श्वासोच्छ्वास लेना अथवा खाना इत्यादि में। अनाज के प्रत्येक कण में जीव है। इसलिये यदि हम मांसाहार के बदले अनाहार करते हैं तो उससे हम हिंसामुक नहीं गिने जा सकते हैं, परन्तु अनाहार में होनेवाली हिंसा को अनिवार्य समझकर उसका आहार करते हैं और इसी-लिये तो भोग के लिये आहार सर्वथा न्याय्य है। जीवित रहने के लिये खाना चाहिये और आत्मा की पहचान करने के लिये जीवित रहना चाहिये। इस पुरुषार्थ की साधका के लिये जो हिंसा अनिवार्य

हो उसे हमें लाचार होकर करना चाहिये। अब हम यह समझ सकते हैं कि स्वयं स्वयं रहनेपर भी पानी में पड़े हुए जीव, सटमल इत्यादि के सम्बन्ध में जो बात हमें अपरिहार्य मालूम होनी हो तो उसे हमें करना होगा। मैं यह मानता हूँ कि ऐसा दिव्य नियम नहीं हो सकता है कि अमुक स्थिति में प्रत्येक मनुष्य एक ही प्रकार की चाल चले दूसरी नहीं। अहिंसा हृदय का गुण है। हिंसा अहिंसा का निर्णय मनुष्य की भावना के आधार से हो सकता है।

* * *

जीव लेना हमेशा हिंसा नहीं है। यों कह लीजिये कि अनेक अवसरों पर जीव न लेने में अधिक हिंसा है। पागलपन या नशे में एक आदमी कभी तलवार लेकर जो कोई नज़र आवे उसे काटना चला जाता है। उसे जिन्हा एकद लेने की शक्ति किसी में नहीं है। उसे जो आदमी मार सकेगा वह परी-कारी गिना जायेगा अहिंसा ही दृष्टि से उसे मारने का धर्म सभी किसी को शून्य है। सच्ची बात तो यह है कि अहिंसा का धर्म केवल इतना ही नहीं है कि 'जीव न मारो'। क्रोध अथवा स्वार्थ के वश होकर किसी व्यक्ति का अनिष्ट करने के इरादे से उसे दुःख देने या उसकी देह का नाश करने का नाम हिंसा है। ऐसा न करना ही अहिंसा है।

—महात्मा गांधी

MAGAZINES RECEIVED FOR EXCHANGE

Ajmer— Government College Magazine. *Alleppy*— Sanathana Dharma College Magazine. *Alwaye*— Union Christian College Magazine. "Caritas" St. Joseph's Apostolic Seminary Magazine. *Bangalore*— "Blue & White" (St. Joseph's College Magazine). *Bombay*— Sophia College Magazine. St. Xavier's College Magazine. *Calicut*— Farook College Magazine. Malabar Christian College Magazine. *Calcutta*— Scottish Church College Magazine. *Changanacherry*— "Excelsior" S. B. College Magazine. "Madhyasthan" *Chicago*— Scholastician Magazine. *Chingleput*— St. Joseph's H. S. Annual. *Chittur*— "Chronicle" Government College Magazine. *Ernakulam*— "Albertian" St. Albert's H. School Magazine. St. Albert's College Magazine. St. Teresa's Congregation Colleges & Schools Annual. Law College Magazine. Maharaja's College Magazine. *Glasgow*— Downhil College Magazine. *Kariakudi*— Dr. Alagappa Chettiar College Magazine. *Madras*— Christian College Magazine. Loyola Hostel Magazine. Loyola College Magazine. University College Magazine. Stella Maris College Magazine. "Viveka" (Vivekananda College Magazine) "Presidencian" (Presidency College Magazine). Madras Christian College Magazine. Pachaiyappa's College Magazine. *Madura*— Madura College Magazine. *Mangalore*— Government College Miscellaney. St. Aloysius College Magazine. "Unitas" (St. Joseph's Seminary Annual). "Carmel" (Apostolic Carmel Annual). *Mysore*— St. Philomena's College Magazine. National Institute of Engineering Magazine. *Palaghat*— Government Victoria College Magazine. *Palamcottah*— St. Xavier's College Magazine. *Pandalam*— N. S. S. College Magazine. *Peringanam*— Peringanam H. School Magazine. *Pudukottai*— Pudukottai College Magazine. *Quilon*— Fatima Mata National College Annual. *Salem*— Salem College Magazine. *Switzerland*— Columbia Review, Fribourg University. *Sydney*— "Blue & Blue" Marist Brothers' A. School Darlinghurst. *Techny*— Illinois: "The Seminary Bulletin". *Tellicherry*— Government Brennen College Magazine. *Tinnevelly*— Madura D. T. Hindu College Magazine. *Trichinopoly*— St. Joseph's College Magazine. "Home Review" (St. Paul's Seminary Magazine). Holy Cross College Magazine. *Trichur*— "Marian Voice" (St. Mary's College Magazine). St. Thomas College Magazine. Sri. Kerala Varma College Miscellaney. *Trivandrum*— Travancore University College Magazine. Travancore University Central Research Institute Magazine. Training College Magazine. Women's College Magazine. *Vellore*— Woorhes College Magazine. *Virudhunagar*— Senthikumara Nadar College Magazine.

PIONEER INSTITUTE OF COMMERCE

PERUMANUR

for best study of all Commercial Subjects.

Accountancy a Speciality

Pencil Sketch by C. P. Francis I U. C.

As the approved
Set of the State of
India Govt.

Awarded Gold & Silver
medals in Expositions
Internationales.

FOR BEST SERVICE IN
TEACHING BY MODELS & CHARTS

— REMEMBER —

THE
Chopra Plaster Works

KANUNGA CHANU

A House of Repute for "A" Grade
Precision Model Charts Etc.

MANUFACTURERS OF

ALL SORTS OF HIGH CLASS WOODEN CHARTS, STYPPED
MATERIALS AND SUPPLIES OF GLASSWARE, SCIENTIFIC
LABORATORY EQUIPMENTS AND OTHER REQUISITES FOR
ALL THE DEPARTMENTS VIZ. HEALTH SERVICES, FOREST,
AGRICULTURE, VETERINARY, MEDICAL & EDUCATIONAL.

On the approved list of all these departments
and supplying very successfully.

The following are the principal places where we are—

The Proprietor,

Chopra Plaster Works,

33, New Market, Kanungo Chanut.

GERVAS JOHN & CO.
TRICOLOUR, HALFTONE & LINE BLOCK MAKERS
ERNAKULAM

For Fabrics of Distinction

VISIT

G. GOVINDA PRABHU'S
"NEW SHOP"

BROADWAY,
ERNAKULAM.

Where you are offered:—

Silks, Chiffons, Shirtings Woollens etc.
Also Wedding Sarees, Dupatas, Linenwares etc.
at Moderate Rates.

FOR
EVERYTHING PHOTOGRAPHIC
CONTACT
CINEPHOTO STORES
Broadway, Ernakulam.

FOR
LABORATORY & PHARMACEUTICAL CHEMICALS
ANALYTICAL REAGENTS
STAINS
VITAMINS
CONTACT
S. MATHURADAS & CO.,
Direct Importers & Suppliers to
Collegiate and Industrial Laboratories.
Government Technical Departments.
P. O. BOX. 2113, PRINCESS ST.,
BOMBAY-2

Gram: SMATHURCO.

Phone: 30273.

The National Scientific Instruments Co.,

257 FRERE ROAD,
FORT BOMBAY 1.

DUA ROAD, BIRLA LINES,
SABZI MANDI, DELHI.

BIGGEST HOUSE OF SCIENTIFIC APPARATUS

Available readily large stocks of:—

PHYSICAL APPARATUS OF:—

W. G. PYES
George Beckers.
Gambrell Bros.
Precision Tool & Insts. Co.
Bellingham & Stanley.
Welch.
Weston.
Gowlands, etc.

CHEMICAL APPARATUS .. -

PYREX GLASSWARE.
German "
Savaliar "
Japanese "
Sillax Porcelainware.
German H. Brand Porcelainware.
B. D. H. ; E. Merk ; U. S. A.
Chemicals.

BIOLOGICAL GOODS

.. - Turtox Bichromate Coloured Charts.
.. Wall Charts.
.. Classroom Charts.
.. Key cards, Quiz test Sheets.
.. Animalkin Sheets.
.. Prepared Slides.
.. Preserved Specimens.
Wards Prepared Slides.
.. Preserved Materials.
Flatter & Gartnets Prepared Slides.
Precision U. S. A. Electric Oven.
Incubator & Autoclaves.
German & U. S. A. Microscopes.
Kavaliar Museum Jars, etc.

YOURS ENQUIRIES & ORDERS WILL BE IMMEDIATELY ATTENDED.

FOR ALL PAPERS & BOARDS

PLEASE ENQUIRE AT

R. Ramalinga Iyer & Bros.

Broadway, Ernakulam.

Post Box 15.

Phone 1111.

"മരണ ബലഹീനത"

കപ്പൽ, ത്രാൻ, ബലഹീന,
കരീഫിക്. മരണ ബലഹീന
ബലഹീനതയ്ക്കും വിപരീതവും.

REGISTERED

"മരണ ബലഹീനത"

നൃകൃഷ്ണ ബലഹീനതയ്ക്കും
ബലഹീനതയ്ക്കും വിപരീതവും
ബലഹീനതയ്ക്കും വിപരീതവും.

TRADE MARK

മരണബലഹീനതയ്ക്കും വിപരീതവും മരണബലഹീനതയ്ക്കും വിപരീതവും
മരണബലഹീനതയ്ക്കും വിപരീതവും മരണബലഹീനതയ്ക്കും വിപരീതവും
മരണബലഹീനതയ്ക്കും വിപരീതവും മരണബലഹീനതയ്ക്കും വിപരീതവും
മരണബലഹീനതയ്ക്കും വിപരീതവും മരണബലഹീനതയ്ക്കും വിപരീതവും
മരണബലഹീനതയ്ക്കും വിപരീതവും മരണബലഹീനതയ്ക്കും വിപരീതവും
മരണബലഹീനതയ്ക്കും വിപരീതവും മരണബലഹീനതയ്ക്കും വിപരീതവും

മരണബലഹീനത ബലഹീനത — എറണാകുളം. End 1911.

മരണബലഹീനത ബലഹീനത ബലഹീനത ബലഹീനത ബലഹീനത

FOR STATIONERY, CUTLERY
GLASSWARE CROCKERY & TOILET GOODS Etc. Etc.

CONTACT

M/s. Eckandy Assoo

P. B. No. 69

BROADWAY, ERNAKULAM.

എല്ലാവിധ ഇലക്ട്രിക് സാമാനങ്ങൾക്കും
ജോൺസൺ ഇലക്ട്രിക്കൽസ്

ബ്രോഡ്‌വേ •• എറണാകുളം.

പ്രൊപ്പ്രൈറ്റർ,

എം. സി. ജോൺ.

**SCIENTIFIC EQUIPMENTS
FOR TEACHING & RESEARCH**

The Andhra Scientific Co., Ltd. over a period of 25 years has established a reputation for the manufacture of precision scientific instruments, apparatus and equipments essential for teaching of science and research.

We manufacture and supply instruments of modern design for Physics, Chemistry, Biology and other departments.

In addition, large stock of precision apparatus, laboratory ware such as chemical glassware, rubber goods, filter papers, laboratory chemicals and analytical reagents, etc., of well known makes is maintained.

You can have your entire equipment from a single house of supply.

ENQUIRIES SOLICITED

THE ANDHRA SCIENTIFIC COMPANY LIMITED

Head Office & Works: Masulipatam.

Sales Warehouse & Show Rooms: 4, Blucher's Road, Mount Road, Madras 3.
Branches and Agencies at: Bombay, Delhi, Calcutta, Cuttack, Visagapatam, Hyderabad and Colombo.

POPLI BROTHERS

Sports Goods Manufacturers, Importers & Exporters

MADURAI

HAVE BEEN SERVING YOU FOR THE PAST 30 YEARS
THROUGHOUT THE MADRAS STATE WITH SATISFACTION

and now

REQUEST YOU AGAIN TO REMEMBER AND
PATRONISE US FOR YOUR PURCHASE IN

ALL SPORTS REQUISITES,
CITIZENSHIP EQUIPMENTS, PRIZE ARTICLES
CUPS, MEDALS & TROPHIES.

"WE GROW AS WE SERVE"

UNFAILING SERVICE
1931-1953

G. C. POPLI, B. A.,
Proprietor.

**INDISPUTABLY IT IS TO YOUR ADVANTAGE TO
PURCHASE YOUR SPORTS GOODS**

*REQUIREMENTS FROM THE FOUNDERS OF THE
SPORTS GOODS INDUSTRY IN INDIA*

THEY ARE STILL THE LEADERS IN THIS TRADE

REMEMBER

UBEROI LIMITED

22 MOUNT ROAD,
MADRAS.

8-23, AVANASHI ROAD
POST BOX NO. 90,
COIMBATORE.

Head Office: NEW DELHI.

Branches: Throughout India.

HARDWARE

PAINTS

COLOURS

VARNISHES

AGRICULTURAL &

ESTATE IMPLEMENTS

SANITARY FITTINGS

ASBESTOS MATERIALS

TOOLS ETC.

ENQUIRE AT

A. G. KRISHNA SHENOY

**BROADWAY,
ERNAKULAM.
GRAMS "MAGNET"
PHONE 151.**

**KALARIKKAL BAZAAR.
KOTTAYAM.
GRAMS "MAGNET"
PHONE 408.**

THE DEEPIKA

GRAMS "DEEPIKA"

Phone 491.

THE OLDEST & MOST WIDELY CIRCULATED

Anglo - Malayalam Daily in Kerala.

LATEST NEWS & PEOPLES VIEWS

BEST ARTICLES BY FAMOUS WRITERS.

THE BEST MEDIUM FOR ADVERTISING

THE DEEPIKA WEEKLY

P. O. Box No. 7.

KOTTAYAM.

FOR

BEST WEEK END READING.

ST. FRANCIS SALES PRESS

FOR

Quality Printing in Tri-Colour

PROMPT DELIVERY

AT MODERATE CHARGES.

ST. THOMAS PROCESS STUDIO

FOR

*Tri-colour, Halftone, Line, Line & Halftone
combined Blocks*

LEADERS OF TO-MORROW

Visit

Chakol's
SILK HOUSE
TRICHUR ★ ERNAKULAM